3rd August 1966]

THE HON. SRI S. M. A. MAJID : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

VI.—PRESENTATION OF REPORTS.

(1) REPORT OF THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS ON THE AUDIT REPORT ON THE ACCOUNTS OF THE MADRAS STATE ELECTRICITY BOARD FOR THE YEAR 1958–59 TO 1961–62.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார போர்டின் 1958-59 முதல் 1961-62 வரையுள்ள ஆண்டுகளுக்கான கணக்குகள் குறித்துச் செய்த தணிக்கை அறிக்கைகளின் மீது பொதுக்கணக்குக் குழுவின் அறிக்கையை இந்த மன்றத்தின் முன் நான் வைக்கிறேன்.

(2) REPORT OF THE COMMITTEE ON ESTIMATES ON THE MADRAS RECORD OFFICE.

SRI P. RAMACHANDRAN : Mr. Speaker, Sir, I rise to present the Report of the Committee on Estimates on the Madras Record Office (Second Report).

VII.—MOTION EXPRESSING WANT OF CONFIDENCE IN THE MINISTRY.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, என் பெயரிலுள்ள தீர்மானத்தை நான் இப்பொழுது முன்மொழிகிறேன் :— 9-30 p.m

"கீழ்க்கண்ட காரணங்களையும், வேறு சில காரணங்களையும் காட்டி, கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் அவர்களின் தலைமையின் கீழ் இயங்குகிற அமைச்சரவையின் மீது இப்பேரவை நம்பிக்கை இழந்துவிட்டது என்பதை இந்தப் பேரவை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறது :—

(1) இந்த அரசாங்கம், பொதுவாக எல்லாப் பண்டங்களின் —குறிப்பாக அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவைப்படுகின்ற இன்றியமையாத பண்டங்களின் மிதமிஞ்சிய விலை ஏற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்தத் தவறிவிட்டது ;

(2) இந்த அரசாங்கம் இந்த மாநிலத்தில் உணவு நிலைமையைச் சீராக்கவும், விவசாயத்திற்குத் தேவைப்படும் வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவும், விவசாயிகளுக்குத் தேவைப்படும் வசதிகளைச் செய்து தரவும் தவறிவிட்டது ;

(3) இந்த அரசாங்கம் தொழில் நுட்பக் கல்வித் துறைகளுக்கு, குறிப்பாக மருத்துவக் கல்வித் துறைக்கு மாணவ, மாணவியரைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான எற்பாடுகளைச் செம்மையான முறையில் செய்யத் தவறிவிட்டது ;

(4) இந்த அரசாங்கம் கோயம்பத்தூரில் மூடிக்கிடக்கும் ஆலைகளைத் திறக்கச் செய்யவும், சென்ற சில திங்கள்களாக வேலையின்றித் தவித்திடும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ள தொழிலாளர்களின் துயரத்தை துடைக்கவும் தவறிவிட்டது ;

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [3rd August 1966

(5) இந்த அரசாங்கம் சேலம் எஃகு (உருக்கு) தொழிற் சாலை நிறுவுவது பற்றி பலமுறை மீண்டும் மீண்டும் தந்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றி வைக்கத் தவறிவிட்டது;

(6) இந்த அரசாங்கம் நகராட்சிகளில் காங்கிரசல்லாத பிற கட்சிகளின் செல்வாக்கை ஒடுக்கும் வகையில், சில நகராட்சி மன்றங்களைக் கலைத்து, தனது அதிகாரத்தை முறை தவறிப் பயன் படுத்தியுள்ளது;

(7) இந்தித் திணிப்பை எதிர்த்துத் தமிழக மக்கள் கொண்டிருக்கும் ஆழ்ந்த உணர்ச்சிகளை, 1965 சனவரி-பிப்ரவரி திங்கள்களில் பலரின் உயிரிழப்பு ஏற்படும் அளவுக்கு இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சிகள் நடந்தும், இந்த அரசாங்கம் உணரத் தவறிவிட்டது; அதுமட்டுமல்லாமல் இந்தியத் தலைமை அமைச்சர்களும், தமிழக முதலமைச்சரும் பல தடவைகளில் தந்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுமளவும், அவற்றின் அடிப்படையில் சட்டத் திருத்தத்தை இந்திய அரசு கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்யா மலும் தவறியதன் மூலம் தமிழக மக்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் துரோகம் இழைத்துவிட்டது;

(8) இந்த அரசாங்கம் எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் தமிழைப் பாடமொழியாக ஆக்கவும் தமிழ் வகுப்புகளில் சேர மாணவர் களுக்குத் தனிச் சலுகைகளும், வசதிகளும் அளிக்கவும் 1956-ம் ஆண்டின் ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தை செம்மையாகவும், விரைவாக வும் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவும், தமிழை மாநிலத்தின் ஆட்சிமொழியாகப் பரவலான முறையில் நடைமுறைப்படுத்தவும் தவறிவிட்டது."

இந்தக் காரணங்களால் இந்தப் பேரவை இந்த அமைச்சரவை யின் மீது நம்பிக்கை இழந்துவிட்டது என்பதால் இந்த நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மானத்தை இந்தப் பேரவை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சா. கணேசன்: நான் அதை ஆமோதிக்கிறேன்.

திரு. கி. பொன்னுசாமி: இந்த மகாசபை நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருவதாகச் சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சி கொண்டு வருகிறதா அல்லது மகாசபை கொண்டுவருகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: What is the last sentence?

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: "இந்த அரசாங்கம் எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் தமிழைப் பாடமொழியாக ஆக்கவும், தமிழ் வகுப்புகளில் சேர மாணவர்களுக்குத் தனிச் சலுகைகளும், வசதி களும் அளிக்கவும் 1956-ஆம் ஆண்டின் ஆட்சிமொழிச் சட்டத்தைச் செம்மையாகவும், விரைவாகவும் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவும், தமிழை மாநிலத்தின் ஆட்சிமொழியாகப் பரவலான முறையில் நடைமுறைப்படுத்தவும் தவறிவிட்டது" என்ற

3rd August 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அளவோடு நிறுத்தாமல் தீர்மான வடிவாக இருக்க வேண்டு மென்பதற்காகத்தான் இந்த மகாசபை அமைச்சாவையின்மீது நம்பிக்கை இழந்துவிட்டது என்று கூறினேன்.

MR. SPEAKER: What is the statement? The statement is that 'this House expresses its want of confidence'.

இந்தமாதிரி விஷயத்தில் இந்தச் சபை நம்பிக்கையை இழந்து விட்டது என்றுதான் இருக்கும்.

திரு. சி. பொன்னுசாமி: இந்தச் சபை என்றால் ஆளுங்கட்சியும் சேர்ந்ததாகத்தானே இருக்கும், அதனால்தான் கேட்டேன்.

கனம் சபாநாயகர்: ஆளுங்கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்பது இதிலே கிடையாது. பொதுவாக ஹவுஸ் என்றுதான் இருக்கும்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மந்திரிசபையின்மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை நான் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இந்த மந்திரி சபையின் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவது இரண்டாவது முறையாக அமைந்திருக்கிறது. 1964-ஆம் ஆண்டிலே நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டது. மீண்டும் இப்பொழுது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டு விவாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமையிலே இருக்கின்றது. இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஒட்டி நான் கூறுகின்ற கருத்துக்களையும், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் கூறுகின்ற கருத்துக் களையும், கனம் முதலமைச்சர் அவர்களும் மற்றவர்களும் பொருட் படுத்தாமல் இருக்கக்கூடும். இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத் தின் முடிவு என்ன ஆகும் என்பது இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற அனைவருக்கும் தன்னுக விளங்கும். இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருவதின்மூலம் இந்த அரசு செய்யத் தவறியவற்றை எடுத்துக் கூறுகின்ற வகையிலே பயன்தரக்கூடிய தாக இருக்கின்றது. இந்த அரசாங்கம் செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்யத் தவறிவிட்டது, செய்யக் கூடாதவற்றை செய்திருக்கிறது என்பதுபோன்ற குற்றச்சாட்டுகளைச் சுட்டிக்காட்டவும், அவற்றை இந்த அமைச்சாவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்கும் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் பயன்படுகின்றது. இன்றைய ஆட்சியினுடைய போக்கைப் பொதுமக்கள் புரிந்துகொள்வதற்கும், ஆட்சியிலே உள்ள குற்றங்குறைகளைத் தெளிவாக அறிந்துகொள்வ தற்கும் விவாதத்தின்மூலம் தெரிவிக்கப்படுகின்ற அத்தகைய கருத்துக்கள் பொதுமக்களுக்கு மிகவும் பயன்படுவனவாக இருக்கும். இந்தக் கருத்துடன்தான் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்படுகிறது. எடுத்துத் தெரிவிக்கப்படு கின்ற கருத்துக்கள் அமைச்சர்களுடைய சிந்தனைக்கு எடுப்பாக அமைந்து, அவர்கள் அவற்றை ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டுமென்ற வகையிலேதான் இத்தக் தீர்மானம் இங்கு விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. இந்த மன்றத்தில் இன்று இந்த நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மானம் விவாதிக்கப்படுகின்ற நிலையிலேயே அங்கே

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [3rd August 1966

பாராளுமன்றத்திலேயும் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிறது. இந்திய அரசிலேயும் மாநில அரசிலேயும் இன்றைய ஆட்சி செய்கின்ற தவறுகள் பலவும் எடுத்துச் சொல்லப் பட்டு வருகின்றன. இதுபோன்று வேறு பல மாநிலங் களிலும்கூட காங்கிரஸ் ஆட்சிகளின்மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானங்கள் கொண்டுவரப்பட்டு கருத்துக்கள் எடுத்துச்சொல்லப் படுகின்றன. காங்கிரஸ் ஆட்சியின்கீழ் எப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் நிலவுகின்றன என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுவதற்கு இவையெல் லாம் பயன்படும்.

இதிலே முதலாவதாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற குற்றச்சாட்டு, முக்கியமாக அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவைப்படுகின்ற இன்றி யமையாத பண்டங்களின் மிதமிஞ்சிய விலையேற்றத்தைக் கட்டுப் படுத்தவும், தடுத்து நிறுத்தவும், அதற்குத் தக்க வழிவகைகளைக் காணவும் இந்த அரசு தவறிவிட்டது என்பது ஆகும். மக்கள் அனைவரும் இன்று விலைவாசி ஏற்றத்தினால் பாதிக்கப்பட்டிருக் கிறார்கள். விலைவாசிகள் மிதமிஞ்சிய வகையில் ஏறிக்கொண்டே போகின்றன. தடுத்து நிறுத்துவோம் என்று அமைச்சர்கள் வாக்குறுதிகள் அளித்தாலும்கூட, ஏறிய விலைவாசிகள் ஏறிய படியேதான் இருக்கின்றன. ஏழைகள், பாட்டாளி மக்கள், அன்றாடக் கூலி வேலை செய்பவர்கள், மாதச் சம்பளக்காரர்கள் இவர்கள் எல்லாம் வாழமுடியாத அளவுக்கு, வாழ்வினம் செல வினத்தைத் தாண்டிச் செல்லும் அளவுக்கு, செலவிலாம் மேலும் மேலும் பெருகுகின்ற அளவுக்கு விலைவாசி ஏற்றம் மிக முக்கியமான காரணமாக அமைந்திருக்கிறது. வாழமுடியாத அளவுக்குப் பல குடும்பங்கள் வாடுகின்ற சூழ்நிலையைப் பார்க்கிறோம். வறுமை யினால் தற்கொலை செய்துகொள்ளும் குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை யும் இவற்றைத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டும். விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு தான் வருகிறோம் என்ற அளவிலே முதலமைச்சர் அவர்களும், மற்ற அமைச்சர்களும் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், நடைமுறையில் இருக்கின்ற நிலை யைப் பார்ப்போமானால் மிதமிஞ்சிய வகையில் விலைவாசிகள் ஏறிக் கொண்டேதான் வருகின்றன. இந்த அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கை களும், மத்திய அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளும் சேர்ந்ததான் இதற்குக் காரணமாக அமைந்திருக்கின்றன. வரிவிதிப்பு, பணவீக்கம் போன்ற காரணங்கள் இருந்தாலும் விலைவாசிகள் ஏறுவதைத் தடுக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கத் தவறியதன் காரண மாக இன்னும் விலையேற்றம் அதிகரித்துக்கொண்டே போகும் தன்மையைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம். அதைக் கட்டுப்படுத்தி யிருக்கிறோம், அதற்காக முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக் கிறோம் என்று அமைச்சர்கள் தெரிவித்தாலும்கூட கட்டுப்படுத்தப் படாத சூழ்நிலையைத்தான் உண்மையான நிகழ்ச்சிகள், விவரங்கள் நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றன.

பொதுவாக, கடந்த நான்கு மாதக் கணக்குகளை மட்டும் பார்ப்போமானால் எல்லாப் பண்டங்களின் விலையும் எந்த அளவுக்கு ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது என்ற புள்ளி விவரத்தைப் பார்க்க

முடியும். 1966 மார்ச் மாதத்தில் 853 புள்ளியாக இருந்தது ஏப்ரல் திங்களில் 863 புள்ளியாக உயர்ந்து, மே திங்களில் 889 புள்ளியாகி, ஜூன் திங்களில் 912 புள்ளி என்ற அளவுக்கு ஏறியிருக்கிறது. மார்ச் மாதத்திற்கும் ஜூன் மாதத்திற்கும் இடையில் 59 புள்ளிகள் ஏறியிருக்கின்றன. 'இவ்வாறு ஏறி வருகின்ற விலைவாசியைத் தடுத்து நிறுத்துகிறோம், அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்கிறோம்' என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால், அது எந்த அளவுக்குப் பலனைத் தந்திருக்கிறது என்பதை இந்தப் புள்ளி விவரத்திலிருந்து அறிந்து கொள்ள முடியும். மே மாதத்திற்கும் ஜூன் மாதத்திற்கும் இடையில் மட்டும் விலைவாசி 23 புள்ளிகள் ஏறியிருக்கின்றன.

உணவுப் பண்டங்களின் விலையேற்றத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் மார்ச் மாதம் 680 புள்ளியாக இருந்து, ஏப்ரல் மாதத்தில் 683 புள்ளியாகி, மே மாதத்தில் 685 புள்ளியாகி, ஜூன் மாதத்தில் 704 புள்ளி அளவுக்கு ஏறியிருக்கிறது. இந்த மூன்று மாத இடைவெளியில் 24 புள்ளிகள் மொத்தமாக ஏறியிருக்கின்றன. மே-ஜூன் மாத இடைவெளியில் மட்டும் 19 புள்ளிகள் உணவுப் பண்டங்களைப் பொருத்து ஏறியிருக்கிறது. ஜூன் மாதத்திலிருந்து இந்த ஆகஸ்டு வரை மேலும் பல புள்ளிகள் ஏறியிருக்கின்ற அளவுக்கு விலைவாசிகள் காணப்படுகின்றன.

வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி உயர்வைப் பார்த்தாலும், 1966 மார்ச் மாதத்தில் 626 ஆக இருந்தது, ஏப்ரல் மாதத்தில் 629 ஆகி, மே மாதத்தில் 640 புள்ளி ஆகி, ஜூன் மாதத்தில் 652 புள்ளி அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த மூன்று மாத காலத்திற்குள் 26 புள்ளி ஏறியிருக்கிறது. மே முதல் ஜூன் வரை உள்ள ஒரு திங்களுக்குள் 12 புள்ளி அளவுக்கு ஏறியிருக்கிறது. இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் எல்லாம் எதைக் காட்டுகின்றன?

மே மாதத்திலிருந்து ஜூன் மாதத்திற்குள்ளாக பெருமளவுக்கு விலைவாசி ஏறியிருப்பதற்குக் காரணம் இந்திய அரசினால் கொண்டு வரப்பட்ட ரூபாயின் மதிப்புக் குறைப்பே ஆகும். ரூபாய் மதிப்புக் குறைப்பின் விளைவாகவே விலைவாசிகள் ஏறியிருக்கின்றன என்று பொருளாதார நிபுணர்களும் மற்றவர்களும் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ரூபாய் மதிப்பைக் குறைக்கும்போது உள்நாட்டுப் பண்டங்களின் விலை, உற்பத்தியாகின்ற பொருள்களின் விலை எறும்படியான நிலைமைகள் இருந்தால், எற்கனவே தாங்க முடியாத விலைவாசி ஏற்றத்தைக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த நாட்டில் மீண்டும் தாங்க முடியாத நிலைமைகள் உருவாகி தொல்லைகளைத் தான் தோற்றுவிக்கும். இந்தியாவின் நிதியமைச்சர் கூட, 'ரூபாயின் மதிப்பைக் குறைக்கின்ற நிலை அந்நிய நாட்டு ஏற்று மதிப் பொருள்களைப் பொருத்தே தவிர, உள்நாட்டுப் பண்டங்களின் விலை ஏறுவதற்கு வழிவகை இல்லை; உள்நாட்டுப் பண்டங்களின் விலைகள் ஏறுது' என்ற வகையில் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தையொட்டித்தான் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட இரண்டொரு கூட்டங்களிலே கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [3rd August 1966

'ரூபாயின் மதிப்பைக் குறைப்பது இன்றியமையாத ஒன்று; தவிர்க்கப்பட முடியாத ஒன்று; எதிர்காலத்திலே பொருளாதார ஏற்றத்தையும், வசதியையும் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கும் ஒன்று; இதனால் உள்நாட்டுப் பண்டங்களின் விலைகள் ஏற வழி இருக்காது' என்ற கருத்துப்பட தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தென்னிந்திய வர்த்தக சங்கத்தின் விழா ஒன்றில் கனம் முதல அமைச்சர் அவர்கள் பேசியதாகப் பத்திரிகையில் வந்த செய்தியைப் படிக்கிறேன்:—

"Critics of devaluation viewed it from the political and personal angle, while much of the support had come from those who viewed it as a long-term proposition. The benefits of devaluation should not be dimmed by the transient difficulties."

என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

ரூபாய் மதிப்புக் குறைப்பின் காரணமாக விலைவாசி நிச்சயமாக ஏறும்; அவ்வாறு ஏறுவதைத் தடுக்க முன் கூட்டியே நடவடிக்கை எடுத்தால் ஏறுமல் இருக்கும் என்றார்கள். அவ்வாறு விலைவாசி ஏறுமல் இருக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா? முறையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டனவா? ரூபாய் மதிப்புக் குறைப்பின் காரணமாக நிச்சயமாக விலை ஏறும் என்றே பொருளாதார நிபுணர்களும், பொதுமக்கள் தலைவர்களும் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு விலைவாசி ஏறுவதைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க இந்த அரசு தவறிவிட்டது. ரூபாய் மதிப்புக் குறைப்பின் காரணமாக பயங்கரமான எதிர்காலத்தை எதிர்பார்த்து, அதனால் பாதகம் ஏற்படாத வகையில்—அதனுடைய பாதகத்தை இந்த நாடு அனுபவித்துத் தீர வேண்டுமென்பதை இந்த அமைச்சரவை உணர்ந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் உணரத் தவறி விட்டது—தக்க நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசு தவறி விட்டது. இதை உணர ஆட்சி தவறி விட்டதே தவிர, ஆளுங் கட்சி உணராமல் இருக்கிறதா என்ன? கட்சி இதை உணர்ந்திருக்கிறது.

அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டியில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் கூட விலைவாசிகள் இதனால் உயர்ந்து வருவதை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் உயர் திரு. காமராஜர் அவர்கள் கூட இந்தக் கருத்தை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ரூபாய் மதிப்புக் குறைவின் காரணமாக இந்த நாடு பாதிக்கப்படும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். காலத்திற்குப் பொருந்தாத நிலைமையில் முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல; தீங்கான ஆலோசனையின் மீது எடுக்கப்பட்ட முடிவு என்ற கருத்துக்களையும் பரிமாறிக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்: அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ரூபாய் மதிப்பைக் குறைத்தது பற்றித் தம்முடைய கருத்தைத் தெரிவித்ததாகச் சொன்னார்கள். இது வரை அவர்கள் இது பற்றிய எந்தக் கருத்தையும் பகிரங்கமாக அறிவிக்கவில்லை.

3rd August 1966]

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அவைத் தலைவர் அவர்களே, அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் பெரும்பாலானவர்களால் இந்தக் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டபோது கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதற்கு மாறுபட்ட எந்தக் கருத்தையும் தெரிவிக்காமல் இருந்ததிலிருந்தே. —silence is acceptance—அவர்கள் ரூபாய் மதிப்புக் குறைபபை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றுதான் கொள்ளவேண்டும். பத்திரிகையில் வந்த செய்தியை ஒட்டிப் பார்க்கும்போது பதினேரு பேரில் பத்துப் பேர் அளவுக்கு ரூபாய் மதிப்புக் குறைப்பு தவருனது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அங்கு கூறப்பட்ட கருத்துக்களுக்கு மாறுபட்ட கருத்தையோ, விளக்கத்தையோ கொடுக்காத வரையில் அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் அங்கு கூறப்பட்ட கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று கூறுவார்களேயானால் அப்போது வேண்டுமானால் நம்முடைய கருத்தை மாற்றிக் கொள்ளலாம். இந்த அமைச்சரவையைச் சார்ந்த தொழிலமைச்சர் திரு. வெங்கட்ட ராமன் அவர்கள் கூட ரூபாய் மதிப்புக் குறைப்பினால் விலைவாசிகள் ஏறும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கருத்திலிருந்து வேறுபடும் முறையில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் 'அதனால் பாதகம் ஏற்படாது' என்று பேசியிருக்கிறார்கள்.

ரூபாய் மதிப்புக் குறைப்பைப் பொருத்து நேரடியாக இந்த அரசுக்குத் தொடர்பு இல்லையென்றாலும்கூட, அதனால் ஏற்படுகின்ற விளைவுகளை இந்த அரசினர் சமாளித்துத் தீரவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ரூபாய் மதிப்புக் குறைப்பினால் விலைவாசிகள் ஏறும் நிலைமை ஏற்படும் என்று பல்வேறு தரப்பினர் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்திய அரசாங்கத்தின் வர்த்தக துறை இலாகாவே, 'ரூபாய் மதிப்பு குறைக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுமானால் இந்திய வியாபாரம் வெளிநாட்டில் 80-82 சதவிகிதம் பாதிக்கப்படுகிற சூழ்நிலை ஏற்படும்; விலைகள் ஏறும்படியான நிலைமைகள் ஏற்படும்; இறக்குமதியாகின்ற பொருள்களுக்கு அதிக விலை கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும்; அதையொட்டி பல்வேறு பண்டங்களில் விலை யேறும்படியான நிலைமை ஏற்படும்' என்று கூறுகிறார்கள். ரூபாய் மதிப்பைக் காரணமாக வைத்து அந்நிய நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய தேவையில்லாத பண்டங்களின் விலைகள் கூட ஏற்றப்பட்டிருக்கின்றன. உள்நாட்டுப் பண்டங்களின் விலை ஏறுவதற்கு எந்த வகையும் இல்லையென்று எடுத்துச் சொல்லப் படுகிறது. ஆனால், உணவுப் பண்டங்களின் விலைகள் எந்த அளவுக்கு ஏறியிருக்கின்றன என்ற புள்ளி விவரத்தைப் பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட கடந்த மூன்று மாதங்களில் 24 புள்ளி அதிகமாக ஏறியிருக்கிறது. இந்த விலையேற்றத்தைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு இந்த அரசாங்கம் தவறி விட்டது என்ற குற்றச்சாட்டைத் தெரிவித்திருக்கிறோம். இந்த விலையேற்றத்தைத் தடுப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்? வானொலி மூலம் இரண்டு நாட்களுக்கு முன் சொல்லப்பட்ட விலைகள்—தேங்காய் 38 காசு, மூட்டை 25 காசு, வெங்காயம் 45 காசு, பால் ரூ. 1.04 காசு, சவுக்கு

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [3rd August 1966

ரூ. 3.25 காசு, காட்டு விறகு ரூ. 3. காட்டுக்கரி ரூ. 11, அவ்சம் பருப்பு ரூ. 1.20, கடலைப் பருப்பு ரூ. 1.23, உளுத்தம் பருப்பு ரூ. 1.52, பாசிப் பருப்பு ரூ. 1.52, மிளகாய் ரூ. 5.30, புளி ரூ. 2.25, பூண்டு ரூ. 3;50, தனியா ரூ 3;50, காப்பிக்கொட்டை ரூ. 5.80 என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர இதே விலைக்கு கடைகளில் போய்க் கேட்டால் கொடுக்கிறார்களா என்றால் —கடைக்காரர்களிடம் சென்று வாஞ்லியில் வந்திருக்கிற விலைக்கு அல்வா கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டால்—வாஞ்லி நிலையத்திற்கு வேண்டுமானால் போய் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள், அந்த விலையில் இங்கு கொடுப்பதில்லை என்று கூறுகிறார்கள். அப்படி கூறுபவர்களைத்து யாரிடம் சொல்லி நடவடிக்கைகள் எடுப்பது என்று தெரியவில்லை. வாஞ்லியில் கூறப்பட்டிருப்பதற்கு மேலாக விற்கிறார்கள் என்று போலீஸாரிடம் குறைபட்டுக் கொண்டாலும் கூட இதில் தலையிடுவதற்கு எங்களுக்கு உரிமையில்லை, நாங்கள் எப்படித் தலையிட முடியும் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இதைப் பற்றி யாரிடம் எடுத்துச் சொல்லி இந்தக் குறைபாட்டை நிவர்த்திப்பது என்று தெரியவில்லை. வாஞ்லியில் ஒரு குறிப்பிட்ட விலை சொல்லப்படுகிறது. அதே விலைகள் புழக்கத்தில் இருக்கிறதா என்றால் புழக்கத்தில் இல்லை. அதை நீக்குவதற்கு என்ன வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்றால் கட்டுப்படுத்துகிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறதே தவிர உண்மையில் விலைவாசிகள் கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. விலைகளை ஏற்றுகிறவர்கள் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அதிக லாபம் பெறும் அளவிற்கு விலைகளை ஏற்றிக் கொண்டுதானிருக்கிறார்கள். இந்த விலைவாசி ஏற்றத்தை, அதிக லாபம் பெறுவதைத் தடுத்து நிறுத்த எத்தகைய முயற்சியும் செய்யப்படவில்லை.

கொள்ளை லாபத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல பேர்கள் தங்கள் ஏகபோக உரிமை காரணமாக, அவர்கள் விருப்பு வெறுப்பு களுக்கிணங்க, ஒரு சிலர் கூடி செய்யும் விலை முடிவுகளின் அடிப்படையில்தான் மற்றவர்கள் வாங்க வேண்டிய அடிப்படையில் இருக்கிறார்கள். அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு தீவிர நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறதா என்றால் அவ்விதம் ஒன்றும் மேற்கொள்ளவில்லை, திரும்பத் திரும்ப இந்த மன்றத்தில் பல்லாண்டு காலமாக அவர்கள் எடுத்துச் சொல்வது ஒன்றேதான். இன்றல்ல, நேற்றல்ல, மெல்ல மெல்ல சிறுகச் சிறுக விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டுதான் செல்கிறது. அப்படி விலைவாசி ஏறுவதைத் தடுக்க என்ன நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று கேட்கப்பட்ட போதெல்லாம் அரசு கூறுகிற பதில் நியாய விலைக் கடைகளை நாங்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அவை விலைவாசி உயர்வைத் தடுத்து நிறுத்த பயன்படும் என்று சொல்கிறார்களே தவிர, ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற நியாயவிலைக் கடைகள் நாடெங்கும் திறக்கப்படுகிற அளவிற்கு, மக்கள் எல்லோரும் அவற்றில் வாங்குவதற்குத் தக்க அளவிற்கு, விலைவாசியேற்றத்தை தடுக்கிற அளவிற்கு வலிவு கொண்டிருக்கிறதா என்பதை அரசு உணருகிறதா ? நியாயவிலைக் கடைகள் நாட்டு மக்களால் விரும்பப் படுகிற அளவிற்கு விலைவாசியேற்றத்தை தடுக்க பயன்படும்படி

3rd August 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அமைந்திருக்கின்றனவா ? ஒரு சில இடங்களில்தான் நியாயவிலைக் கடைகளை அமைக்க முடிந்திருக்கிறது. மிகக் குறைந்த சதவிகிதத்தினர் மட்டும்தான் அங்கு வாங்கக்கூடிய அளவிற்கு அவை அமைந்திருக்கும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மற்றவர்கள் வேறு கடைகளில்தான் வாங்குகிற அளவிற்கு, அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகிற அளவிற்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவரவர்கள் விருப்பத்திற்கு ஏற்றபடி விலைகளை ஏற்றிக்கொண்டு போகும் சூழ்நிலைதான் இன்றிருக்கிறது. கொள்ளை லாபக்காரர்கள், பதுக்கல்காரர்கள் அதிகப்படியான லாபத்தைப் பெறும் அளவிற்குத்தான் பண்டங்களை விற்று வருகிறார்கள். அதுவும் உணவுப் பண்டங்களை விற்பதில் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறோம்.

அண்மையில் சில நாட்களாக பஞ்சாபில் நடைபெறுகிற நிகழ்ச்சிகளை பத்திரிகை வாயிலாகப் பார்க்கிறோம். கொள்ளை லாபக்காரர்கள் அவர்கள் விருப்பப்படி கொள்ளை லாபம் அடித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அங்கு அமைச்சரவை மாறி கவர்னர் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு மிகத் தீவிரமாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளுவதின் மூலம் பதுக்கல்காரர்கள் யார் யார், யார் யார் அதிகமாக, நியாயத்திற்குப் புறம்பாக விலைகள் வைத்து விற்கிறார்களோ, கலப்படக்காரர்கள் யார் யாரே அவர்கள்மீது தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுப்பதன் மூலம் அதிகமான பேர்கள் பிடிபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதும், அவர்கள்மீது வழக்குகள் தொடரப்பட முடிகிறது என்பதையும் பத்திரிகைகளில் வரும் படங்கள் மூலமாக அறிகிறோம். கலப்பட மருந்துகள் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் அந்த மருந்துகளை நடுத்தெருவில் கொட்டி விட்டு தாங்கள்மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்க முடியாத அளவிற்கு தப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் பத்திரிகைகளில் வரும் படங்கள் மூலம் அறிகிறோம். அமைச்சரவை மாறி கவர்னர் ஆட்சி வந்தால்தான் இப்படி நடைபெறும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன் என்று தவறுகக் கருத வேண்டாம். அமைச்சரவை இருந்த காலத்தில் அவர்களுக்கு சலுகைகள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை இதிலிருந்து ஊகித்துக்கொள்ள முடிகிறது. கவர்னர் ஆட்சி வந்த பிறகு தீவிரமான நடவடிக்கைகள் எடுக்காமல் விட்டு விட்டிருந்தால் இத்தகைய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்காது. தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுத்ததின் காரணமாக, எடுப்பதின் காரணமாக, பதுக்கல்காரர்கள், கள்ள மார்க்கெட்காரர்கள் பிடிபட்டு மற்றவர்கள் தங்கள் விலைகளை இறக்கிக் கொள்ளவும், பிடிபட்டுவிடுவோம் என்ற அச்சம் காரணமாக அபரிமிதமான கொள்ளை லாபம் அடிக்க முன்வருகிறவர்கள்கூட, கலப்படப் பொருள்களை விற்பவர்கள்கூட சட்டத்திற்குள் பிடிபடாமல் இருக்க நடுத்தெருக்களில் தங்கள் பண்டங்களை, கலப்படப் பண்டங்களைப் போடும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. முன்பே தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்குமானால் கவர்னர் ஆட்சியில் இப்படிப்பட்ட விளைவுகள் ஏற்பட்டிருக்காது. கவர்னர் ஆட்சி வந்ததுதான் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. அமைச்சரவை தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கத் தவறியதன் காரணமாக,

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [3rd August 1966

எவ்வளவு கொள்ளை லாபம் அடித்தாலும், எவ்வளவு அதிகமாக விற்றாலும்கூட எந்த ஒரு சட்டமும் தங்களை தடுக்காது என்ற அளவிற்கு அவர்கள் தங்கள் விருப்பம் போல் செய்திருக்கிறார்கள். விலைவாசியைத் தடுக்க இந்த அரசினுல் ஒரே ஒரு கருத்தைத்தான் சொல்ல முடிகிறது. நியாயவிலைக் கடைகளை வைக்கிறோம், அங்கு சென்று வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்ற ஒரே ஒரு கருத்தைத்தான் சொல்லமுடிகிறது. ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற நியாயவிலைக் கடைகள் மக்களுடைய குறைகளை போக்குகிற அளவிற்கு பயன் படத்தக்க வகையில் அமைந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இவை அறவே பயன் இல்லை என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. மற்றவர்கள் அபரிமிதமான விலைக்கு விற்க முடியாத அளவிற்கு நியாயவிலைக் கடைகள் எங்கு பார்த்தாலும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறவர்கள் விலைகளை ஏற்றிக் கொண்டே போகிறார்கள், அதைத் தடுத்து நிறுத்துகிற சூழ்நிலையில் இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவில்லை என்ற குற்றச் சாட்டை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஏறிக் கொண்டிருக்கிற விலைவாசியை மீண்டும் தடுக்க தவறி விட்டால் மேற்கொண்டும் எதிர்காலத்தில் ரூபாயின் மதிப்பு இன்னும் குறைக்கப்படவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டாலும் ஏற்படக்கூடும் என்ற கருத்தை முன்னாள் ரிசர்வ் பாங்க் கவர்னராக இருந்த திரு. எச். வி. ஆர். ஐயங்கார் அவர்கள் தெளிவாக பத்திரிகைகளில் அறிக்கைகள் மூலம் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். "நாம் ஜாக்கிரதையாக, முன் எச்சரிக்கையாக நடவடிக்கைகள் எடுத்திருப்போமானால், அப்படி ஏற்கனவே எடுத்துக் கொண்டிருந்தால், ரூபாயின் மதிப்பைக் குறைக்க வேண்டிய அவசியம்கூட வந்திருக்காது. அப்படிச் செய்யத் தவறியதன் காரணமாகத்தான் ரூபாயின் மதிப்பைக் குறைக்க வேண்டிய அளவிற்கு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போதும் அதன் காரணமாக ஏற்படுகிற விளைவைத் தடுக்கத் தவறிவிட்டால் எதிர்காலத்தில் மீண்டும் ரூபாயின் மதிப்பு குறைந்து இன்னும் பல சங்கடங்களுக்கு நம் நாடு உள்ளாகும், அத்தகைய ஒரு நிலைக்கு கொண்டு போய் விடும்" என்று அவர்கள் தெளிவுபட எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். "மீண்டும் பெருவாரியாக செலாவணிப் பெருக்கத்தில் இறங்கி நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் கோளாறுகள் ஏற்படாமல் தவிர்க்க சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எடுத்திருந்தால் இந்த நடவடிக்கைகள் வெற்றியடைந்திருக்கும். இதற்கு தைரியமான அரசியல் முடிவுகள் செய்திருக்க வேண்டும். ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக இப்படி நடக்கவில்லை. தவிரவும் கட்டுப்பாடுகளையும் ஏற்றுமதி ஊக்கத் திட்டங்களையும் நிர்வகிக்கும் அரசாங்கம் துரிதமாகவும் திறமையாகவும் செயல்பட்டிருக்க வேண்டும். வர்த்தக சமுதாயத்தினரும் ஓளவு கண்ணியமாகவும் நாணயத்துடனும் நடந்திருக்க வேண்டும். துரதிருஷ்டவசமாக தனியார் துறையில் சிலர் வசதிகளையும் ஊக்கத் திட்டங்களையும் துஷ்பிரயோகம் செய்தனர். இதன் விளைவாக அந்நிய நாணய செலாவணி வெளியே போக ஆரம்பித்தன. எல்லோரும் ஓளவு அடிப்படைக் கட்டுப்பாடு, திறமை, கண்ணியத்துடன் நடந்து

கொண்டிருந்தால் ரூபாய் மதிப்புக் குறைப்பை தவிர்த்திருக்கலாம். அடிப்படைப் பொருள்களின் விலைகள் ஏறுமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இதைச் செய்யாத வரை அவசரச் சட்டங்களைக் கொண்டு வருவதும் சர்க்கார் பண்டகசாலைகளை அமைப்பதும் பிரயோஜனமில்லை. அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்தாலும் விலைவாசிகள் பொதுவாக ஏறுவதைத் தவிர்க்க முடியாது. விலைவாசிகள் ஏறும் அளவைக் குறைக்கவேண்டும். உற்பத்தியும் துரிதமாகப் பெருகவேண்டும்." இவ்விதம் முன்னாள் ரிசர்வ் பாங்கு கவர்னராக இருந்த திரு. எச். வி. ஆர். ஐயங்கார் அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க அரசு தவறிவிட்டதன் காரணமாகத்தான் இத்தகைய விளைவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. தக்க நடவடிக்கைகள், தக்க நேரத்தில் எடுக்க அரசு முன்வந்திருக்குமானால் இந்த விளைவுகள் ஏற்பட்டிருக்காது என்று நான் மீண்டும், மீண்டும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்காத தின் காரணமாக விலைவாசிகள் தாங்கமுடியாத அளவிற்கு ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது என்பது மட்டுமல்லாமல், பண்டங்கள் கிடைக்காத சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாபில் தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுப்பதன் மூலம், ஒரு சிலர்மீது நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதால், குற்றம் செய்தவர்களைத் தண்டிக்க முயல்கிறார்கள் என்பது இனிமேல் அவ்விதம் நடக்காதிருக்க அச்சுறுத்தும் கருவியாக அமைந்திருக்கிறது. சட்டப்படி தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கமுன்வராவிட்டால் பயங்கரமானதொரு சூழ்நிலை எதிர்காலத்தில் ஏற்படக்கூடும்..

• அடுத்தபடியாக அமைச்சரவையின்மீது சாட்டப்பட்டிருக்கிற குற்றச்சாட்டு விவசாயிகளுக்கும், விவசாயத்துறைக்கும் போதுமான அளவிற்கு உதவிகள் செய்ய முடியாத அளவிற்கு அவர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிற சூழ்நிலை இருந்து கொண்டு வருகிறது என்பது. புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் எந்த அளவிற்கு அந்த வசதிகள் போய் சேர்ந்தன, எந்த அளவிற்கு அந்த வசதிகளை அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள், அதைக் கொண்டு எந்த அளவிற்கு தங்கள் வாழ்க்கை வசதியைப் பெருக்கி தங்கள் வாழ்க்கையைச் செம்மையாக அமைத்துக்கொள்ள அவை பயன்பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். ஆக விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையிலும், அவர்களுடைய வாழ்க்கைச் செலவு ஏற ஏற அவர்களுடைய விவசாயத் தொழிலை நடத்துவதற்கு போதுமான அளவு பண வசதியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். 10-00 a.m. இந்த நாட்டில் உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்றால், நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் நல்லமுறையில் போதிய அளவில் முதலீடு செய்யவேண்டும், இதற்கு முக்கியமாக உரத்தைப் பொறுத்தும், விதையைப் பொறுத்தும், வேறு பல பாசன வசதிகளைப் பொறுத்தும், எவ்வளவுக்கெவ்வளவு முதலீடு அதிகமாகச் செய்யப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்கு உற்பத்தி பெருக முடியும். அந்த அளவுக்கு முதலீடு செய்யாமல், அதற்கான வாய்ப்பும் வசதிகளையும் செய்யாமல், உற்பத்தி பெருகும், உற்பத்தி பெருகும் என்று

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [3rd August 1966

சொல்லிக்கொண்டிருந்தால், அதன் மூலம் வெறும் சொற்கள்தான் மிஞ்சுமே தவிர உண்மையான பலன் எதுவும் ஏற்படாது. அந்த முறையில் இப்போது விவசாயிகள் தங்கள் தொழிலை நல்ல முறையில் கவனிப்பதற்கு வசதியற்ற நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் எல்லோரும் நன்கு அறிவோம்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள்)

இப்போதுள்ள நிலையில் விவசாயிகளுக்கு என்ன வசதி செய்து தந்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கும்போது, கூட்டுறவு பாங்குகள் மூலமாக கிரெடிட் சொசைட்டிகளுக்கு கடன் கொடுத்து, அதன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு உணவைப் பெருக்குவதற்காக கடன் வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன என்று சொல்லுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. கூட்டுறவு பாங்குகளைப் பொறுத்தவரையில், இதற்கு மட்டும் கிரெடிட் சொசைட்டிகளுக்கு கடன் கொடுப்பதில்லை, வேறு பலவிதமான காரியங்களுக்கும் கடன் உதவி கொடுக்கிறார்கள். இவ்விதம் கொடுக்கப்படும் கடன் தொகைகளுக்காக இருப்பிச் செலுத்தப்படவேண்டிய பணம் சரியான நேரத்தில் கொடுக்கப்படாத சூழ்நிலை ஏற்படுவதின் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு தரப்படவேண்டிய கடன் உதவி அவர்களுக்கு கிடைக்க முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. கிரெடிட் சொசைட்டியிலிருந்து ஏற்கனவே செலுத்தப்படவேண்டிய தொகை உரிய நேரத்தில் செலுத்தப்பட முடியாத நிலை ஏற்படுகின்றபொழுது விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கவேண்டிய கடன் தொகையை பெற முடியாத சங்கடமான சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இதன் காரணமாக விவசாயிகளை ஊக்குவிப்பதற்கு—விவசாயிகளுக்கு உரிய நேரத்தில் கடன் தொகை பட்டுவாடா செய்வதற்கு பணம் இல்லாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. உதாரணமாக, தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களில் காவேரி டெல்டா பிரதேசங்களுக்கு ஜூன் 10, 12 தேதிகளில் காவேரியில் தண்ணீர் வந்துவிடுகிற நேரத்தில் குறுவை பயிர் ஏற்றுவதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அந்த நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு இந்தக் கடன் தொகை கிடைத்தால்தான் உரிய நேரத்தில் அதைப் பயன்படுத்தி விவசாயத்தை நல்லமுறையில் செய்ய முடியும். குறிப்பாக ஜூலை 20, 30 தேதிக்குள் கடன் தொகை கிடைத்தால், அதன் மூலம் உரம் வாங்குவது, விதைகள் வாங்குவது போன்ற பலனை விவசாயிகள் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். கடன் பெறுவதற்கான விண்ணப்பம் செய்தாலும், விவசாயிகளுடைய கையில் கடன் தொகை வந்து சேருவதற்கு எத்தனையோ நாட்கள் ஆகிவிடுகின்றன. இதன் காரணமாக விவசாயிகள் தங்களுக்கு தேவைப்படுகிற நேரத்தில் அதிக வட்டிக்கு பணத்தை வெளியிலிருந்து வாங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்த ஆண்டில் ஜூலை மாதத்தில்தான் தண்ணீர் விடப்பட்டிருந்தாலும்—சாதாரணமாக ஜூன் மாதத்தில் தண்ணீர் விடப்படும், சென்ற ஆண்டு 1965-ல் ஜூன் மாதத்தில் தண்ணீர் விடப்பட்டது—அவ்விதம் விடும்போது ஜூலை மாத இறுதிக்குள் விவசாயிகளுடைய கையில் கடன் தொகை கிடைத்தால்தான் அவர்கள் அதைத் தங்கள் தேவைக்கு

3rd August 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும். கடன் பெறுத அளவில் நல்ல முறையில் விவசாயத்தை நடத்திக்கொள்வதற்கான நிலையில் பெரும்பாலான விவசாயிகள் இல்லை. ஆனல் நடைமுறையில் மிகவும் காலந்தள்ளித்தான் கடன் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. இதற்கிடையில் எப்படியாவது தங்கள் தொழிலை நடத்திவிட வேண்டும் என்ற இக்கட்டான நிலைமைக்கு வரும்போது, விவசாயிகள் அதிக வட்டிக்கு வெளியிலிருந்து கடன் வாங்கு கிறார்கள். இவ்விதம் நாட்கள் கழிந்து பெறப்படுகிற கடன் தொகையை வேறு பல வகைகளில் செலவழித்துவிடுகிறார்கள். கிரெடிட் சொசைட்டியிலிருந்து கிடைக்கின்ற பணம் தீபாவளி நேரத்தின்போது கிடைக்கின்ற நிலைமை இருந்தால், அல்லது வேறு பல பண்டிகைகளின் போது கிடைக்கின்ற நிலைமை இருந்தால், எப்படியாவது அந்த பண்டிகையை கொண்டாடிவிடலாம் என்ற எண்ணத்துடன் அந்தப் பணத்தை செலவு செய்துவிடுகிறார்கள். இதன் காரணமாக விவசாயத்திற்கும் அந்தத் தொகை பயன் படாமல், கிரெடிட் சொசைட்டிக்கும் பணம் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல் இன்னும் கஷ்டத்திற்குள்ளாக வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே கொடுக்கப்படுகின்ற உதவி பயன் தரத்தக்க வகையில் அமையவில்லை. விவசாயிகள் அதன் மூலமாக தங்கள் விவசாயத்தைப் பெருக்கி உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கான வாய்ப்பும் வசதியும் இல்லை. **காலாகாலத்தில்** விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டிய உதவியைக் கொடுக்க இந்த அரசு தவறி யிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்படுகிற உதவித் தொகை கள் ஒழுங்கான முறையில், போய்ச் சேருவதற்கான வாய்ப்பு இல்லை. அது மட்டுமல்ல, கொடுக்கப்படுகிற இந்த உதவி எல்லா விவசாயி களுக்கும் கிடைக்க முடியாத சூழ்நிலைதான் இருந்து கொண்டிருக் கிறது. சாதாரண நிலையில் இருப்பவர்களும் இந்த உதவியை பெற்றுக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அத்தகைய முறையில்தான் இப்போதுள்ள வாய்ப்பும் வசதியும் அமைந்திருக்கிறது. எல்லோருக்கும் சீரான முறையில் இந்த உதவித் தொகை கிடைப்பதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க இந்த அரசாங்கம் தவறிவிட்டது, உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத் தவரையில் இன்னும் பின்தங்கிய நிலைமையே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் மேலும் உணவு உற்பத்தியை பெருக்க முடியும் என்று அரசினர் சொல்லிக்கொண்டிருக் கிறார்கள். இந்த அளவில் அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கின்ற அத்தகைய குறிக்கோள் வெற்றி பெற முடியாத அளவுக்குத் தான் உற்பத்தியின் அளவு அமைந்திருக்கின்றது. இந்த வகையில் மேலும் உற்பத்தி பெருகுவதற்கான வாய்ப்பு எதுவும் இல்லை என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. விவசாயத்தில் பல நவீன முறைகளைக் கொண்டு வந்தால் ஒழிய உற்பத்தியை மேலும் பெருக்குவதற்கான வாய்ப்பும் வழியும் இல்லை. அது மட்டுமல்ல, புது நிலங்களையும் விவசாய உற்பத்திக்கு கொண்டு வரவேண்டும். அதிலும் நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பொறுத்த மட்டில் மேலும் வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கான வாய்ப்பு எதுவும் இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் இல்லை என்றே தெரிகிறது. புதிதாக விவசாயத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்

கான நிலங்களும் இல்லை என்றே தெரிகிறது. ஆகவே, இருக்கின்ற நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு, உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும். பிற நாடுகளில் எல்லாம், பத்து ஆண்டுகளுக்குள்ளாக 80 சதமானம், 90 சதமானம் இருக்கின்ற நிலங்களிலேயே உற்பத்தியை பெருக்கிக் காட்டுகின்ற அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறார்கள். அத்தகைய முயற்சிகளை நாம் கைக்கொள்வதில் மூலமாக, அத்தகைய நவீன வசதிகளை கைக்கொள்வதின் மூலமாக நாமும் நமது உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்ற நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதையே இந்திய அரசின் உணவு அமைச்சர் கனம் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

'Unless we have a programme of modernising agriculture according to science and technology, there is no remedy to our food problem,'

என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட பல தவறான முறைகளை கைக்கொண்டால் ஒழிய உணவு உற்பத்தியை நாம் பெருக்க இயலாது என்று அவர்களால் எடுத்துச்சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் சொல்லப்படுகிறதே தவிர திட்டவட்டமான நடவடிக்கை எதுவும் இந்த அரசால் எடுக்கப்படவில்லை. அத்தகைய முறையில் எந்த அளவுக்கு நாம் முன்னேறியிருக்கிறோம் என்பதைக் கணக்கிட்டுப்பார்த்தால்—வடிமூனைக் கிணறுகளின் மூலம் நம்முடைய தண்ணீர்த் தேவையைப் போக்கிக் கொள்ளலாம் என்ற அளவில், தஞ்சை மாவட்டத்தில் வடிமூனைக் குழாய் கிணறுகள் ஏற்படுத்தி—மின்சாரத்தின் மூலமாக நீர் இறவை செய்வதற்கு திட்டங்கள் போடப்பட்டன. அந்த வகையில் 2,000 செட்டுகள் போடப்பட வேண்டும் என்று திட்டமிட்டிருந்தும் 300 செட்டுகள் அளவுக்குத்தான் இப்போது மின்சாரம் வழங்கப் பட்டிருப்பதாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அளவு குறைந்திருப்பதற்குக் காரணம், அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற மின்சார உரிமை, தனிப்பட்டவர்களின் கையில் இருப்பதால் போதிய அளவில் கவனம் செலுத்தி திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி நமது கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கூட குறிப்பிட்டதாக பத்திரிகையில் வந்த செய்திகளின் மூலமாக அறிந்தேன். 2,000 அளவுக்கு திட்டமிட்டிருந்தும் 300 என்ற அளவிற்குத்தான் செயலாற்ற முடிந்திருப்பது வருந்தத்தக்கது. சீக்கிரமாகவே குறிப்பிட்டபடி 2,000 பேர்களுக்கும் மின் வசதி ஏற்படுத்திக்கொடுத்து, உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று அவர்களும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு நடந்தும், மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக திட்டங்கள் பல போட்டும், நூற்றுக் கணக்கான கோடி அளவில் ரூபாய்களை செலவு செய்தும், அகில இந்திய அளவில் ஆயிரக் கணக்கான கோடி ரூபாய்கள் செலவு செய்தும், உணவுப் பெருக்கம் நாளுக்குநாள் குறைந்து கொண்டுதான் வருகிறது. திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்படுகின்ற தொகை எப்படி செலவு செய்யப்படுகிறது, செலவு செய்த அளவிற்கு

3rd August 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பலன் அளித்திருக்கிறதா என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். இவ்வளவு ஆயிரம் கோடி ரூபாய் செலவு செய்தும், எந்த அளவுக்கு நாம் உணவு உற்பத்தியை பெருக்கியிருக்கிறோம் என்று பார்க்கும்போது, புள்ளிவிவரங்கள் தான் சட்ட மன்றத்தில் தரப்படுகிறதே தவிர, பலன்களைப்பற்றி சுவரொட்டிகளில் அச்சடித்து வெளியிடுகிறார்களே தவிர— செலவழித்திருக்கின்ற தொகையின் அளவுக்கு பெறப்பட்ட பலன் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க இந்த அரசு தவறி விடுகிறது. 16.9 அவுன்ஸ் அரிசி என்று இருந்த சூழ்நிலை குறைந்து, 15.7 என்கின்ற நிலை ஏற்பட்டு, இப்போது 8 அவுன்ஸ்க் கும் குறைவாக இருக்கக்கூடிய நிலைமையில், வர வர குறைந்து கொண்டே வந்திருக்கிறது. அதிலும் சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தமட்டிலும் கொடுக்கப்படுகின்ற எட்டு அவுன்ஸ் அரிசி யிலும், நைஸ் ரக அரிசி பாதியும் மோட்டா ரக அரிசி பாதியும் தான் கொடுக்கப்படும் என்று பத்திரிகையில் விளம்பரம் கொடுக் கின்ற அளவில் தான் சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதன் மூலமாக மக்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றித்தர இந்த அரசு தவறிவிட்டது என்பதை நம்மால் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. கிட்டங்களைப் போட்டுக்கொண்டே போகிறோம், வரி இனங்களும் வளர்ந்து கொண்டே போகின்றன, வசூல் செய்யப்படுகின்ற வரி இனங்களுக்கு ஏற்ப, பலன் வளர்ந்திருக்கிறதா, அல்லது பலன் அதிகப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் உரிய அளவுக்கு பலன் ஏற்பட வில்லை, போதிய அளவுக்கு பலனை உருவாக்குவதில் இந்த அரசு தோற்றுப்போய்விட்டது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் கூறியிருக்கிற குற்றச்சாட்டுகளில் ஒன்று, தொழில் நுட்பக் கல்வித்துறை, மருத்துவக் கல்வித்துறை இந்த இரண்டிலும் போதுமான அளவுக்கு வாய்ப்பையும் வசதியையும் ஏற்படுத்திக்கொடுப்பதற்கும் செம்மைப்படுத்துவதற்கும் இந்த அரசு தவறிவிட்டது என்பதாகும். முக்கியமாக பி.யு.சி. படிப்பு படித்து தேறிய மாணவர்கள், புக விரும்புவது, மருத்துவத்துறை யும், பொறியியல் துறையுமாக அமைந்திருக்கின்றது. பெரும் பாலான மாணவர்களும் இந்த இரண்டு துறைகளில் புகுவதின் மூலமாக தங்களது எதிர்கால வாழ்க்கையை செம்மையுள்ளதாக, வளமுள்ளதாக ஆக்கிக்கொள்ள முடியும் என்று எதிர்பார்க் கிறார்கள். அதற்கேற்ற வகையில் வாய்ப்பையும் வசதியையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டிய பொறுப்பு இந்த அரசுக்கு இருக் கிறது. அத்தகைய வசதிகள் இல்லாமல் இருப்பதின் காரணமாக பலவித சீர்கேடுகள் ஏற்படுகின்றன. இந்த ஆண்டு பொறியியல் துறையில் மாணவர்களை எடுத்துக்கொள்வதற்காக ஒரு முறை கையாளப்பட்டது. மருத்துவத் துறையில் 4,300 பேர்களை இண்டர்வியூ செய்வதற்கு கார்டுகள் அனுப்பப்பட்டன. இவ்வளவு பேர்களை இன்டர்வியூ செய்து 1,000 சொச்சம் பேர்களைத்தான் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இப்படி 1,000 பேர்கள் தேர்ந்தெடுப்பதற்காக 4,000 பேர்கள்—கன்னியாகுமரி

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [3rd August 1966

மாவட்டம், திருநெல்வேலி மாவட்டம் முதலிய இடங்களிலிருந் தெல்லாம் சென்னை நகரத்தை நோக்கி வரவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். மாணவ-மாணவியர் மட்டும் வரக் கூடிய சூழ்நிலை இல்லை. ஒருவர்-இருவர், தாய்-தந்தையர் ஒவ்வொரு மாணவ-மாணவியருடனும் வர வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் வந்து சென்னையில் 4-5 நாட்கள் தங்கி இருந்து நூற்றுக் கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்க வேண்டிய முறையில் ஏற்பாடு கள் அமைந்திருக்கின்றன. அத்தனை பேர்கள் வந்தாலும், வந்து அவ்வளவு ரூபாய் செலவழித்தாலும், கடைசியில் இடம் கிடைத் தாலாவது திருப்தியாக இருக்கும். சென்னையில் இண்டர்வ்யூ விற்காகச் சென்று ரூ. 200-300 செலவழித்தாலும், இடம் கிடைத்தது என்று திருப்தி பெற முடியும். ஆனால், சென்னைக்கு வந்து, ரூ. 300, 400 செலவழித்துவிட்டு, கடைசியில் இடமும் கிடைக்காது, வேதனைப்படும் அளவுக்குப் பல பெற்றோர்கள் இருக் கிறார்கள். முன்பே இந்த மன்றத்தில் ஒரு கருத்து தெரிவிக்கப் பட்டது. தேர்வு செய்கிற நேரத்தில், சென்னை மாநகர் என்று இந்த ஊரை மட்டும் நிர்ணயிக்காமல், நான்கு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரித்து, மதுரையில் ஒரு இடத்தையும், கோயம்பத்தூரில் ஒரு இடத்தையும், தஞ்சை அல்லது திருச்சியில் ஒரு இடத்தையும், சென்னையில் ஒரு இடத்தையும் தேர்ந்தெடுத்து, இப்படி நான்கு இடங்களாகப் பிரித்து வைக்கப்பட்டால், அந்தந்த இடத்தைச் சுற்றியுள்ள மாவட்டங்களில் இருக்கக் கூடிய தாய்-தந்தையர் தங்கள் பிள்ளைகளை அழைத்து வரக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டு அவர் களுக்குச் செலவு குறையும். நாலாயிரத்துச் சில்லரை மாணவர் களும், அவர்களோடு வரக் கூடியவர்களும் சென்னைக்கு வருவதன் மூலம் ஏற்படுகிற செலவைவிட, குறைந்த எண்ணிக்கை உள்ள சூழ்வினர் அந்தந்த இடங்களுக்குச் சென்று தேர்வு செய்கிற நிலை ஏற்படுமானால், வீண் செலவு தவிர்க்கப்படக் கூடும். பொறி யியல் துறையைப் பொறுத்த வரையில் இந்த ஆண்டு 60 மார்க்கு களுக்கு மேல் இருந்தால் தான் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள் என்ற நிலையில், அந்த அளவுக்குக் கீழே இருப்பவர்கள் விண்ணப்பம் போட்டாலும் கூப்பாடு வராது, இன்டர்வ்யூவிற்கு அழைக்கப்படமாட்டார்கள் என்ற நிலையில், சென்ற ஆண்டு இருந்த அளவுக்கு அவ்வளவு கோளாறு அதில் ஏற்பட வில்லை. காரணம் அதிக மார்க்குகள் வாங்கியவர்களுக்குத் தான் இடம் என்று சொல்லப்பட்டுவிட்டது. இவைகள் முக்கிய மான துறைகளாக இருப்பதால் அந்தத் துறைகளில் படிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் பலருக்கு இருக்கிறது. இப்போது இருக்கின்ற முறையில் பி.யு.சி.-யில் பெறுகிற மார்க்குகளைப் பொறுத்தும், சமுதாயத்தில் இருக்கிற இடத்தைப் பொறுத்தும் இடம் கொடுப்பது என்ற முறை இருக்கிறது. சமுதாயத்தில் இருக்கிற இடத்தை பொறுத்து வைத்திருக்கிற, தாழ்த்தப்பட்ட வர்களுக்கு இத்தனை இடம், பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு இத்தனை இடம் என்று ஒதுக்கி வைக்கப்படுகிற சூழ்நிலையும், மற்றவர் களுக்குப் பாக்கி இடங்கள் என்று ஒதுக்கி வைக்கப்படுகிற சூழ் நிலையும் வைத்திருக்க வேண்டியதுதான். ஆனால், குறிப்பிட்ட அளவு என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டவுடன் அந்த அளவுக்கு இருக்கக்

3rd August 1966] [திரு. இரா. தெடுஞ்செழியன்]

கூடியவர்கள் யாரும் விடப்படாத அளவுக்குப் பார்த்துக் கொள்ளுவது நியாயமாக இருக்க முடியும். 60 மார்க்குகளுக்கு மேல் வாங்குகிறவர்கள் எண்ணிக்கையே தேவைப்படுகிற எண்ணிக்கையாக அமையும் என்ற சூழ்நிலை இருக்குமானால், 60 மார்க்குகளுக்கு மேல் இருக்கிறவர்களுக்குத் தான் மருத்துவ, பொறியியல் கல்லூரிகளில் இடம், அந்த அளவுக்குக் குறைவாக வாங்கியவர்கள் அந்த இடத்தைப் பெறுவதில்லை என்ற நிலை ஏற்படுமானால் அவர்கள் வேறு துறைகளுக்குச் செல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும். வீண் செலவுகளும் குறையும். பொறியியல் துறையைப் பொறுத்த மட்டில் 60 மார்க்குகள் வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டதால் அதிலே இத்தகைய குறைபாடு இல்லை. மருத்துவத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் 4,300 பேர்களையும் இண்டர்வ்யூவுக்கு அழைத்து, அவர்கள் அத்தனை பேர்களும் சென்னைக்கு வந்து, திறமையைச் சோதிக்கும் கேள்விகளுக்கு கெல்லாம் பதில் சொல்லும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, அவர்கள் வாழ்க்கை நிலைமை, வசிக்கும் நிலைமை அத்தனையையும் பார்க்கும் போது, குறைந்த மார்க்குகள் உள்ளவர்கள் கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லுவதைப் பொறுத்தோ, அல்லது அவர்கள் குடும்பத்தைப் பொறுத்தோ அல்லது அவர்கள் வாழுகின்ற இடங்களைப் பொறுத்தோ இடம் பெறக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. குறைந்த மார்க்குகள் உள்ளவர்களுக்கு இடம் கிடைத்து விடுகிறது. அதே நேரத்தில் அதிக மார்க்குகள் வாங்கிய பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த, அல்லது தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இடம் கிடைக்காத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இதனால் சில ஐயப் பாடுகள் ஏற்படுகின்றன. இத்தகைய ஐயப்பாடுகளுக்கு இடம் ஏற்படாது அவைகளைத் தவிர்க்கவேண்டும். அதைத் தவிர்க்கத் தவறிய காரணத்தினால் குறைபாடுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன, மக்களுக்கு அதிருப்தி ஏற்படக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மருத்துவத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் இந்தக் குறைபாடு இருக்கிறது. ஏராளமான பணம் செலவழித்த பிறகும் இடம் கிடைக்கவில்லை. குறைந்த மார்க் வாங்கியவர்களுக்கு இடம் கிடைத்து, அதிக மார்க் வாங்கியவர்களுக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்கான காரணங்களைக் கண்டறிய பொது மக்களுக்கு வாய்ப்பும் வசதியும் இல்லை. தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட பிறகும் கூட எப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், என்னென்ன காரணங்களையொட்டித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள் என்று பரிசீலனை செய்ய, குழுவோடு சம்பந்தம் இல்லாத, இந்தத் துறையோடு சம்பந்தம் இல்லாத யாராவது ஒருவரை நியமித்து, அதைப் பற்றிக் கண்டறிந்து, நியாயமாக நடந்திருக்கிறதா என்று தீர்ப்பு வழங்கும் நிலை ஏற்பட்டால் இந்த ஐயப்பாடுகள் இல்லாத நிலை ஏற்படும். ஏன் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்தோம், ஏன் ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை என்று தேர்ந்தெடுக்கும் குழு அறிவிக் கும் சூழ்நிலை இல்லை—அந்தச் சூழ்நிலை இருக்கவும் முடியாது. அதற்கான வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்க முடியாது. பொது மக்கள் அதைப் பற்றிப் பார்வையிட வாய்ப்பும் ஏற்படுத்த முடியாது. குழு நியமிக்கப்பட்டு, மாணவ-மாணவியர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [3rd August 1966

பட்டியல் தயாரித்திருக்கிறார்கள் என்றால், நியாய அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா என்று பரிசீலிக்க, தனியாக, அந்தத் துறையோடு தொடர்பு இல்லாத ஒருவரை நியமித்து, அவர் அதைக் கண்டறிந்து சரியாக இருக்கிறது என்று சொல்லும் சூழ் நிலை ஏற்பட்டால், தேர்ந்தெடுக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிற வர்கள் மீது ஐயப்பாடு இல்லாமல் இருக்கும். இப்படிப்பட்ட ஏற்பாடுகளைச் செய்யத் தவறியதன் காரணமாகக் குறைபாடுகளை வளர்த்தும், மக்களிடையே அதிருப்தியை வளர்த்தும், மக்களுக்கு விண் செலவுகளை ஏற்படுத்தியும் இருக்கிறார்கள். இடம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்து இடம் கிடைக்காத தற்கொலை முயற்சிக்குக் கூட சிலர் வரும் அளவுக்கும், அதைத் தடுத்து நிறுத்தும் அளவுக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சிலர் இடம் கிடைக்காவிட்டால், பட்டியலில் போடாவிட்டால் தற்கொலை செய்துகொள்ளுகிறேன் என்று கூறினர்கள் என்றும் கூட கூறப் படுகிறது. இந்த நிலைமைகளைப் போக்க முயற்சி செய்யப்பட்டி ருக்கவேண்டும். அப்படி செய்யப்படவில்லை என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த அரசாங்கம் கோயம்புத்தூரில் மூடிக் கிடக்கும் ஆலைகளைத் திறக்கச் செய்யும், சென்ற சில தினங்களாக வேலையின்றித் தவித்திடும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ள தொழி லாளர்களின் துயரத்தைத் துடைக்கவும் தவறிவிட்டது என்ற குற்றச்சாட்டை நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அது நீண்டகால மாக வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிற ஒன்று. அத்தகைய மில்களை மூடிவிட்டுத் திறக்காமல் முதலாளிகள் பிடிவாதப் போக்கில் இருக் கிறார்கள். அதன் காரணமாக வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஏற்படுகிறது; உற்பத்தி குறைகிறது. வேறு பல வகைகளில் விலை வாசி உயர உற்பத்திக் குறைவு காரணமாக அமைந்து விடும். மக்களுக்குச் சாதகமாக இருக்க உற்பத்தி பெருகவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். உற்பத்தி பெருகுவது இல்லாமல், அளவோடு உற்பத்தி ஆகும் நிலை கூட தவிர்க்கப்படும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மில் முதலாளிகளுக்கு குறிப்பிட்ட காலத்தில் மில்களைத் திறக்க முன்வரவேண்டுமென்று உத்தரவு இடவேண்டும். அப்படி அதற்குள் அவர்கள் திறக்க முன் வராவிட்டால் அரசாங்கமே மில்களை எடுத்து நடத்த முன் வந்தால் தான் உற்பத்தி பெருகும், தொழிலாளர்களுடைய வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க வழி ஏற்படும். தனியாரைத் திறக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிடாமல், அரசாங்கமும் ஏற்று நடத்தாமல் மூடிக் கிடக்கும் சூழ்நிலை இருக்குமானால் பட்டினிச் சாவுகள் ஏற்படும் சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. கோயம்புத்தூரைப் பொறுத்த வரையில் இந்த நிலை இன்னும் நீடித்து வருகிறது; மில்கள் திறக்கப் படாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலைமை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குப் பல தடவைகள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஏதேனும் ஒன்று செய்ய வேண்டும்—ஒன்று முதலாளிகளுக்கு உத்தரவு போட்டு, மூடிக் கிடக்கக் கூடாது என்று அவைகளைத் திறக்க முயற்சி செய்ய

3rd August 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வேண்டும்; அல்லது, அவர்கள் அதைத் திறந்து நடத்த முன்வரவில்லை என்றால் அரசாங்கமே அந்த மில்லை ஏற்று, அரசாங்கத்தின் சார்பாக அந்த மில்லை ஏற்று, திறந்து நடத்தும் முயற்சிகளை மேற் கொள்ளவேண்டும். அதனைச் செய்ய இந்த அரசு தவறி விட்டது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் சேலம் எஃகுத் தொழிற்சாலை நிறுவுவது பற்றி பலமுறை மீண்டும் மீண்டும் தந்த வாக்குறுதிகளை நிறை வேற்றி வைக்கத் தவறிவிட்டது என்பது என்னுடைய அடுத்த குற்றச்சாட்டு ஆகும். இந்த மன்றத்தில் 15-16 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, ஆண்டுதோறும், நிதி நிலை அறிக்கையை வைக்கும் போதும் சரி, கவர்னர் உரை மீது விவாதம் செய்யும்போதும் சரி, சேலம் உருக்கு ஆலை பற்றிக் கருத்துக்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு தடவையும் சமாதானம் கூறிக்கொண் டிருக்கிறார்கள். திட்டம் பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டிருக் கிறது, மற்றைய நாட்டினர் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், சுவீடன், சுவிட்சர்லாந்து, ஜப்பான், அமெரிக்கா, ஜெர்மனி என்று ஏதாவது பெயர் சொல்லி, அவர்கள் ஆராய்ந்துகொண்டிருக் கிறார்கள் என்று ஒவ்வொரு தடவையும் சமாதானம் கூறப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஒரு தடவை அறிக்கையில் கூறும்போது ரூ. 25 கோடி உருக்காலையைத் தொடங்குவதற்கு தொகை ஒதுக்கப்பட்டு விட்டது என்று கூறப்பட்டது. ஒதுக்கப்பட்ட தொகை செலவழிக்கப்பட்டுவிட்டதா? ஒதுக்கப்பட்டது என்ன ஆயிற்று? என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு எந்தவித விடையும் தரப் படவில்லை. மீண்டும் மீண்டும் சமாதானம் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. எப்படியும் சேலம் உருக்குத் தொழிற்சாலை மூன்றாவது திட்டத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று உறுதி கூறப்பட்டது. மூன்றாவது திட்டமும் முடிந்து இப்போது நான்காவது திட்டம் வரும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. நான்காவது திட்டத்திலாவது வரும் என்ற உறுதி இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இந்த உருக்காலையை நிறுவுவதற்கு எல்லா சாத்தியக் கூறுகளும் இருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜப்பான் நிபுணர்கள் வந்து பார்த்து விட்டு சேலம் இரும்பையும் நெய்வேலி நிலக்கரியையும் பயன்படுத்தி உருக்காலையை அமைக்க முடியும் என்ற சாத்தியக்கூறு இருக் கிறது. அது நல்ல விதமாக அமையும் என்ற கருத்து தெரிவித் திருக்கிறார்கள். சேலம் உருக்காலை நல்லமுறையில் அமையும் என்ற உறுதிப்பாட்டைத் தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்னும் அந்த உருக்காலை ஏற்படவில்லை. பத்திரிகையில் வரும் செய்திகளைப் பார்த்தால், இந்தப் பிரச்னையோடு ஆந்திரப் பிரதேசத்தில், கர்நாடகப் பிரதேசத்தில் ஏற்படுத்த இருக்கிற, ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று விரும்பப்படுகிற உருக்குத் தொழிற்சாலைகளையும் பிணைத்து, மூன்றில் ஒன்று என்று இந்திய சர்க்கார் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது. அப்படிப் பட்ட சூழ்நிலைக்கு இந்தப் பிரச்னையை விட்டிருக்கக்கூடாது இந்த அரசு. இந்தப் பிரச்னை தனியாகக் கவனிக்கப்படவேண்டிய பிரச்னை. மூன்று உருக்குத் தொழிற்சாலைகளைத் தொடங்குவதற் கான சூழ்நிலையை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டு, இப்பொழுது

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [3rd August 1966

ஏதாவது ஒன்று தான் ஏற்படுத்த முடியும். அது விசாகப் பட்டிணத்திலா, ஹால்ஸ்பெட்டிலா அல்லது சேலத்திலா என்ற அளவுக்கு இந்தப் பிரச்னையை இந்திய அரசுக்கு கொண்டுபோனதே தவறு. அதைக்கொண்டு போக இந்த அரசு விட்டிருக்கக்கூடாது. அப்படிக் கொண்டுபோக விட்டு, இதைப் பற்றி ஒரு முடிவு எடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரு பதிலுரையைத் தான் மத்திய அரசு தந்துகொண்டிருக்கிறது. அதே பதில்தான் இங்கு எப்பொழுதும் திரும்பித் திரும்பி சொல்லப்படுகிறது. இதைப்பற்றி எப்பொழுது ஒரு முடிவு ஏற்படப்போகிறது? அகிலும் மூன்று தொழிற்சாலைகளை எடுத்துக்கொள்கிறபொழுது, சிறிய சிறிய அளவில் தொழிற்சாலைகள் துவக்கப்படவேண்டும் என்ற கருத்தை அண்மையில் இந்திய தலைமை அமைச்சர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மூன்று உருக்குத் தொழிற்சாலைகளைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது இங்கே இப்படிக் கூறுகிறார்கள். ஆனால், பொகாரோ இரும்புத் தொழிற்சாலைக்கு முதலீடு ரூ. 650 முதல் 670 கோடி வரை, அப்படி ரூ. 650, 670 கோடி முதலீட்டில் அங்கே ஒரு இரும்புத் தொழிற் சாலை துவக்குவதற்கான முயற்சிகள் இப்பொழுது இருக் கின்றன. அத்தகைய முயற்சிகளை இந்திய அரசு எடுத்துக்கொண் டிருக்கிறது. அதையும்விட குறைந்த அளவு முதலீட்டில் இந்தத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தலாம் என்ற நிலை இருந்தாலும்கூட, அதை இங்கே ஆரம்பிப்பதற்கு அவர்கள் முன்வராமல் இருக் கிறார்கள். எத்தகைய வகையில் மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டுமோ, அத்தகைய வகையில் வற்புறுத்த இந்த அரசு தவறிவிட்டது. ஏற்கனவே முடிவு செய்யப்பட்ட ஒன்று இது. ஏற்கனவே வாக்குறுதி தரப்பட்ட ஒன்று. அடிக்கடி இந்திய அரசு இது குறித்து வாக்குறுதி தந்திருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் இது பின் தள்ளிக்கொண்டு போகிறது. இந்த அரசு இங்கே உருக்குத் தொழிற்சாலை நிறுவுவதற்குப் போதுமான அளவுக்கு அக்கறை காட்டாமல், மற்ற மாநிலங்கள் இந்திய அரசை வற்புறுத்துகிற அளவுக்கு இம்மாநில அரசு செயல்பட தவறிவிட்டது என்ற தன்மைக்குத்தான் நாம் வரமுடிகிறதே தவிர வேறு ஒரு முடிவுக்கும் வரமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிறோம். மற்றவர்கள் இந்திய அரசிடம் தங்கள் காரியங்களைச் சாதித்துக் கொள்வதற்கு முன்வருவதுபோல், இந்த அரசு மட்டும் அந்த அளவுக்குச் சாதிக்க முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் இந்த அமைச்சரவையில் திறமையின்மை அடிப்படையில் காரியங்கள் நடக்கின்றனவா என்று ஐயப்படுகிற அளவுக்கு நிலைமைகள் இருக் கின்றன. எனவே தான் இந்தப் பிரச்னை மிக, மிக முக்கியமானது. இந்த மன்றத்திலுள்ள எல்லாக் கட்சியினரும் இது குறித்து வற்புறுத்தியும்கூட, இது இன்னும் நடைமுறைக்கு வராமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும். இன்னும் இதுபற்றி ஒரு முடிவும் காணமல் இருப்பது கண்டிக்கத் தக்கதாகும்.

நான் கூறியிருக்கக்கூடிய மற்றொரு குற்றச்சாட்டு இந்த அரசாங்கம் நகராட்சிகளில் காங்கிரசல்லாத பிற கட்சிகளின் செல்

வாக்கை ஒடுக்கும் வகையில், சில நகராட்சி மன்றங்களைக் கலைத்து, தனது அதிகாரத்தை முறை தவறிப் பயன்படுத்தியுள்ளது என்பதாகும். திருநெல்வேலி, அருப்புக்கோட்டை நகராட்சி மன்றங்களை அண்மையிலே இந்த அரசாங்கம் கலைத்திருக்கிறது. அதற்கான காரணங்களையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பத்திரிகைகளிலே வந்திருக்கின்றன. கெசட்டில் காரணங்கள் முழுவதும் எடுத்துச் சொல்லப்படாவிட்டாலும், பத்திரிகைகளிலே காரணங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பிரச்னையில் நடவடிக்கை எடுத்தது சரியா, தவரு, அது சட்டத்திற்கு உட்பட்டது அல்லவா, இல்லையா, நீதியா, நீதியில்லையா என்ற நிலைக்குள் நான் நுழைய விரும்பவில்லை. இது சட்டத்திற்கு உட்பட்டதா, இல்லையா, சட்டத்திற்குப் புறம்பானதா, இல்லையா என்ற பிரச்னை இப்பொழுது உயர் நீதிமன்றத்தின் முன் இருக்கிறது. நான் குறிப்பிட விரும்புவதெல்லாம் இந்த நகராட்சி மன்றங்களைக் கலைப்பதற்கு கூறியிருக்கிற காரணங்கள் எத்தகைய காரணங்கள் என்பதை இந்த மன்றம் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும் என்பது தான். அதே அடிப்படையில் நடைபெறுகின்ற மற்ற நகராட்சி மன்றங்களின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கிற அளவுக்கு இந்த அரசாங்கத்திற்குத் துணிவு இருக்கிறதா என்றால், இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேனே தவிர, வேறுவகையில் அல்ல. கூறப்பட்டிருக்கிற காரணங்கள் மிக மிகச் சாதாரணமான காரணங்கள். அத்தகைய காரணங்களை வைத்து இந்த நகராட்சி மன்றங்களைக் கலைத்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய குறைபாடுகள் இருக்கவேண்டும், அத்தகைய குறைபாடுகள் கவனிக்கப்படவேண்டியவை அல்ல என்று நான் கூற வரவில்லை. இவைகளெல்லாம் குறைபாடுகள் என்று எடுக்கப்படுமானால், அவைகளுக்காக எடுக்கப்படவேண்டிய நடவடிக்கை இதுதானா என்பதையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்தக் குறைபாடுகளை உடைய மற்ற நகராட்சி மன்றங்களைப் பொறுத்த வரையில் இந்த அரசு அதே முடிவை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறதா என்றால், அம்மாதிரி முடிவு எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. இதைப்பற்றி இந்த மன்றம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலி நகராட்சி மன்றத்தைக் கலைப்பதற்காக அரசாங்கம் கூறியிருக்கிற காரணங்கள் பத்திரிகைகளிலே வெளி வந்திருக்கின்றன. ஒன்பது காரணங்களின் அடிப்படையில் இந்த நகராட்சி மன்றம் கலைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரிக் குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லி, அவைகளுக்கான சமாதானத்தைச் சொல்லச்சொல்லி, நகராட்சி மன்றம் சமாதானம் சொல்லி, அந்த சமாதானம் பொருத்தமற்றது என்று இந்த அரசாங்கம் கருதி, அந்த நகராட்சி மன்றம் கலைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற செய்தி கெசெட்டில் வெளிவந்திருக்கிறது. நகராட்சி மன்றத்தைக் கலைப்பதற்காகக் கூறப்பட்டிருக்கிற காரணங்கள் யாவை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(1) 1—8—1964-ல் நடந்த நகரசபைக் கூட்டத்தில், கலிவரைக் குற்றம் சாட்டி ஒரு மெம்பர் வெளிநடப்பு செய்தார். 3 மெம்பர்கள் ஒழுங்கற்ற முறையில் நடந்து கொண்டதாகத் தெரிகிறது.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [3rd August 1966

இதனால் கூட்ட நடவடிக்கை ஒழுங்காக நடைபெற தடை இருந்திருக்கிறது என்று தெரிகிறது.

(2) 1—8—1964-ல் நடந்த அவசரக் கூட்டத்தில், தமிழ்நாடு கவர்னருக்கு வரவேற்புக் கொடுக்கும் நிர்மானம் பரிசீலனைக்கு வந்தது. தலைவர் மேற்படி கூட்டத்தை ஒத்திவைத்து இருக்கிறார், ஆனால் 'மெம்பர்கள் ஆஜர் புத்தகத்தில்' கையெழுத்து வாங்கவில்லை. கூட்டத்தில், திறமை இல்லாத தலைமை காரணமாகத் தலைவர் ஒழுங்கை நிலைநாட்ட முடியாமல் போய்விட்டது.

இது ஒரே நாளில் நடைபெற்றது. ஒரே கூட்டமா அல்லது வெவ்வேறு கூட்டமா என்பதற்கு விளக்கம் இல்லை.

(3) 17—8—1964-ல் நகரசபையின் கூட்டம் நடக்கவேண்டி இருந்தது. ஆனால், கூட்டம் நடக்கவில்லை. கலெக்டர் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்தபடி மேற்படி கூட்டத்துக்கு 7 மெம்பர்கள் வந்திருந்தனர், தலைவர், உதவித் தலைவர் வரவில்லை. அதனால், ஒரு மெம்பர் கோரம் இல்லாமல், கூட்டம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது என்று, மெம்பர்கள் ஆஜர் புத்தகத்தில் எழுதி உள்ளார்கள். கூட்டத்தில் ஒழுங்கினமான நடவடிக்கைகள் இருந்திருக்கிறது. சிலர் கூட்டத்தைவிட்டு வெளியேறி உள்ளனர். உண்மையில் நடந்தது என்ன என்பதை 'மினிட்' புத்தகத்தில் எழுதவில்லை.

(4) 3—5—1964-ல் நடந்த நியமனக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் 'எம்ப்ளாய்மெண்டு எக்சேஞ்சு' (வேலை தேடித்தரும் நிலையம்) மூலம் இல்லாமல் சையத்தனி என்பவரை பில் கலெக்டராக நியமித்தது.

(5) 7—11—1964-ல் நடந்த கூட்டத்தில், 14 மெம்பர்கள் இருந்தனர். ஆனால் கூட்டம் நடக்கவில்லை. தலைவரோ, உதவித் தலைவரோ வரவில்லை. இந்தக் கூட்டத்தில் "யார் தலைமை தாங்குவது?" என்பதில் தகராறு நடந்து உள்ளது.

(6) 16—11—1964-ல் நடந்த சாதாரணக் கூட்டத்தில், வந்திருந்த 19 மெம்பர்களில் 10 பேர் வெளிநடப்புச் செய்தனர். கூட்டத்துக்கு வேண்டிய கோரம் இல்லை. ஆனால் தலைவர் கூட்டத்தை ஒத்தி வைக்காமல் நாற்காலியை விட்டு எழுந்து தலைவருடைய அறைக்குப் போனார். சிறிது நேரம் கழித்து மீண்டும் வந்தார். அப்போது கூட்ட மண்டபத்தில் 2 மெம்பர்கள் இருந்தனர், "அஜெண்டா" வில் உள்ள 73 விஷயங்களும் நிறைவேற்றப்பட்டன என்று கூறிவிட்டு அவர் போய்விட்டார்.

(7) 6—2—1965-ல் நடந்த கூட்டத்தில், இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தில் காயம் அடைந்தவர்களுக்கு, அனுதாபம் தெரிவிக்கப்பட்டது. அரசாங்கம் நீதி விசாரணை நடத்தவேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. "நகரசபை நிர்வாகத்திற்குத் தொடர்பு இல்லாத எந்தப் பிரச்சினையிலும் தலையிடக் கூடாது" என்ற விதியை நகரசபை மீறி விட்டது.

(8) 19—4—1965-ல் நடந்த கூட்டத்தில் தலைவர் ஒரு மெம்பர் கேள்வி கேட்டதை அனுமதிக்கவில்லை. இதனால் கூட்டத்தில் சண்டை ஏற்பட்டு கூட்டம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

3rd August 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

(9) 3—2—1966-ல் நடந்த கூட்டம் 5-30 மணிக்கு நடக்க வேண்டும். கையெழுத்து வாங்கி முடிந்ததும், தலைவர் 6 மணிக்கு வந்தார். பல மெம்பர்கள் கூட்ட மண்டபத்தை விட்டு வெளியே போனார்கள். தலைவர் 'மினிட்' புத்தகத்தில், மெம்பர்கள் வெளி நடப்பைப் பதிவு செய்யவில்லை.

இப்படி 9 காரணங்கள் சொல்லப் பட்டுத் தான் இந்த நகராட்சி மன்றம் கலைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோரம் இல்லை என்ற காரணத்திற் காகவும், அனுதாபத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது என்ற காரணத்திற்காகவும், கூட்டம் நடைபெறமுடியாத அளவுக்கு நிலைமைகள் இருந்திருக்கின்றன என்ற காரணத்திற் காகவும் கலைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இது சட்டப்படி சரியா என்பது உயர்நீதி மன்றத்தின் முடிவைப் பொறுத்து அமைந்திருக்கிறது. இந்தக் காரணங்களின் அடிப்படையில் இந்த நகராட்சி மன்றம் கலைக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. நகராட்சி மன்றங்கள் பலவற்றில் இத்தகைய குறைபாடுகள் இல்லையா? இத்தகைய குறைபாடுகளின் காரண மாக இந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை அமையவேண்டிய ஒன்றுதானு என்பதை சட்டத்தைப்பற்றியும், உரிமையைப்பற்றியும் பேசு கின்ற, கவனிக்கின்ற இந்த மன்றம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதே போன்ற நிலையில் 5, 6 முறை வெளி நடப்புகள் பல்வேறு நகராட்சி மன்றங்களில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அண்மையிலே மதுரை நகராட்சி மன்றத்தில் கலவரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, அடிதடி கலவரம் ஏற்பட்ட சூழ்நிலை காரணமாக நகராட்சி மன்றக் கூட்டம் நடத்த முடியாத அளவுக்கு நிலைமைகள் ஏற்பட்டு, கூட்டம் கலைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சேலம் போன்ற பல்வேறு நகராட்சி மன்றங்களில் இது போன்ற குறைபாடுகள் ஏற்பட்டிருக் கின்றன. இப்படி பல்வேறு குறைபாடுகளை மற்றவர்களும் கூட அரசாங்கத்திற்கு அவ்வப்பொழுது அறிவித்திருக்கிறார்கள். அவற்றின் மீது இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால், எத்தகைய நடவடிக்கையும் மற்ற நகராட்சி மன்றங் களின்மீது எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. திருநெல்வேலிக்குப் பக்கத்திலுள்ள மேலப்பாளையம் நகராட்சி மன்றத்தில் நடந்துள்ள பல்வேறு குறைபாடுகள் பல தடவையும் எடுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. 10 மெம்பர்கள் கையெழுத்திட்டு கூட்டத்தைக் கூட்டவேண்டும் என்று கேட்டிருந்தும் தலைவர் கூட்டத்தைக் கூட்டாமல் இருந்திருக்கிறார், வெளி நடப்பைப் பதிவு செய்யாமல் இருந்திருக்கிறார், இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் பல்வேறு நகராட்சி மன்றங்களில் சர்வ சாதாரணமாக நடைபெறுகின்றன. சாதாரணக் குற்றச்சாட்டுகளை அடிப்படையாக வைத்து—குறை பாடுகள் இருக்கவேண்டும் என்று நான் சொல்ல வரவில்லை—ஒரு நகராட்சி மன்றத்தை கலைக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக் கிறது என்று இந்த அரசு கருதினால், அதே அடிப்படையில் மற்ற நகராட்சி மன்றங்களைக் கலைப்பதற்கு, இந்தக் குறைபாடுகள் இருக்கிற நகராட்சி மன்றங்களை இந்த அரசு சமாதானம் கேட்டி ருக்கிறதா என்றால், இல்லை. இப்படிப்பட்ட காரணங்களைக்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [3rd August 1966

கொண்டுதான் அருப்புக் கோட்டை நகராட்சி மன்றமும் கலைக்கப் பட்டிருக்கிறது. எந்த அடிப்படையில் இந்த இரண்டு நகராட்சி மன்றங்களையும் அரசாங்கம் கலைக்க முன்வந்ததோ, அதே காரணத்தை வைத்து, அதே முறையில் குறைபாடுகள் இருக்கிற மற்ற நகராட்சி மன்றங்களையும் அரசு கலைக்க முன்வந்ததா என்றால், இல்லை. வெளி நடப்பு செய்ததற்கு, கோரம் இல்லாமல் போனதற்குத் தலைவரே காரணம் என்று சொல்வதற்கில்லை. திருநெல்வேலி நகராட்சி மன்றத்தின் தலைவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர், துணைத் தலைவர் காங்கிரசை சேர்ந்தவர். ஆகவே, பலரும் ஈடுபட்டிருக்கிற நிலைமைதான் இருக்கிறது. ஒருவர், இருவர் வெளி நடப்புச் செய்திருக்கிறார்கள், அதனால் காரியங்கள் நடைபெறவில்லை, கோரம் இல்லை, இம்மாதிரி நிலைமைகள் பல சந்தர்ப்பத்தில் பல நகராட்சி மன்றங்களில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

10-30 a.m. மாதம் ஒரு தடவையாவது ஒரு கூட்டம் நடத்தியே தீரவேண்டும் என்கிற விதி இருக்கிறது. ஜில்லா நகராட்சி சட்டப்படி மாதம் ஒரு முறை மன்றத்தின் இயல்பு கூட்டம் கூட்டப் படவேண்டும் என்பதான் விதி. ஆனால் அந்த விதி முறையை சேலம் நகராட்சி கடைப் பிடித்திருக்கிறதா என்றால், இல்லை. அங்கீகரிக்கப்பட்ட மீட்டிங் நடைமுறை விதிகளின்படி மாதம் இரண்டு இயல்பு கூட்டம் கூட்டப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு மாதத்தின் இரண்டாம் நான்காம் வியாழக்கிழமைகளில் கூட்டப்படுதல் நியதியாகும். ஆனால், மீட்டிங் ரெகுலேஷன் படி இரண்டு வருட காலத்தில் எந்த ஒரு மாதத்திலும் இரண்டு இயல்புக் கூட்டங்கள் கூட்டப்படவில்லை. உறுப்பினர்களால் கொடுக்கப்படுகின்ற தீர்மானங்கள் உரிய காலத்தில் பொருள் பட்டியலில் சேர்க்கப்படாமல் இருப்பதற்கான காரணங்களையும் தெரிவிப்பது இல்லை. 1964-ம் ஆண்டில் கொடுக்கப்பட்ட தீர்மானங்கள் கூட இன்னும் பொருள் பட்டியலில் சேர்க்கப் படாமல் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. இது பற்றி அரசினருக்குப் பல குறிப்புக்கள் தெரிவித்தும், எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்காமல் குறைபாடுகள் தொடர்ந்து இருந்துகொண்டே இருக்கின்றன. இன்னும், இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்ட காலத்தில், அனுதாபம் தெரிவிக்கும் முறையில் தீர்மானங்கள் போட்டும், நீதி விசாரணை கோரியும் தீர்மானங்கள் பல நகராட்சி மன்றங்களில் நிறைவேற்றப்பட்டன. ஆனால், அரசு தன்னுடைய விசேஷ அதிகாரத்தை உபயோகித்து, அத்தகைய தீர்மானங்களை வாபஸ் பெற வேண்டும் என்று நகராட்சி மன்றங்களுக்கு தாக்கீது விட்டு, அவை ரத்து செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. அது அரசாங்கம் எடுக்கும் தனி நடவடிக்கை. ஆகவே, கலைக்கப் படவேண்டியதற்காகக் காரணமாகக் காட்டப்படும் குறைபாடுகள் எத்தகையவை என்பதை இந்த மன்றம் சிந்திக்க வேண்டும் என்பதற்காக இதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சேலம் நகராட்சி மன்றத்தைப் பொறுத்தவரை, 16-5-1966-ஆம் தேதிக்குப் பின்னர் மன்றத்தின் இயல்பு அல்லது சிறப்பு அல்லது விசேஷ ஆகிய எத்தகைய வகைப்பட்ட கூட்டமும் நடைபெற

3rd August 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வில்லை. கூட்டம் நடக்கவில்லை என்று அரசினருக்குத் தெரிவித்தும் எத்தகைய நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. தலைவர் கையொப்பம் இட்டு 28—6—1966-ஆம் தேதிய அறிக்கை ஒன்று பிற்பகலில் உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அதில் உரிய காலத்தில் 30—6—1966-ஆம் தேதிய இயல்பு கூட்டத்தின் பொருள் பட்டியல் கிடைக்கவில்லை என்று ஒரு உறுப்பினர் ஆட்சேபிப்பதால் மூன் அறிவித்தபடி 30—6—1966-ஆம் தேதிய இயல்பு கூட்டம் நடைபெறுது என்று கண்டுள்ளது. 16—5—1966-ஆம் தேதி நடந்த கூட்டத்திற்கும் 30—6—1966-ஆம் தேதிக்கும் நீண்ட இடை வெளி இருந்தும் உரிய காலத்தில் உறுப்பினர்களுக்கு கூட்ட அறிவிப்பு கிடைக்கச் செய்யாமை தலைவர் ஆணையர் இவர்களின் பொறுப்பற்றத் தன்மை அல்லது கூட்டத்தைப் புறக்கணிக்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டுச் செய்த சதியாக இருக்க வேண்டும் என்று கருதப்படுகிறது. அதைப் பற்றி எழுதியும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தலைவர் சட்டத்தையும் மீட்டிங் ரெகுலேஷனையும் போறுப்போடு பின் பற்றாமல் ஒரு உறுப்பினருக்குப் பதவி இழப்பு ஏற்பட்டது என்ற அறிவிப்பினை அனுப்பி அதைப் பெற வேண்டிய சம்பவத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டார் என்ற குறை சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இதே போன்று எடுத்துச் சொல்லலாம். இவை அருப்புக்கோட்டை, நெல்லை நகரசபைகளுக்கு மட்டும் பொருந்தும் என்பதல்ல. சாதாரணமாக பல நகரசபைகளில் நடக்கும் குற்றங்கள். இவை நீக்கப்படவேண்டியவை என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனல், அப்படி தவிர்க்கப்பட வேண்டிய, நீக்கப்பட வேண்டிய குறைபாடுகள் மற்றைய நகர சபைகளில் இருந்ததும், அந்த நகரசபைகளைப் பொறுத்தவரை எத்தகைய நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படாமல், இந்த நகராட்சி மன்றங்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கரங்களில் இருக்கின்றன என்கிற அடிப்படையில் செய்யப்பட்டதோ என்று எண்ணுகின்ற தன்மைகள் இருக்கின்றன என்கிற குற்றச்சாட்டை இந்த மன்றத்தில் எடுத்து வைக்க விரும்புகின்றேன். இது ஜனநாயகத்திற்கு உகந்ததா என்று பார்க்க வேண்டும். ஜனநாயகத்தில் காரியங்கள் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டு நடக்க வேண்டும். இந்தச் செயலில் ஜனநாயகப் பண்பு, இழுக்கப்பட்டிருக்கிறது, மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது, புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே கலைத்தாலும், இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்காக கலைக்க வேண்டும்? இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்குக் கலைத்து, ஜனநாயகத்திற்குப் புறம்பாக, ஆணையர் அதிகாரத்தில் விட்டிருக்கிறார்கள். இன்னின்ன காரணங்களுக்காகக் கலைக்கப்படுகிறது என்று, ஒரு திங்கள், இரண்டு திங்கள் கலைத்து வைத்து, உடனடியாகத் தேர்தல் வைத்து, மக்கள் தீர்ப்பை அறிந்து கொண்டு காரியங்கள் செய்ய வாய்ப்பு அளிக்கப்படவில்லை. இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்கு ஆணையர் ஆட்சியில் வைக்கும் நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு தான் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. மாற்றுக் கட்சியினர் செல்வாக்குப் படைத்த இடம் என்று அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்யும் செயல் செய்யப்பட்டிருக்கிற்து என்ற குற்றச்சாட்டைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [3rd August 1966

இந்தித் திணிப்பை எதிர்த்து இந்த மாநிலத்தவர்கள் எண்ணத்தையும் செயலையும் கண்டு கொண்டு, முன்னாள் தலைமை அமைச்சர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு ஒரு வாக்குறுதி அளித்தார்கள்; இந்தி பேசாத மாநிலத்தவர்கள் விரும்பும் வரை, ஆங்கிலம் ஆட்சிமொழியிலிருந்து நீக்கப்படமாட்டாது, ஆங்கிலமே ஆட்சி மொழியாக இருந்து வரும் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அதை யொட்டியே சட்டமும் வரும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அவருக்குப் பின்னால் வந்த தலைமை அமைச்சர் கனம் லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களும் பாராளுமன்றத்திலும், பொதுக் கூட்டங்களிலும் வாக்குறுதியைக் கொடுத்தார்கள். இந்த மன்றத்திலேயும் அத்தகைய வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டது. ஆனாலும் இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையைப் பார்த்தால், எதிர் காலத்தில் எத்தகைய பயங்கரம் ஏற்படுமோ என்று ஐயப்பாடு கொள்ளும் நிலைதான் எல்லாத் தரப்பினருக்கும் இருக்கிறது. இன்றைக்கு இந்தி பேசாத மக்களை மதிக்காத வகையில், இந்தி ஆதிக்க வெறியர்கள் நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறார்கள். இந்தியை ஆட்சி மொழியாக்க, ஊக்கம் கொடுக்கும் முறையில் முயற்சிகள் நாளுக்கு நாள் மேற்கொள்ளப் பட்டு வருகின்றன. மாநில அரசு மக்களுடைய விருப்பத்திற்குச் செவி சாயக்காத வகையில் திட்டங்கள் வருகின்றன. எதிர்காலத்தில் எப்படி ஆகுமோ என்கிற அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சட்டம் செய்யப்படுவதன் மூலமாகத்தான் வாக்குறுதி செயல் படுத்தப்படவேண்டும். அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதி, வாக்குறுதி அளவில் இல்லாமல், சட்ட வடிவம் கொள்ளும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஒவ்வொரு பாராளு மன்றக் கூட்டத்திலும் வரும் வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. சென்ற கூட்டத்தில் வரும் என்று நினைத்தார்கள். இந்தக் கூட்டத்தில் வரும் என்று கருதினர்கள். ஆனால் வரவில்லை. அடுத்த கூட்டத்தில் வருமோ அல்லது அதற்கும் அப்பாலே தேர்தலுக்குப் பிறகாவது வருமோ என்று சந்தேகப்படும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருப்பதைத்தான் பத்திரிகைச் செய்திகள் காட்டுகின்றன. இந்த அச்சம் எதிர்க் கட்சிகளுக்கு மட்டுமல்ல. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லிக்குச் சென்றிருந்தபோது, காங்கிரஸ் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர், முதல் அமைச்சரிடம் சட்டத்தைக் கொண்டுவர தமிழ்நாடு அரசு இந்திய அரசுக்கு தெரிவிக்க வேண்டும் என்றும், வாக்குறுதியைச் சட்ட வடிவில் கொண்டு வர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டார்கள் என்கிற செய்தி வந்து இருக்கிறது. ஆகவே, அதில் தவறியிருக்கிறது இந்த சர்க்கார். கனம் முதல் அமைச்சரும். ஆட்சி மொழி இந்த மன்றத்திலே விவாதிக்கப்பட்டபோது, அன்றைக்குச் சொன்னார்கள்: "இன்றைக்கு சட்டம் வந்தால் அது நல்ல சட்டமாக வரவேண்டும். நிரந்தரமான தீர்வாக இருக்க வேண்டும். ஆகவே, என்னைப் பொறுத்த மட்டில், சட்டம் ஒக்கிரத்திலே வந்தால் நலம்தான். அதை நான் வரவேற்பேன், வற்புறுத்துவேன். ஆனால், அவசரப்பட்டு, அதனால் தவறு ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கவலை. ஆகவே, எப்படியும், இந்த அரசாங்கம் கோருகிற வகையிலே சட்டம் வரும்". மேலும் சொன்னார்கள்:

3rd August 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

"என் கருத்து அரசாங்கத்தின் கருத்து, பிரதம மந்திரியின் உறுதிமொழியைச் சட்டபூர்வமாக ஆக்கவேண்டும் என்பது" என்று. ஆனல், இன்றுவரை சட்டம் வரவில்லே. ஆகவே, அங்கேயும் வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். இங்கேயும் வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனல் அது நிறைவேற்றப் படாத சூழ்நிலேதான் இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன? பத்திரிகையில் வந்த செய்தி, இந்தி பேசும் மக்கள் சட்டம் வரவிட மாட்டார்கள், அவர்களுக்கு அஞ்சிக் கொண்டு இந்திய சர்க்கார் கொண்டு வரவில்லே என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறது. இந்தி பேசும் மக்களுடைய வற்புறுத்தலுக்குப் பணிந்துபோகும் சூழ்நிலே ஏற்படாத வகையில், இந்தி பேசாத மக்களுள் மிக முக்கியமான இந்த மாநிலத்தவர்கள் அத்தனேபேரும் தெரிவித்தது போல சட்டம் வராமல் இருப்பது, எதிர்காலத்தில் அதைப் பொறுத்து எத்தகைய பயங்கரமான விளேவுகள், ஏற்படுமோ என்று அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. இந்த மாநில மக்களுடைய விருப்பத்திற்கு மாருன வகையில் சூழ்நிலே உருவாகும் நிலேமைக்கு இடம் தருகிறது என்பதை இந்த அரசு வற்புறுத்தி, வாக்குறுதியைச் சட்டமாக்கும் முயற்சியில் தவறி விட்டது. இந்தி பேசும் மக்கள் உணர்ச்சியோடு பாடுபட்டு, சட்டம் கொண்டு வராமல் இருப்பதற்கான முயற்சி களில் எப்படி ஈடுபட்டிருக்கிறார்களோ அதே போல, இந்தி பேசாத மாநிலங்களில் மிக முக்கியமான இந்த மாநில மக்களுடைய உணர்ச்சியையும், எண்ணத்தையும் வற்புறுத்தும் வகையில் சூழ் நிலேயை உருவாக்கி, அதை எடுத்துச் சொல்வதற்கு இந்த மாநில அரசு முன் வந்திருக்க வேண்டும், அப்படி முன்வரத் தவறிவிட்டது என்கிற குற்றச் சாட்டையும் நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்வதற்கு விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் எதிர்க் கட்சித் தலேவர் அவர்களிடமிருந்து ஒரு விளக்கம் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

சட்டம் வருவதிலே தாமதம் ஏற்படுகிறது என்பது ஒரு விஷயம். அதன்மேல் தான் இப்பொழுது கனம் எதிர்க் கட்சித் தலேவர் அவர்கள் மந்திரிசபையின் மீது குற்றஞ்சாட்டியிருக் கிறார்கள். கனம் எதிர்க் கட்சித் தலேவர் அவர்கள் தம்முடைய பேச்சை முடிப்பதற்கு முன்பே ஒரு விளக்கம் தெரிவித்தால் நலம் என்று கருதுகிறேன். அதற்காகத்தான் நான் குறுக்கிடு கிறேன். இப்பொழுது உத்தேசிக்கப்படுகிற சட்டம் வரவில்லே யென்றாலும் கூட, அந்தச் சட்டத்தை அப்படியே கனம் எதிர்க் கட்சித் தலேவர் அவர்கள், அவர்களுடைய கட்சியின் சார்பாக, ஏற்றுக்கொள்ளுகிறரா என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: கனம் துணேத் தலேவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் வரும் என்று வாக்குறுதி தரப்பட்டது. அந்த வாக்குறுதி அளவிற்கு நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்பதை நாங்கள் வற்புறுத்துகிறோம். வற்புறுத்துகிற அளவோடு நின்றுவிடுவோமா என்றால், நின்றுவிடமாட்டோம்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [3rd August 1966

வாக்குறுதி தரப்பட்ட காரணத்தால், அந்த வாக்குறுதி அளவிற்கு நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறோம். ஆகையால், இந்தியை என்றைக்கும் ஆட்சிமொழியாக ஆக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்தி, இந்த நாட்டினுடைய ஆட்சி மொழியாக ஆகுமானால், தென்னக மக்களுடைய, குறிப்பாகத் தமிழக மக்களுடைய வாழ்வு, நலம் பாதிக்கப்படும். அத்தகைய கருத்து வலுப் பெறுகிற காலம் வரையில் அந்தக் கருத்துக்காக நாங்கள் தொடர்ந்து போராடிக் கொண்டுதான் இருப்போம். வாக்குறுதி ஒன்று தந்தீர்கள். அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றியிருக்கிறீர்களா? அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதற்கு என்ன? என்ற அளவோடு ஒரு 'கமா' போட்டு நிறுத்துகிறோம். "ஃபுல் ஸ்டாப்" போடும் நிலை இல்லை. தொடர்ந்து அதற்காக வற்புறுத்தும் நிலையில் இருப்போம் என்று நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து,

"இந்த அரசாங்கம் எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் தமிழைப் பாட மொழியாக ஆக்கவும், தமிழ் வகுப்புகளில் சேர மாணவர்களுக்குத் தனிச் சலுகைகளும், வசதிகளும் அளிக்கவும் 1956-ம் ஆண்டின் ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தைச் செம்மையாகவும், விரைவாகவும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவும், தமிழை மாநிலத்தின் ஆட்சி மொழியாகப் பரவலான முறையில் நடைமுறைப் படுத்தவும் தவறிவிட்டது"

என்ற குற்றச்சாட்டை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழை எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் பாட மொழியாக ஆக்கவேண்டும் என்ற முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை என்ற கருத்துக்களும் சொல்லப் பட்டன. அது இரண்டு மூன்று கல்லூரிகளில் பரீட்சார்த்தமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட நிலையில், மாணவர்கள் வரவில்லை என்றுதான் சொல்லப்பட்டது. இந்த ஆண்டு தந்திருக்கிற தன்மையின் அடிப்படையில், கோயமுத்தூரைப் பொறுத்த வரையில், தமிழைப்பாட மொழியாக எடுத்துப் பயிலுவதற்கு மாணவர்கள் பலர் முன் வந்திருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. இதிலே இருக்கிற அடிப்படைத்தன்மையை நாம் உள்ளபடியே உணர வேண்டும். தமிழைப் பாட மொழியாக எடுத்துப் படிக்க கல்லூரியில் அதிக மாணவர்கள் வரவில்லை, எனவே அந்த வாய்ப்பை எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் ஏற்படுத்துவதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படவில்லை என்று சமாதானம் எடுத்துச் சொல்லப் படுகிறது. தமிழை எந்த வகையில் இப்பொழுது பாட மொழியாக ஆக்க முனைந்திருக்கிறோம் என்று பார்த்தால், பொருளாதாரம், வரலாறு, நில நூல் (பூகோளம்) ஆகிய பிரிவுகளில் தமிழைப் பாடமொழியாக்கியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரிவுகளை எடுத்துக்கொண்டு படிக்கலாம் என்று கூறுகிறார்கள். அந்தப் பிரிவுகளை ஆங்கிலத்தில் வைத்தாலுங்கூட, அவற்றை எடுத்துப் படிப்பதற்கு மாணவர்கள் வர மாட்டார்கள். மற்ற அறிவியல் துறைகளைவிட்டு இந்தத் துறைகளை எடுத்துக்கொள்ளும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை ஒவ்வொரு கல்லூரியில் பார்த்தாலும் குறைவாகத்தான் இருக்கும். எந்தப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பார்த்தாலும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் சரி, சென்னைப்

பல்கலைக் கழகத்திலும் சரி, வரலாற்றுத் துறையில் ஹானர்ஸ்ஸில் ஒரு மாணவர், இரண்டு மாணவர்கள், ஐந்து மாணவர்கள், பத்து மாணவர்கள என்றுதான் இருப்பார்கள். இருபது, ஐம்பது மாணவர்கள்கூட சேர்வதற்கு இடம் இருக்கிறது. பல ஆண்டுகளில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில், வரலாற்றுத் துறைக்கு ஒரு மாணவர், இரண்டு மாணவர்கள், ஐந்து, பத்து மாணவர்கள் தான் சேர்ந்திருக்கும் அளவிற்குக்கூட நிலைமை இருந்து இருக்கிறது. நில நூல் துறை, வரலாற்றுத் துறை, பொருளாதாரத் துறை இவற்றில் கொஞ்சம் அதிக இடம் இருக்கிறது. அவற்றை மட்டுமே தமிழாக்கிவிட்டு, மாணவர்கள் வரவில்லை என்று குறை பட்டுக்கொள்ளுவதில் பொருள் இல்லை என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மற்ற அறிவியல் துறையில் இருக்கும் அக்கறை இந்தத் துறைகளுக்கு பொதுவாக, ஆங்கிலத்தில் வைத்தாலும் கூட, ஏற்படுவதில்லை. ஆனால், இந்தத் துறைகளில் தமிழை ஏற்படுத்தி, இப்போதே குறை இருக்கிறது என்ற முடிவிற்கு வருவதற்கில்லை. மற்றத் துறைகளிலும் தமிழைப் பாவலாக்குவதன் மூலமாக மாணவர்கள் சேருவார்கள். மாணவர்கள் சேர்ந்து படித்துவிட்டு வந்ததற்குப் பிறகு, தங்களுடைய வாழ்வுக்கு இடம் கிடைக்குமா, தங்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்படுமா என்பதைப் பொருத்துத்தான், அவர்கள் தமிழ் மூலமாகக் கல்லூரிகளில் படிக்க முன்வருவார்கள். இப்பொழுது ஆங்கிலத்திலேயே முழுவதும் படித்து, பி.ஏ., எம்.ஏ. பட்டம் பெற்று வருகிற மாணவர்களுக்கு எத்தகைய மதிப்பு கொடுக்கிறோமோ, அத்தகைய மதிப்பு தமிழில் படித்துப் பட்டம் பெற்று வருகிறவர்களுக்கு அளிக்கப்படுவதில்லை. எந்த வேலைக்கு மனுச் செய்துகொண்டாலும்கூட, தமிழில் பி.ஏ. படித்திருந்தாலும், தமிழில் எம்.ஏ. படித்திருந்தாலும், அவர்களை விட்டுவிட்டு, ஆங்கிலத்தில் பட்டம் பெற்றவர்களை எடுத்துக்கொள்ளும் நிலைமை இருப்பதன் காரணமாகத்தான், மாணவர்கள் ஆங்கிலத்தை எடுத்துப் படிக்கிறார்கள். எதிர் காலத்தில் அவர்கள் தங்கள் வாழ்வுக்கு இடம் பெற முயலுவார்களே தவிர, தமிழை ஆர்வமாக எடுத்துப் படிக்கவேண்டும் என்று விரும்பமாட்டார்கள். தமிழை எடுத்துப் படித்தால் நிச்சயம் இடம் உண்டு என்ற நிலைமை ஏற்பட வேண்டுமென்றால், தமிழை ஆட்சி மொழியாக்கும் முயற்சியிலே, தமிழில் படிக்கிறவர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையிலே நாம் அதற்காகச் சலுகை தந்துதான் தீர வேண்டும். நாற்பது, ஐம்பது ஆண்டுக்காலம் கழித்து, எல்லா மக்களாலும் போற்றப்பட்டு, தமிழ் வேரூன்றும் நிலை ஏற்பட்டு, அதற்குப் பிறகு வேண்டுமானால் சலுகை இல்லாத நிலைமை ஏற்படலாம். தமிழை ஆட்சி மொழியாக்குவதோடு, அதைப் பாட மொழியாகவும் ஆக்கும் நிலை ஏற்படும் வரையில், சலுகை தந்துதான் தீரவேண்டும். உதவித் தொகை அளிப்பது மட்டுமல்லாமல், தமிழில் படித்து வருகிறவர்கள் அரசாங்க வேலைகளுக்குப் போகும்போது, முதல் சலுகை தமிழ் படித்து வருகிறவர்களுக்கு உண்டு என்ற நிலை ஏற்பட்டால்தான், மாணவர்கள் அதைப் படிக்க முன்வருவார்கள். மேற்கொண்டு, ஆட்சிமொழி தமிழ் என்று ஆக்கியிருக்கிறோம். அதிகாரிகள் தமிழில் ஆட்சியை நடத்தும் அறிவும், ஆற்றலும், பயிற்சியும் பெற்றிருந்தால்தான்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [3rd August 1966

ஆட்சி மொழி தமிழாக வர முடியும். அதிகாரிகள் தமிழிலே ஆர்வமுடையவர்களாக இருந்து, தமிழில் பயிற்சி பெற்று, அதற்கான தேர்வை பெற்றவர்களாயிருந்தால், ஆட்சியைத் தமிழில் நடத்துவார்கள். ஆட்சியைத் தமிழில் நடத்துவதற்கு அதிகாரிகள் தமிழ் அறிந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும். தமிழ் அறிந்தவர்கள் அந்த வேலைக்கு அமர்த்தப்பட வேண்டும். தமிழ் படித்தவர்களுக்கு அரசாங்கத்தில் முதல் சலுகை உண்டு என்ற நிலையை ஏற்படுத்துவதனால், இரண்டுவித நன்மைகள் உண்டு. ஒன்று மாணவர்களைத் தமிழ் படிக்க ஊக்குவிக்கப் பயன்படும். இரண்டு தமிழை ஆட்சிமொழியாக நடைமுறைப்படுத்தப் பயன்படும். தமிழை ஆட்சிமொழியாக்கியிருக்கும் அமைப்பில், தமிழ் படித்தவர்களுக்கு முதல் சலுகை உண்டு, அரசாங்க உத்தியோகங்களில் அவர்களுக்கு முதல் இடம் உண்டு என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டால், பலர் தமிழ் வகுப்பில் சேர்ந்து படிக்கவும், கல்லூரிகளில் தமிழ் வகுப்புக்களில் இடம் போதாது என்று சொல்லும் அளவிற்கும் மாணவர்கள் சேர்ந்து படிக்கும் நிலைமையைப் பார்க்கலாம். அந்தச் சலுகைகளையும், மற்றவைகளையும் செய்யத் தவறியதன் காரணமாக, அதைப் படிக்க முன்வராத சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. தமிழ் எடுத்துப் படித்தால், ஆங்கிலம் படித்தவர்களுக்குள்ள பலன் ஏற்படாது என்ற சூழ்நிலையும், ஆங்கிலம் படித்த அதிகாரிகளையே வைத்துக்கொண்டு தொடர்ந்து நடத்தும் சூழ்நிலையும் இருப்பதால், தமிழை ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற கொள்கை, குறிக்கோள் நிறைவேற முடியாதிருக்கிறது. நீந்தத் தெரிந்துகொண்டு தண்ணீரில் இறங்குவதா? தண்ணீரில் இறங்கி நீந்தக் கற்றுக் கொள்ளுவதா? என்ற பழமொழி ஒன்றுண்டு. நீந்தத் தெரிந்துகொண்டு தண்ணீரில் இறங்குவது என்பது சாத்தியமான ஒன்றல்ல. தண்ணீரில் இறங்கித்தான் நீந்தக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மூதலில் குறைந்த் தண்ணீர் உள்ள நீர்நிலையில் இறங்கி இந்தக் கற்றுதலை வைத்துக்கொண்டு, மற்ற நீர்நிலைகளில் இறங்கி நீந்தக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். தண்ணீரில் இறங்காமலேயே நீந்தக் கற்றுக்கொள்ள முடியாது. நீந்தத் தெரிந்து கொண்டு தண்ணீரில் இறங்குவது என்பது சாத்தியமானதொன்றல்ல. தண்ணீரில் இறங்கி நீந்தக் கற்றுக்கொள்ளுவது போல தமிழைப் பரிட்சார்த்தமாகக் கல்லூரியில் பாடமொழியாகக் கொண்டுவருவதன் மூலமாகவும், அதற்காகச் சலுகை அளிப்பதன் மூலமாகவும்தான், மாணவர்களுக்கு ஊக்கம் தர முடியும்; தமிழை ஆட்சிமொழியாக்க முடியும். அதைச் செய்ய இந்த அரசு தவறி விட்டது. அந்தக் கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் குறைவாக வருகிறார்கள்; மாணவர்களுக்கு ஆர்வம் இல்லை, ஆகவே அதில் சேர விருப்பம் இல்லை, அதனால் எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் வைக்கவில்லை என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். தமிழில் படித்து வருகிறவர்களுக்கு உத்தியோகத்தில் சலுகையும், இன்னும் மற்ற சலுகைகளும் அளித்தால் மாணவர்கள் ஏராளமாக முன்வருவார்கள். அதன் மூலம் இந்த நோக்கம் நிறைவேற வழி ஏற்படும் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

3rd August 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஒரு கருத்தை மீண்டும் சொல்லி என்னுடைய உரையை முடிக்கலாம் எனறு கருதுகிறேன். மற்ற விவரங்களை மன்ற உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துக் கூற இருக்கிறார்கள். ஒன்றை மட்டும் குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆட்சி காங்கிரஸ் கட்சிக்கும், அரசுக்கும் வேறுபாடு இல்லாத வகையில் பல வகைகளிலே நடந்துகொண்டு வருகிறது என்ற குற்றச்சாட்டை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பல வகைகளிலே ஆளும் கட்சிக்கும், அரசுக்கும் வேறுபாடு இல்லாத வகையிலேதான் இந்த அரசு நடந்துகொண்டிருக்கிறது. எத்தத் தன்மைகள ஏற்பட்டாலும்கூட, ஆளும் கட்சிக்குச் சலுகை எற்படுத்துகிற வகையிலே இந்த அரசு நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. முக்கியமாக, அரிசன நல கமிட்டிகளையும், மற்றவை களையும் அமைக்கும்போது, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக் குத்தான் அதிகப் பிரதிநிதித்துவம் தரப்படும் அளவுக்கு இருக் கிறது. சட்ட மன்றத்தில் 138 பேர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்; அதாவது ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். எதிர்க் கட்சிகளில் 61 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் எதிர்க் கட்சியில் இருந்தாலும்கூட, அந்த அளவிற்குக் கமிட்டிகளில் இடம் அளிக்கப்பெறவில்லை. ஜனநாய சுத்திற்கு மதிப்பளிக்கும் வகையில் நாட்டில் எதிர்க் கட்சி யினருக்கும் பல வகைகளில் சலுகை அளிக்கப்படவேண்டும். அந்தச் சலுகை அளிக்காத சூழ்நிலை இன்று நாட்டில் அமைந்திருக் கிறது. சட்ட மன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில், முக்கிய எதிர்க் கட்சியாக விளங்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஐம்பது உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருந்தாலும்கூட, பாதுகாப்புக் கமிட்டியில் நான் ஒருவன்தான் இடம் பெறும் அளவிற்கு நிலைமை இருக்கிறது. 97, 98 பேர்களில் நான் ஒருவனேதான் இடம் பெற்றிருக்கிறேன். பல நாட்கள் கழித்து, அடித்தடித்துச் சொல்லியதற்குப் பிறகு, கட்சித் தலைவர் ஒருவரும் இடம் பெறுகின்ற அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அண்மையில் நாட்டிலுள்ள கல்லூரிகளுக்கு மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்காகக் கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கமிட்டிகளில் அதிகாரச் சார்பு அல்லாதவர்கள் நியமிக்கப்படுகிற விதத்திலேகூட, காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களைப் பார்த்து நியமிக் கப்படுகிறார்களே தவிர, எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும் இடம் ஏற்படுகிற சூழ்நிலை இல்லை. காங்கிரஸ் கட்சியினருக்கு இடம் அளிக்கக்கூடாது என்றுகூற நான் வரவில்லை. என்றாலும், சேலம், புதுக்கோட்டை ஆகிய இடங்களில் உள்ள அரசினர் கல்லூரி களிலும், சென்னையிலும் வேறு பல இடங்களிலும் உள்ள கல்லூரிகளிலும் மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான எந்த ஒரு கமிட்டியிலும்கூட எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் இடம் பெறவில்லை. கல்லூரி இருக்கும் அந்தந்த ஊரில் உள்ள எம்.எல்.ஏ. இடம் பெறலாம் என்ற பொதுவான நியதியையாவது மேற் கொண்டால்தான், நியாயம் இருக்கும். கல்லூரி இருக்கும் அந்தந்த இடங்களில் உள்ள சட்ட மன்ற உறுப்பினர், கல்லூரி மூதல்வர், மற்றும் ஒருவர் இடம் பெறலாம் என்ற நியதியை

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [3rd August 1966

ஏற்படுத்தினால், அது நியாயமாக இருக்க முடியும். புதுக் கோட்டையில் ஒரு கல்லூரி இருக்கிறது. புதுக்கோட்டையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் இருக் கிறார். அவர் அந்தக் கமிட்டியில் இடம் பெறவில்லை. வேறொரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் இடம் பெற்றிருக்கிறார். தஞ்சையில் ஒரு கல்லூரி இருக்கிறது. தஞ்சையிலுள்ள சட்ட மன்ற உறுப்பினர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர் இருக்கிறார். அவரும் அதில் இடம் பெறவில்லை. சென்னையைப் பொறுத்தவரை யிலும், இடம் கிடைத்திருக்கிறவர்கள், அந்த இடத்தைப் பெறு வதற்குத் தகுதி படைத்தவர்கள் அல்லர் என்று நான் வாதாட விரும்பவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் இப்படிப் பட்ட பல்வேறு கமிட்டிகளில் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். சென்னை நகரத்தில் எதிர்க்கட்சியிலிருந்து நான்கு சட்ட மன்ற உறுப் பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தும், பட்டியலைப் பார்த்தால், முழுவதும் காங்கிரஸ் கட்சியினருக்கே இடம் தரும் அளவிற்கு அமைந்திருக்கிறது. ஜனநாயக அடிப்படையில் எதிர்க்கட்சி களுக்கும் மதிப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும். ஆகவே, அத்தனை பேர்களுடைய அபிப்பிராயங்களையும், அத்தனை பேர்களுடைய ஒத்துழைப்பையும் பெற்று காரியங்கள் நடைபெற வேண்டும் என்ற முறை மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சென்னை நகரைப் பொறுத்தவரையில் நான்கு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். என்னைக் கூடப் போடவேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்த முன் வரவில்லை. எல்லா இடங்களிலும் இந்த ஆண்டும் சரி காங்கிரஸ் கட்சிக்கு, காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு ஆதிக்கியம் தேடுகின்ற அளவுக்குத்தான் அவர்களையே போட்டுக் கொள்ளுகிறார்களே தவிர, மற்றவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கப் படாமல் இருக்கிறது.

அரசாங்கச் சார்பாக நடைபெறுகிற விழாக்களாக இருந் தாலும காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள், காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ.-க்கள் ஆகியவர்கள்தான் கௌரவமான முறையில் பங்கெடுத்துக்கொள்ள அழைக்கப்படுகிறார்கள். அரசாங்க விழாக்களில் அமைச்சர்கள் கலந்துகொள்கிறார்கள். அரசாங்கச் சார்பாக, அரசாங்கச் செலவில் நடத்தப்பட்டு வருகிற எல்லா விழாக்களிலும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், இவர்கள் மட்டும் கலந்துகொள்கிற முறையில் அழைக்கப் படுகிறார்களே தவிர, அல்லாதவர்களும் கலந்து கொள்ளுகிற முறையில் பட்டியல் தயாரிக்கப்படவில்லை. ஆளும் கட்சியைச் சாராதவர்களும் கலந்துகொள்கிற சூழ்நிலை அமையவில்லை என்ற தன்மையை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

ஜனநாயக அரசாங்கத்தில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த சிலர் அமைச்சர் பதவியைப் பெறுகின்றார்கள். அமைச்சர்களாக அவர்கள் பதவி ஏற்றவுடன் அரசாங்கக் காரியங்களுக்குக் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டவர்களாக நின்று செயல் படுத்த வேண்டும். அதற்காக கட்சிக் கருத்துக்களையே விட்டுவிடவேண்டும் என்று

3rd August 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சொல்லவில்லை. கட்சியில் கொள்கைகளைக், கோட்பாடுகளை நிறை வேற்ற அவர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். கட்சிக் கருத்துக் களின் அடிப்படையில் சட்டங்களை இயற்றக் கடமைப்பட்டிருக் கிறார்கள். ஆனால் நிர்வாகத்தை நடத்தும்போது கட்சியின் அமைச்சர்களாகத் தங்களை கருதிவிடாமல், இந்த ராஜ்யத்தில் உள்ள அத்தனை மக்களின் அமைச்சர்களாக இருந்து செயலாற்றக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிச் செயலாற்ற இந்த அரசு தவறிவிட்டது.

மேலும் அரசாங்க அலுவலர்கள்—என்.ஜி.ஓ.-க்கள், ஆசிரியர்கள், போன்றவர்கள் மகாநாடு ஏதாவது கூட்டினாலும், அவற்றில் எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களையே அழைக்க அஞ்சுகிறார்கள். அமைச்சர்களையோ அல்லது ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களையோ, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையோ கலந்துகொள்ள அழைப்பதுதான் தங்களுக்குப் பாதகம் இல்லாமல் இருக்கும், இல்லாவிட்டால் தங்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படும் என்று அஞ்சுகிற சூழ்நிலையைத்தான் உருவாக்கியிருக் கிறார்கள். அதன் காரணமாக என்.ஜி.ஓ.-க்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆசிரியர்கள், மற்ற அலுவலர்கள் மகாநாடு நடத்துகிற போதும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை அழைப்பதற்கே அஞ்சுகிறார்கள். எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு மதிப்பு அளிக்காத சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எனவே, இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளின் அடிப்படையில் ஜனநாயகம் காப்பாற்றப்படவும், முறையான செயல்முறைகள் காப்பாற்றப்படவும், மக்களுடைய அடிப்படைத் தேவைகள் நிறை வேற்றப்படவும், குறைபாடுகள் போக்கப்படவும், மக்கள் மன்றத் தினர் அவ்வப்போது சுட்டிக்காட்டுகிற குற்றங்களை நிவர்த்திக்க வும் இந்த அரசு தவறிவிட்டது என்பதை வற்புறுத்தி, நான் நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை சபை முன்பு வைக்கிறேன். அதை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் ஜனநாயக ஆட்சி நல்ல முறையில் தழைக்க கனம் அங்கத்தினர்கள் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

வணக்கம்.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இந்தச் சபையில் தமிழ் நாட்டு அமைச்சரவையின்மீது கொண்டு வந்திருக்கும் நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மானத்தை ஆமோதித்து, என்னுடைய கருத்துக் களைப் புலப்படுத்த உங்கள் அனுமதியோடு முன்வருகின்றேன்.

இந்த மாநிலம், ஆட்சி, இவற்றைப் பற்றி எல்லாம் நன்றாக அறிவோம். பழங்காலக்கிலே, காங்கியபடி மட்டு மின்றி, ஜனநாயக ரீதியில் எப்பட்ட உணர்ச்சிலையும் மாநில சுயாட்சி—ப்ரொவின்சியல் அடானமி—என்று சொல்லி அதற்காக எல்லாம் போராடியது நமக்குத் தெரியும். 1935 ஆம் ஆண்டு சட்டம் என்ற பெயராலே என்ன வக்கை, எதிலே முழு உரிமை இல்லாதிருந்தது, எந்த நிலையிலும் கவர்னர் தலையிடக்கூடும் என்ற ஓர் அங்கம் இருந்ததையும், துணைப் பிரயோகிப்பது இல்லை என்ற ஒரு வாக்குறுதி கொடுத்தாலன்றி ஆட்சிக்கு நாங்கள் வரமாட்டோம்,

[திரு. சா. கணேசன்] [3rd August 1966

என்று தேசபக்தர்களாகிய நாம் அன்று கூறி, அந்த வாக்குறுதியின் மீது மாநில சுயாட்சியின் அடிப்படையில் ஆட்சியை ஏற்றதும் ஆகிய இவற்றை எல்லாம் நாம் மறந்துவிடவில்லை. இது எதைக் காட்டுகிறது? அதிகாரம் ஓரிடத்தில் குவிந்துவிடுமானால் பலவித தீமைகள், கஷ்டங்கள், நஷ்டங்கள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன. அதிகாரம் பரவலாக இருக்குமானால் அங்கே செம்மையானதோர் ஆட்சி நிலவும். ஓரிடத்தில் தவறு நிகழ்ந்தாலும், அந்தத் தவறு அந்த இடத்தை மட்டும் பாதிக்குமேயன்றி சர்வ வியாபியாக எங்கும் பாதிக்கின்ற நிலைமை ஏற்படாது என்ற உண்மைகளை எல்லாம் உணர்ந்துதான் அன்று அதைத் தொடங்கினோம். ஆனால் இன்று 'கழுதை கெட்டு, கட்டெறும்பு ஆயிற்று' என்று ஒரு பழமொழி சொல்வார்களே, அதைப்போல ஆகிவிட்டது. மாநிலத்திற்கு ஓர் அமைச்சரவை என்று மிஞ்சியது தவிர, இந்த அமைச்சரவைக்கு முழுக்க முழுக்க அதிகாரம் இருக்கிறதா என்றால்—சில குறிப்பிட்டவற்றைத் தவிர—இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். அன்றாட வயிற்றுப்பாட்டுக்குக் கூட மத்திய ஆட்சியை எதிர்நோக்கி இருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுமானால், இது உண்மையில் சுயராஜ்யம் அல்ல என்று நான் குறிப்பிடுவேனானால் அதைத் தத்துவ ரீதியாகவும் சரி, காந்திய நெறியாகவும் சரி மறுக்கவொண்ணாது, மறுக்க முடியாது என்றே கருதுகிறேன். அடிப்படையில் நம்முடைய மாநிலத்திலே இன்று மிகமிக முக்கிய பிரச்சினையாக இருப்பது உணவுப் பிரச்சினை. இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னே இந்தச் சபையிலே ஒரு விதியை உணவு அமைச்சர் அவர்கள் பிரேரித்தார்கள். குறிப்பிட்ட நிலங்களில் உணவு தானியங்களைப் பயிரிடக்கூடாது என்று சொல்லி கட்டுப்படுத்துகின்ற ஒரு விதி அது. அதை அப்பொழுதே நான் மறுத்தபோது அமைச்சர் அவர்கள் பதில் இறுத்தார்கள், 'எந்த நிலத்தில் எந்தப் பயிரை இடவேண்டும் என்று சொல்வதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உரிமையும், அதிகாரமும் வேண்டும்' என்று. அதனால் ஏற்பட்ட பலனைத்தான் இன்று பார்க்கிறோம் அந்த விதியைக்கூட இப்போது தளர்த்திவிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதனைச் செய்து, நீமையைப் பெற்று அதன் பிறகு தளர்த்துவதால் பயன் உண்டா என்று கவனிக்கவேண்டும். இது மாதிரி பல்வேறு காரியங்களில் நமது மாநில ஆட்சி வழி தவறிச் சென்று, பல இடையூறுகளை வரவேற்று துன்பம் அடைந்திருக்கிறது என்று சொல்ல வருத்தப்படுகிறேன். மன்னிக்க வேண்டும்.

இன்னொன்று. எனது ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொன்னபோது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 'உணவு இல்லாது இரண்டு நாட்கள் இருக்கலாம், உடை இல்லாமல் ஒரு நிமிஷம் இருக்க முடியுமா?' என்றார்கள். ஒரு ஆடையை ஒரு வருஷம் முழுதும் தோய்த்துத் தோய்த்துக் கட்டிக்கொள்ள முடியும். ஒரு பானை சோற்றை ஒரு வருஷம் உண்டு கொண்டிருக்க முடியுமா? இன்னும் சொல்லப்போனால், ஒருவன் உடுத்துக் கழித்த ஆடையை இன்னொருவன் உடுத்திக்கொள்ள முடியும். ஒருவன் உண்டு கழித்த சோற்றை இன்னொருவனால் உண்ண முடியுமா? இதை எல்லாம் எதற்காகச் சொல்கிறேன்? சில உண்மைகளை, அடிப்படைக்

கருத்துக்களைச் சொன்னால் உடனே தங்களுடைய வாதத் திறமையைக் காட்டி அதை மறுக்கிறார்கள். அந்தத் திறமைக்குப் பணிகிறேன். பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அது நல்லதல்ல பயனும் இல்லை. நானும் ஏதாவது கெட்ட எண்ணத்தோடு யார் மீதும் குற்றத்தைச் சுமத்தவில்லை. உண்மையை எடுத்துக்காட்ட வேண்டும் என்ற உணர்ச்சியிலே தான் இதைச் சொல்கிறேன். கரும்பு எதற்காக இவ்வளவு பயிரிடவேண்டும்? இங்கு உற்பத்தி யாகிற கரும்பு தருகிற ஜீனி அத்தனையும் நம்முடைய தமிழ் நாட்டுக்கு மட்டும் பயன்படுகிறதா? கேட்டால் அது அந்நியச் செலாவணியைத் தேடித் தருகிறது என்பார்கள். இங்கு இருக்கிறவர்கள் உணவு இல்லாமல் திண்டாடுகிறபோது அது டாலர் தேடித் தருகிறது, ஸ்டெர்லிங் தேடித்தருகிறது என்று மாயவித்தை காட்டிக்கொண்டிருந்தால் என்ன பயன்? உண்மை நிலையைப் பார்ப்போமானால் அவற்றினால் நமக்கு வெளிநாட்டில் கிடைக்கிற டாலர்களைவிட, வெளிநாடுகளில் இருந்து உணவு இறக்குமதிக்காக நாம் செலவழிக்கிற டாலர்கள் எத்தனையோ மடங்கு அதிகமானதாகும். இந்த அந்நியச் செலாவணி மூலம் நமக்குக் கிடைத்த நன்மையைவிட தீமையே பெரிது என்பதை மறுக்க முடியாதபடி சமீப காலத்திய நிகழ்ச்சிகள் நிரூபித்து விட்டன.

இன்னொன்று. இந்த மாநிலத்தில் இருந்துதான் உணவுப் பண்டங்கள் அதிக அளவில் ஏற்றுமதி ஆகின்றன என்பதை நாம் மறந்துவிடப்படாது. சங்க காலத்தில் இருந்தே மிளகு தென்னகத்தில் இருந்துதான் ஏற்றுமதியாகி வருகிறது. ஏலம் இங்கிருந்துதான் ஏற்றுமதியாகி வருகிறது. முந்திரி இங்கிருந்துதான் ஏற்றுமதியாகி வருகிறது. இன்னும் எண்ணெய்த்தக்கள், தேங்காய் கிட்டத்தட்ட முழுதும் தென்னகத்தில் இருந்துதான் ஏற்றுமதியாகி வருகின்றன. கொப்பரா என்று சொல்கிறார்கள். (சுவாமி கிருஷ்ணா வெ. ராமையா குறுக்கிட்டார்.) குறுக்கிடுகிறீர்கள். என்னவென்று கேட்டால் நீங்களே சொல்லிவிடுங்கள் என்கிறீர்கள். ஒரு ஸ்டாக்டரி அல்லது இரண்டு ஸ்டாக்டரிகளின் மூலம் சோப்புகளை வனஸ்பதிகளைத் தயாரித்து இந்தியா முழுவதற்கும் அனுப்புவதற்குத்தான் தேங்காயா? இங்கேயுள்ள தமிழனுடைய உபயோகத்திற்குத் தேங்காய் கிடையாதா? யாரோ ஒரு மத்திய அமைச்சர் ஒளிநீர் குடிப்பதையே விட்டு விடுங்கள் என்று புத்திமதி சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைக் கேட்க எனக்கு மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. நீங்கள் சாயா குடிப்பதை நிறுத்திவிடுங்கள் என்று நான் சொல்லலாமா? சொல்வது சரியா? தேங்காய் உணவுக்குரிய ஒன்றல்லவா? தேங்காய் இல்லாமல் சட்னி கிடையாது, குருமா கிடையாது; அப்புறம் சோறும் உண்ணுகிறார்கள் என்றும் உபதேசிக்க முன்வருவார்கள். ஆகவே இந்த அளவிலேதான் உபதேசங்கள் வந்துகொண்டு இருக்கின்றன என்று சொன்னால், என்மேல் வருத்தப்படக்கூடாது. நெல் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலத்திலே கரும்பு உற்பத்தி செய்யச் சொல்வது நம்மை மத்திய ஆட்சி கவர்ச்சி செய்யக்கூடிய ஒன்றாக இருக்கிறது. வடநாட்டில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு குளிர் நாட்டிலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்குத்தான், ஜீனி அவசியம்.

11-00 a.m.

[திரு. சா. கணேசன்] [3rd August 1966

அங்கே யெல்லாம் சாம்பாரிலேயும் கூடச் சர்க்கரைபோட்டுச் சாப்பிடுவார்கள். இங்கேயும் சாப்பிடுகிறார்கள் என்கிறார்கள், சொம்ப சந்தோஷம். அங்கே சாம்பாரில் சர்க்கரை போதவில்லை என்பார்கள். எனவே பத்திகளில் "சக்கர் டாலோ, சக்கர் டாலோ" என்ற ஒலி அதிகம் கேட்கும். அரிசிக்கு இங்கே கதி இல்லாத அளவுக்கு சர்க்கரை ஆலைகள் ஏற்படுத்துகிறும். சர்க்கரை உற்பத்தி செய்வதற்காக கரும்பை விளைவிக்கிறும் என்று சொல்லி இந்த மாயையிலே அகப்பட்டுக் கொண்டு விட்டது இந்த சர்க்கார். இதனால்தான் இந்த மாநிலத்திற்கு அரிசி அல்லது அரிசியைப்போன்ற தானியங்கள் கிடைப்பதற்கான வாய்ப்பும் வசதியும் மிகக் குறைந்துவிட்டது. இதுவும் ஒரு காரணம்தான் பற்றாக்குறை ஏற்படுவதற்கு என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அகண்ட இந்தியா, ஒருமைப்பாடு என்றெல்லாம் ஆளும் கணத்தவர் சொல்லிக் கொள்ளும்பொழுது, தாலுகாவுக்குத் தாலுகா, மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம், மாநிலத்திற்கு மாநிலம் ஏன் செக்போஸ்ட்கள் வைக்க வேண்டும்? அது எதைச் செக் பண்ணுகிறது? நடமாட்டத்தைச் செக் பண்ணுகிறதா அல்லது ஒழுக்கத்தை செக் பண்ணுகிறதா என்று தெரியவில்லை. இதைப்பற்றி போன தடவைகூடச் சொன்னேன். செக்போஸ்ட்களில் லாரிக்கு 500, 1,000 என்று கொடுத்துவிட்டு ஒரு ஜில்லா பார்டரிலிருந்து வேறு ஜில்லாவுக்கோ, வெளி மாநிலங்களுக்கோ போகிறது. அப்படிப் போவதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை, எல்லோரும் வாழவேண்டும். ஆனால் ஒழுங்கு தவறி, பண்பாடு தவறி போக்குவரத்து நிர்பந்தத்தை உண்டாக்குவதால், உண்மையாகவே பெரும் பலன் பெற்றவர்கள் செக் போஸ்ட்களில் இருக்கிறவர்கள்தான், அவர்கள் சான் இவ்றைக்கு லட்சாதிபதிகளாகிக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை இருதய சுத்தியோடு பார்க்கிறவர்கள் மறுக்கமாட்டார்கள். ஆயிரம் இங்கே கொடுத்து அரிசியையோ அல்லது நெல்லையோ கொண்டுபோய் அதற்குமேலே அவன் விற்க நினைக்கிறான். அதோடுகூட தப்பாகக் கொண்டுவந்தால் பாதுகாக்க நினைத்தாலும் கூட அதைக் காயப்போடமுடியாமல் பதுக்கிவைப்பதால் அது பிசுபிசுக்கக் கெட்டுப்போகிறது. ஆகவே அதற்கும் சேர்த்து அவன் கொடுத்தவிலைக்கு மேல் விற்கவேண்டுமென்று அவன் நினைக்கிறான். இந்தமாதிரிக் காரணங்களால்தான் விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது. அரிசியின் விலை ஏறத்தொடங்கினால் மற்றப் பொருள்களின் விலையும் ஏறத் தொடங்கிவிடுகிறது. இதை நாம் பிரத்தியட்சமாகக் காண்கிறோம். இதை நிவர்த்திக்க முடிகிறது இந்த ஆட்சி. இந்தத் தீமையை வேண்டுமென்றே செய்யவேண்டுமென்று எண்ணுகிறார்கள் என்று நான் எண்ணவில்லை. இதைச் சீராக்குவோ அல்லது தவறைத் திருத்தவோ, இந்த ஆட்சிக்குத் தெரிச்சல் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. மேலே இருக்கிறவர்கள் ரேஷன் என்று சொன்னால் "சரி சாமி!" என்று கொள்கிறார்கள். ஆட்சியில் அமர்ந்துள்ளவர்கள் அவர்கள் சொல்வதைச் சரியா இல்லையா என்று சிந்திப்பதுகூட இல்லை. வரிகளை எடுத்துக்கொண்டால், எல்லா நேர்முக வரிகளும் ஒரு

3rd August 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

துறை கூட பாக்கியில்லாமல் விற்கப்பட்டாகிவிட்டது. எல்லா நேர்முக வரிகளும் சாத்தியமான அளவு உச்ச நிலைமைக்குப் போய் விட்டன என்று இந்தியாவில் உள்ள எல்லாப் பொருளாதார நிபுணர்களும் சொல்லிவிட்டனர். இனிமேல் நேர்முகம் இல்லாத அதாவது இன்டைரக்ட் டாக்ஸஸ் தான் போடமுடியும், அதாவது தீப்பெட்டி, மண்ணெண்ணெய் போன்றவற்றின்மீது போட்டால் அவற்றின் விலை ஏறிக்கொண்டேதான் போகும். மிக இலிமையாக பொருளாதார அமைச்சர் ரூபாயினுடைய மதிப்புக் குறைப்பு அன்னிய நாட்டு வாணிபத்தைப் பாதிக்குமேயொழிய, உள்நாட்டு வாணிபத்திலே தலையிடாது என்று சம்பிரதாயத்திற்குச் சொன்னார்களே, சொல்கிறார்களேயன்றி, ரூபாயின் மதிப்புக் குறைந்த நிமிஷமே விலைகள் அதிகரித்துவிட்டன. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ரேடியோ பற்றிச் சொன்னார்கள். அது ஒரு கட்சி. கிராமப் பிரதேசங்களில் பார்த்தால், நான் சென்னைக்கு வரும்பொழுது கூட வேண்டுமென்றே காரை நிறுத்தி விசாரித்தேன், அச்சரப்பாக்கம் என்ற இடத்தில் கோவாப்ரேடிவ் கோழிப்பண்ணை என்று நினைக்கிறேன், அங்கே ஒரு டேபிள் போட்டு அதன்முன் நின்று கொண்டிருந்தவர். அவர்கள் முட்டை ஒன்று 22 பைசா வாங்கு, வாங்கு என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள், எனக்குப் பின்னால் வந்தவர்கள் 20, 30 பேர்கள் காரை நிறுத்தி அவற்றை வாங்கிக் கொண்டு போனார்கள். அங்கே 22 பைசா என்று விற்கப்படுகிறது. ரேடியோவில் 25 பைசா ஒரு முட்டை என்று சொன்னால் என்ன ஆகும்? அவர்களும் 25 பைசா என்று விற்கிறார்கள். எங்கள் பக்கத்தில் இப்பொழுது 25 பைசா ஆகிவிட்டது. எங்கள் வீட்டிற்கு நான் தினமும் ஒரு தேங்காய் வாங்குகிறேன், அதற்கு 25 பைசா கொடுத்தோன், இப்பொழுது ரேடியோவில் அதன் விலை 35 காசு என்று சொன்னால் அங்கே அவனும் விலையை ஏற்றிவிட்டான். ரேடியோவில் சொன்னால் ரேடியோ ஸ்டேஷனில் போய் வாங்கிக்கொள் என்று சென்னையில் சொல்கிறார்கள். வெளியூர்களில் விலையை ஏற்றுபவர்களோ என்றால், சர்க்கார் ரேடியோவில் சொன்ன விலை தான் என்று கூட்டி விற்கிறார்கள். நிலைநாட்ட முடியாத ஒன்றைச் சொல்லிவிடுவது என்பது சர்க்காரின் தகுதிக்கு உகந்தது அல்ல, அது சர்க்கார், அல்லது ஆட்சி அல்லது அரசு என்பதற்கு ஏற்புடையதல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த வரி ஏய்ப்பு என்பது நம்முடைய நாட்டிற்கு ஒரு சாபம் என்று கருதுகிறேன். நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கிற சகோதரன், அல்லது சகோதரி ஆட்சிக்குக் கொடுக்கவேண்டிய வரியை ஏய்க்கவேண்டுமென்று எண்ணுவது பாவம். அதை உணரும்போது அத்துடன் ஏய்க்கவேண்டிய நிலைமை என் ஏற்பட்டது என்பதைத்தான் சிந்திக்கவேண்டும். வரி என்பது எந்தத் தொழிலுக்கு கொடுக்கிறதோ, அத்தொழிலுக்கு ஆக்கத்தைக் கொடுக்கின்றதாக இருக்கவேண்டும். அதை வேண்டுமென்றே ஏய்க்கிறது என்று ஆராய வேண்டும். அப்படி ஒருகால் ஏய்ப்பானால், அவனுக்குக் கடுந் தண்டனை அல்ல, கொடுந் தண்டனை கூட உறுதி என்று அமைத்துவிட வேண்டும். அப்படியில்லாமல் இத்தனை சதவீத வரி விதித்தால்தான் இத்தனை

[திரு. சா. கணேசன்] [3rd August 1966

சதவீதமாவது வசூலாகும் என்று சகட்டுமேனிக்குப் பார்ப்பது நேர்மையாகாது. எந்த எந்த வழிகளில் எல்லாம் வரி ஏய்க்கப் படுகிறது என்றால், சட்ட ரீதியாக ஏய்ப்பது ஒன்று, சட்டத்திற் குள்ளே, அகப்பட்டுக்கொண்டுவிடமுடியாதபடி பித்தலாட்டம் செய்வது ஒன்று, சட்டத்தையே மீறிச் செய்கின்ற பித்தலாட்டம் ஒன்று ஆகிய மூன்று வழிகளிலே வரியை ஏமாற்றுகிறார்கள். இவ்வளவு வரிகள் ஏறிய பிறகு, அதனுடைதான் இந்தப் பதினேந்து இருபது வருஷங்களுக்குள்ளே ஓவ்வொரு தொழிற்சாலையையும் பார்த்தால், சரிடபிள் டிரஸ்ட் ஒன்று அங்கெல்லாம் ஏற்பட்டிருக் கிறது. எப்படி ஏற்பட்டது இந்த அற உணர்வு? இதற்கு முன்னால் தமிழ்நாட்டிலே இப்படித் தோன்றவில்லே. இப்பொழுது மட்டும் ஒரு தொழிற்சாலே பாக்கியில்லாமல் எல்லாத் தொழிற் சாலேகளிலும் சரிடபிள் டிரஸ்ட் தோன்றியிருக்கிறது என்றால், அதற்குக் காரணம் என்ன? வரி ஏய்ப்புக்கு இத்தகைய டிரஸ்டு களும் உதவுகின்றன. சாரிடிக்கு என்று ஒதுக்குவதற்கு சட்ட ரீதியாகச் சில வாய்ப்புகளும், வசதிகளும் உண்டு. அதன் மூலம் சாரிடிக்கு என்ற முதலில் ஒதுக்கி விட்டுப் பிறகு சாரிடியில் இருந்து தாங்கள் கபளீகரம் செய்யலாம். எல்லோரும் அப்படி என்று சொல்லவில்லே; இப்படிச் சிலர் அல்லது பலர். இதன் நோக்கம் என்ன என்பதைப் புள்ளி விவரம் காட்டுகிறது. இந்த சாரிடிகள் தற்போது பல நூற்றுக் கணக்கில் வளர்ந்து வரு கின்றன. இந்த 20 ஆண்டுகளாக மட்டுந்தான் ஒரு சாரிடி பண்ட் அல்லது டிரஸ்ட் அமைப்பது என்ற நிலே இருக்கிறது. நான் அவர்களேக் குற்றம் சொல்லவில்லே இவ்வளவு அவக்கேட்டிற்கும் காரணம் வரிச் சுமைதான். இந்த மாதிரியான நிலேமையை உண் டாக்குவது தவறு. அரசுக்கு எவ்வளவு பணம் நஷ்டம் வந்தாலும் சரி, அரசே கவிழ்ந்து விடும் என்றாலும் சரி; அதனால் நிலை இல்லே. ஆனால் மக்களுடைய ஒழுக்கம் தவறி விடுமானால், அரசு மட்டுமல்ல, மனித குலமே சரிந்து விடும். ஒழுக்கக் குறைவு ஏற்படாமல் இருக்க ஆட்சி எந்தக் கஷ்டத்தை வேண்டுமானாலும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயங்கக்கூடாது. வரியைச் செம்மையானதாக, ஏய்க்க முடியாததாக, தாங்கக் கூடிய அளவுக்கு விதித்து, அதற்கு மேலே சுயநலத்தின் காரணமாக யாராவது ஏய்ப்பார்களானால், விதியை மீறுவார்களானால் அவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனே விதிக்கவும் வழிவகை செய்யவேண்டும். அதிலேயும் ஆட்சி தவறி விட்டது.

இன்னொரு வகையிலும் நஷ்டம். இவ்வளவு வரி போடக் காரணம் என்ன? பல்வேறு துறைகளேயும் ஆட்சி தானே எடுத்து நிர்வகிக்க விரும்புகிறது. கடவுளே வந்தாலும் அத்தனே துறை களேயும், தொழில்களேயும் எடுத்து நிர்வகிக்க முடியாது. ஆண்டவனுக்கேகூட அது முடியாது என்றுதான் சொல்லத் தோன்றுகிறது. ஆட்சி என்றால் வரியைச் செம்மையாக வசூலிக்க வேண்டும்; அதைப் பயன்படும் வழியில் செலவு செய்யவேண்டும். ஆட்சியே அனேத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு விட்டதால் என்ன ஆயிற்று? உத்தியோகஸ்தர்கள் பட்டாளம் கிட்டத்தட்ட 10 மடங்குக்கு மேல் ஏறிவிட்டது. படித்தவர்கள், படிப்பவர்கள் அவ்வளவு பேரும் உத்தியோகத்திற்கு வரவே நினேக்கிறார்கள்.

3rd August 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

ஒரு வழியில் கஷ்டம் இருந்தாலும், ஒரு வழியில் லாபம். பொறுப்பின்றிப் பயன் கிடைக்கிறது. நேரடியாகத் தொழில் செய்தால் அவரவர்களுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. ஆனால் இதிலே யாருக்கும் பொறுப்பு இல்லை. லாப நஷ்டத்தைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. ஏதோ குறிப்பிட்ட சம்பளம் கிடைத்து விடுகிறது. எப்படியோ நம் பாட்டை ஓட்டிவிட்டுப் போகலாம் என்று எண்ணுகிறார்கள். இப்படி அரசாங்கம் தொழில்களை எடுத்ததால் லாபம் இருக்கிறதா? அன்றி நஷ்டம் இல்லாமலாவது இருக்கிறதா? சர்க்கார் துறைத் தொழில்கள் முழுவதும் என்று கூடச் சொல்லத் தோன்றுகிறது—நஷ்டந்தான் வருகிறது. எதை வேண்டுமானாலும் எடுத்துப் பாருங்கள், லாபம் எங்கே வந்திருக்கிறது? பால் பண்ணையை எடுத்துக் கொண்டால் நான்கு ஆண்டில் 1½ கோடி ரூபாய் நஷ்டம். அதைப் பற்றிக் கேட்டால் பால் பண்ணையை லாபத்திற்காக வைக்கவில்லை; பிரசாரத்திற்காக வைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். முதலில் வயிற்றுப்பாட்டுக்குக் கொடுத்து விட்டுப் பிறகு பிரசாரம் பண்ணுங்கள். வெறுமனே பிரசாரம் பண்ணிவிட்டு பால் கிடைக்காமல் சாகடிக்க விடுவதா? (டாக்டர் பா. நடராஜன்: நல்ல பால் கிடைக்கிறது.) பொருளாதார நிபுணர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள் நல்ல பால் கிடைப்பதாக! எங்கே கிடைக்கிறது? வெறும் புளித்த பால்தான் கிடைக்கிறது. இவ்வளவு தீமை, இவ்வளவு கஷ்டங்கள் ஏற்பட்ட பிறகும் கூட அதை மாற்றியமைக்க ஆட்சிக்கு மனம் துணியவில்லை. இந்த ஆட்சியை நான் பாராட்டுவேனா? அதற்காகப் பழிக்கமாட்டேன்; உங்கள் மீது நம்பிக்கை இல்லையென்று கண்ணியமாகச் சொல்வேன்; சொல்லத்தான் நிற்கிறேன். சொல்லவும் செய்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, நாங்கள் திட்டத்தை எதிர்க்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். திட்டம் எதற்கும் தேவையாக இருக்கிறது. வீட்டில் சோறு சாப்பிட வேண்டுமென்றாலும், உழக்கு அரிசிச் சோற்றுக்கு இரண்டு உழக்கோ, மூன்று உழக்கோ தண்ணீர் வைக்க வேண்டுமென்ற திட்டம் வேண்டும். எட்டு பானைத் தண்ணீரிலே எட்டு அரிசியைப் போட்டுச் சமைத்து விட முடியாது. எதற்கும் திட்டம் வேண்டுமென்பதை மறுக்கவில்லை. திட்டம் செம்மையாக இருக்க வேண்டும்; பயனுடையதாக இருக்க வேண்டும்; லாபம் தரத்தக்கதாக இருக்க வேண்டும்; தீமை பயக்காததாக இருக்கவேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஒழுக்கத்தை சிதைப்பதாக இருக்கக்கூடாது. திட்டம் போடுங்கள் போட்ட திட்டம் பலன் அளித்ததா என்று ஆராய வேண்டாமா? பத்து அறிஞர்களைக் கூட்டி—கட்சி வேண்டாம்; கட்சிப் பிரதிநிதித்துவம் வேண்டாம்—தகுதியுள்ளவர்களை நியமித்து ஆலோசனை பண்ணவேண்டாமா? லாப நஷ்டம் என்ன; பலன் என்ன; நன்மை தீமை என்ன, ஒழுங்கீனங்கள் இருக்கின்றனவா என்றெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து நன்மையே என்று நிர்ப்புக் கிடைத்தபின் மேற்கொண்டும் திட்டத்தைச் செயலாற்ற முனைந்தால் நான் தலை வணங்கி, திட்டத்திற்குத் தெண்டனிட்டு சம்பளமின்றிப் பணி செய்யவும் காத்திருக்கிறேன்.

[திரு. சா. கணேசன்] [3rd August 1966

இதைச் சொன்னால், திட்டத்தைப் பற்றி விவாதித்திருக்கிறோம்; ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று கூறுவார்கள். ரிப்போர்ட் யார் கொடுப்பது? நானே கணக்கெழுதி, நான் எழுதிய கணக்கை நானே ஆடிட் செய்து, நானே எத்தனை லருமானம் வருகிறது என்று சொல்லிவிட்டால் போதுமா? நான் எழுதிய கணக்கைப் பிறிதொருவன் கூட்டிப் பார்த்துக் கணிக்க, தணிக்கை அதிகாரி சரியாக இருக்கிறது என்று சொல்லவேண்டும். அப்படியின்றி நெறி பிறழ்ந்தன்றே செயல்படுகிறது அரசாங்கம்.

இனி உணவு விஷயத்தைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டும். சர்க்கார் கொள்முதல் செய்கிறது. அவ்வாறு கொள்முதல் செய்த வற்றைக் கிடங்குகளில் கட்டி வைக்கிறது. தனிப்பட்டவனிடம் அந்தத் தானியம் இருந்தால், காயப் போட்டு அவ்வப்போது கிறந்து பார்த்து மக்கிப்போகாமல் அந்தடிக்காமல் பார்த்துக் கொள்வான். சிமென்ட் கட்டடத்திற்குள் போட்டுப் பூட்டி வைத்து விட்டுப் பல மாதங்களுக்குப் பிறகு கிறந்தால், அரிசி மக்கிப் போகாமல் எப்படி இருக்கும்? இவ்வாறு கெட்டுப் போவதைப் பார்த்துத்தான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமா? யாராய் இருந்தாலும், இதைப் பார்த்துத்தான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதில்லை. தமிழ் நாட்டில் ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள், 'கிழவியைப் பாட்டி என்று சொல்லக் கேட்கவா வேண்டும்?' சிமென்ட் கட்டடத்திற்குள் பல நாட்கள் பூட்டிப் பிறகு கிறந்தால் எப்படி இருக்கும்? (குறுக்கிடு) 'கிழவனைப் பாட்டன் என்று சொல்லக் கேட்கவா வேண்டும்?' என்று வேண்டுமானால் மாற்றிச் சொல்லுங்கள். எனக்குத் தாய்மார்களிடத்திலே கோபம் எதுவும் இல்லை. இரண்டும் ஒன்றுதான். தமிழ் நாட்டில் வழங்குகின்ற பழமொழியைச் சொன்னேன். இந்த மாதிரி சிமென்ட் அறைக்குள் பல நாட்கள் பூட்டி வைத்து விட்டு பிறகு அதைக் கொடுக்கிறீர்கள். இதை வியாபாரியே நேரடியாகச் செய்தால் மக்களுக்கு உணவுப்பண்டம் நல்ல முறையிலும் கிடைக்கும்; அரசாங்கத்திற்கு வரியும் வரும். இப்போது இரண்டும் போயிற்று. கொள்முதல் செய்கிற பிற மாநிலங்களிலிருந்தும் சிலவகைப் பயறு, தானியங்களை அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்கிறது. கடலை போன்றவற்றைக் கொள்முதல் செய்கிறது. சாதாரணமாக ஒருவன் அதை நான்கு ரூபாய், எட்டு ரூபாய் லாபத்திற்கு விற்றால் அவனைக் கொள்ளை லாபக்காரன் என்று சொல்வார்கள். ஆட்சி எத்தனை சதவிகிதம் அதிகமாகப் போட்டு விற்கிறது? நெல்லைக் கொள்முதல் செய்து மில்லுக்குக் கொடுக்கும்போது, நெல் விலைக்கு மேலே எவ்வளவு கழானுவில் கட்டவேண்டுமென்று சொல்கிறது? அதனுடைய விகிதாசாரம் என்ன? கடலை என்ன விகிதாசாரத்தில் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது? என்ன விகிதாசாரத்தில் மொத்த வியாபாரிகளுக்கு விற்கப்படுகிறது? சுமார் 17 சதவிகிதம் மேலே வைத்து விற்கப்படுகிறது. இது விலைவாசியை ஏற்றுமல் என்ன பண்ணும்? அரசாங்கமே வாங்கி விற்கிற தொழிலிலே 17 சதவிகிதத்திற்கு மேல் விலை வைக்கத் தொடங்கினால் தனிப் பட்டவன் என்ன செய்வான்? தனிப்பட்டவன் வரி வேறு கட்ட வேண்டும். அரசாங்கத்திற்கு அதெல்லாம் ஒன்றும் கிடையாது.

3rd August 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

இப்படியெல்லாம் செய்வதால்தான் விலைவாசி ஏறுகிறது, உணவுப் பஞ்சமும் வருகிறது. இப்படிச் செய்யும் அரசின் மீது நம்பிக்கையில்லை என்று எப்படிச் சொல்லாமலிருக்கமுடியும்?

எந்த ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி, தேர்தலுக்கு ஆறு மாதத்திற்கு முன்பு ராஜினாமாச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் ஏதோ காரணங்கள், உள் நோக்கங்கள் கற்பிக்கத் தொடங்குகிறார்கள். பிரத்தியட்சமாக இன்று பஞ்சாப் நமக்கு வழி காட்டுகிறது. எந்தக் காரணத்தாலோ இன்று அங்கு பிரசிடெண்ட் ஆட்சி வந்து விட்டது. பல மோசம், நாசம் செய்தவர்களே எல்லாம் கைது செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் யார் என்று பார்த்தால் நமக்குத் தெரியும். எந்தக்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதும் தெரியும். இவ்வளவு மகா மோசங்கள் செய்பவர்களுக்கு இங்கும் குறைவு இல்லை. பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்றால் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன், நிரூபிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். இவர்களே எல்லாம் என் பிடிக்குள்ளில்லை, என் கண்டிக்குள்ளில்லை? எத்தனை காண்ட்ராக்டர்கள் எத்தனை அக்கிரமங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள்? கிழக்கு இராமநாதபுரத்தில் ஒரு பெரிய காங்கிரஸ்காரர் காண்ட்ராக்டர். அவர் செய்த பணியின் அருமையைச் சிறிது பார்ப்போம்.

அதைப் போய் பார்த்த எக்ஸிக்யூட்டிவ் என்ஜினியர் இது தவறு, நிறுத்து என்று தடை செய்து விட்டு வருகிறார்கள். மூன்றாம் நாள் காலையில் அவரிடம் சென்று என்னைத் தெரியாதா என்று பயமுறுத்துகிறார் அவர். அதே மண் தளத்தின் மீது பாலம் மறுபடியும் எழும்பிவிடுகிறது. பெயரை நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. அவர் ஆளும் கட்சிக்குரியவர். பொறுப்பேற்றுக் கொண்டுதான் பேசுகிறேன், நிரூபிக்க. இந்தமாதிரி தப்புத் தவறுகள் செய்பவர்கள் யாராகயிருந்தாலும் நமக்கென்ன? தேசம் பெரிதா, எனக்கு வேண்டியவர், எனக்கு உறவு அல்லது ஓட்டு என்று பார்ப்பது சரியா? இதைத்தான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆட்சியில் இருப்பவர்கள், ஒரு கட்சிக்காரர்கள் அதை நான் எதிர்க்கவில்லை. அது உண்மையான ஜனநாயகம்தான். அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். அதற்கு அவர்கள் பெருமதிப்பு கொடுக்கவேண்டும். அதைப் பின்பற்றவும் வேண்டும். ஆட்சியில் இருக்கிற வரையில் காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கைகளை நிறைவேற்ற இவர்கள் தயாராக இருக்கவேண்டுமே அன்றி, காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் என்பதை அவர்கள் மறந்து விட வேண்டும். சபாநாயகர் அவர்கள் மட்டுமல்ல, ஆளுவோரும் கூடத்தான். கட்சிக்கு கொள்கைகளே வகுப்பதோடு சரி, அதை ஆட்சி நடபாமாக ஏற்று நடத்தும்போது காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த சகோதரர்கள் அல்லது சகோதரிகளுக்கு மட்டும் ஆட்சி நடைபெறவில்லை. இந்தியா அல்லது தமிழகம் முழுவதற்கும் ஆட்சி புரிகிறவர்கள். அவர்களுக்கு மக்களின் ஆட்சியாளர்கள் என்று பெயரே அன்றி காங்கிரஸ்காரர்களின் ஆட்சியாளர்கள் என்பது பெயர் அல்ல. நீங்கள் மாநிலத்தின் ஆட்சியாளர்கள். ஆகவே மாநிலத்தில் உள்ள எல்லோருக்கும் நீங்கள் உரியவர்கள்.

[திரு. சா. கணேசன்] [3rd August 1966

எல்லோருடைய மதிப்பிற்கும், பாராட்டுக்கும் உரியவர்கள். அதே போல் கண்டனத்திற்கும் உரியவர்கள். இதை மனத்திலே கொள்ள வேண்டும் என்று சபாநாயகர் அவர்களே! உங்கள் மூலம் அவர்கட்குச் சொல்லுகிறேன். கொள்கைகளை வகுக்கிற வரையில் கட்சியாளர்களாக இருக்கலாம் கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொண்ட பின்னர் ஆட்சியாளர்களாக இருக்க வேண்டுமேயன்றி கட்சிக்காரர்களாக செயல்படுவது செம்மையாகாது என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தேர்தலுக்கு முன் அமைச்சரவை ராஜினாமா செய்து விட்டால் சிரமங்கள் ஒன்றும் வராது. எத்தனையோ அதிகாரிகள் நீண்ட நாட்களாக நேர்மை யுடன் பழகியவர்கள். சில குறிப்பிட்ட அமைச்சர்கள் ஆங்காங்கு சென்று இன்னின்னது செய்யவேண்டும், இப்படி இப்படிச் செய்யவேண்டும், இன்னார் இன்னருக்கு எதுவும் செய்ய வேண்டாம் என்றெல்லாம் அதிகாரிகளிடம் சொல்வதாகச் செய்தி வருகிறது. இதை பலர் நிரூபிக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அது எனக்குத் தெரியாது, ஆகவே அந்தப் பொறுப்பை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதை நான் நம்புகிறேன். ஒன்று மில்லையானால், பொய்யானதொரு குற்றச்சாட்டு வர மாட்டா தல்லவா? இதை உணர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு நிறுவனங்கள். கிட்டத்தட்ட 99 சதவிகிதம் முழுக்க முழுக்க மோசடி செய்கின்றன. அதற்கு பொறுப்பை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன் நிரூபிக்க. கோவாப் பரேஷன் மேல் எனக்குக் கோபம் இல்லை, அதில் இருக்கிறவர்கள் பெயரிலும் எனக்குக் கோபம் இல்லை. ஒரு நாள் பத்திரிகையி லாவது இந்தக் கூட்டுறவு ஸ்டோர் அல்லது அந்தக் கூட்டுறவு சொசைட்டி அல்லது அந்தப் பண்ணை அல்லது இந்த வங்கி என்று எதாவது ஒன்றின் மீது வழக்கு தொடுக்கிற கதை வராமல் இல்லை. காரணம் என்ன? கோவாப்பரேஷனில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிற கோவாப்பரேட்டர் களுக்கு பொறுப்பில்லை, உரிமை உண்டு. கடமை இல்லை, உரிமை உண்டு. ஐந்து ரூபாய் ஷேர் காப்பிட்டல் கொடுத்து விட்டு ஐந்து லட்சம் ரூபாயை அவர்கள் கையாளலாம், கையாடலாம் என்றல்ல கையாளலாம். அவர்களுக்கு நஷ்டம் வந்தால் எனக்குக் கவலை யில்லை. ஆயிரம் ரூபாய் ஷேர் காப்பிட்டல் உள்ள சொசைட்டிக்கு சர்க்கார் லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கத் தொடங்குகிறது. அதனால் தான் இந்த நிலை எல்லாம். அவர்கள் ஷேர் காப்பிட்டல் எவ்வளவு இருக்கிறதோ, அந்த அளவிற்கு பாங்கில் கடன் வாங்கிக் கொள்ளட்டுமே. கோவாப்பரேஷன் என்று இவ்வளவு வாய்ப் புக்கள், வசதிகள். சலுகைகள் கொடுப்பதின் காரணமாக சர்க்கார் மக்களிடமிருந்து வாங்குகிற வரிப்பணம் கோவாப்ப ரேஷன் என்ற பெயரால் சிலர் அல்லது பலர் ஏப்பம்விட்டு விட்டுப் போகவா உதவவேண்டும்? இப்படிச் சொன்னால் கோவாப்ப ரேஷன் அல்லது இத்திட்டத்தின் மீது எங்களுக்கு கோபம் என்பார்கள். எந்தத் திட்டமும் புனிதமான முறையில்தான் தொடங்கப்படுகிறது. தொடக்க எண்ணத்தில் குறையே இல்லை. கரையான் புற்றெடுக்கிறது, கருநாகம் குடி புகுகிறது என்ற நிலை தான் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கூட்டங்களை தகர்த்தெறிய

தாட்சண்ணியம் அல்லது தயக்கம் காட்டுவானேன்? ஆக இதிலும் தக்க முறையில் செயல்படவில்லை இந்த ஆட்சி என்பதும் என் குற்றச்சாட்டு.

பின்னர், தங்கப் பத்திர வசூல். இது எல்லா அரசாங்கச் சிப்பந்திகளையுமே ஒழுங்கினமாக நடக்கச் செய்கிறது. இதை நெஞ்சுள்ள, மனசாட்சியுள்ள யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். தாசில்தார் வருகிறார் கண்ணுல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். கூடவே என்னைப் போல் ஒன்றிரு எம்.எல்.ஏ. அல்லது எம்.எல்.சி அல்லது ஒரு பொதுஜன ஊழியர் வருகிறார். பக்கத்தில் தங்க ப்ரோக்கரும் கூட வருகிறார். அவர் ஆசாரியார். நீங்கள் ஐந்து பவுன் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார், ஒருவரைப் பார்த்து. அவரோ, என்னிடம் பவுன் இல்லை என்று சொல்கிறார். 500 ரூபாய் கொடுங்கள், சுப்பையா ஆசாரியாரே ஐந்து பவுன் வாங்கி வாரும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி வாங்கி வந்து பத்திரத்திற்காக அதைக் கொடுக்கிறார்கள். இது ப்ளாக் மார்க்கெட்டா இல்லையா? இப்படி அதிகாரி பொது ஜனப் பிரதிநிதி, பொது ஜன ஊழியர், வாணிபம் சம்பந்தப்பட்ட தரகர் இவ்வளவு பேர்களும் கடைவீதிகளில் பகிரங்கமாக இந்தத்தொழிலை செய்ய அனுமதித்தோம் என்றால் இது செம்மையா, இது ஆட்சிக்கு அழகா என்று கேட்கிறேன். ஆகவே இந்த ஆட்சி தன் கடமையை உதாசினப்படுத்தி விட்டது என்ற குற்றச்சாட்டைச் சுமத்துகிறேன்.

மந்திரிகள் கட்சிப் பிரசாரம் செய்ய அல்லது கட்சித் தேர்தலுக்கு நிதி சேர்க்க செல்ல வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதனால் நேர்மையும் ஒழுங்கும் பட்டுப் போய்விடுகின்றன. இத் தீமையை முதன் முதல் கண்டறிந்த ஒருவரை நான் நெஞ்சாறப் பாராட்டுகிறேன். முதலில் நமக்குத் தெரிந்த வரையில் இப்படிப்பட்ட நல்ல வழியைக் காட்டியவர் கேரளா முதல் அமைச்சராக இருந்த திரு. தம்பூகிரிபாட். அங்கு ஒரு உபதேர்தல் நடந்தது. "நாங்கள் யாரும் அங்கு தலை வைத்துப் படுக்கமாட்டோம்" என்று சொல்லி அப்பருதிக்குத் தேர்தல் காலம் முழுவதும் செல்லாமல் தலைநகரிலிருந்தே ஆட்சி நடத்தி வந்தார்கள். அவர்கள் ஒரு கம்யூனிஸ்ட். அவர்கள் கொள்கைகளை நான் ஒப்புக் கொள்கின்றேனோ, மறுக்கிறேனோ அது வேறு விஷயம். நல்லது செய்பவர்களைப் பாராட்டுவது என் கடமை. அந்த நிலையில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இருப்பவர்கள் காட்டிய வழியைக் கூட காங்கிரஸ் கட்சியில் இருப்பவர்கள் பின்பற்ற முன்வரவில்லை என்று சொன்னால் இவர்களைப்பற்றி நான் என்ன சொல்வது? அவ்வளவுதான். ஊர்தோறும் போய் அதைச் செய், இதைச் செய் என்று எச்சரிக்கை கொடுத்துத் தேர்தல் அடிப்படையில் கிட்டங்களை, அதற்கு வேண்டிய நெறிமுறைகளை அல்லது நெறிமுறைகளுக்கு மாறுபட்டனவற்றை எல்லாம் அமைச்சர்கள் செய்து வருகிறார்கள் என்பது எங்கும் பகிரங்கமான பூகாரக இருந்து வருகிறது. இதை எப்படி நான் சரி என்று கூறமுடியும்? திரு. காமராஜ் அவர்கள் சேவையை அவர்கள் திறமையை நான் குறைக்கவில்லை, குறைப்பவனும் அல்ல.

[திரு. சா. கணேசன்] [3rd August 1966

அவர்களுக்குத் திறமையிருக்கிறது, அறிவு இருக்கிறது. ஆனால் அவர் தேசத்தின் ஒரு பெரிய கட்சியின் தலைவர். அவருடன் கூட ஒரு அரசாங்கத்தின் மந்திரியாக இருப்பவர் கூடச் செல்கிறார். இங்கு பல்வேறு விஷயங்கள் வருகின்றன. இங்கு இந்தக் கூட்டம் நடந்துகொண்டு இருக்கிறது, இந்தக் கூட்டத்திற்கு அவர்களால் இருக்க முடியவில்லை. வெளிநாடுகளுக்கு அவருடன் சென்றிருக் கிறார்கள். மந்திரி பதவியை ராஜிநாமாச் செய்து விட்டோ அல்லது தனிப்பட்ட முறையில் ஸ்ரீமான் ஆர். வெங்கட்டராமன் என்ற ரீதியில் அவர்கள் போனால் ஆட்சேபமில்லை. ஒரு ஆட்சிக் குழுவில், ஆளும் கணத்தில் ஒருவராக இருந்துகொண்டே அவருடன் கூடச் செல்வது என்றால்—செலவு—இலவு என்ற சின்னப்புத்தியில் நான் போகவில்லை, அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை—அது ஜனநாயகமா. ரூபாய், அணா, பைசாக் கணக்கில் நான் பேசவில்லை. இந்த அமைச்சாவையிலுள்ள ஓர் அமைச்சர் ஒரு கட்சித் தலைவரின் ஆலோசகராகவோ அல்லது தூணைவராகவோ இப்படிச் செல்வது நியாயமா? அப்படிப் போனது ஜனநாயக ரீதியில் நியாயம் அல்ல; தவறு, குற்றம் என்று சொல்லி இந்த அமைச்சரவையின் மீது எனக்குள்ள நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கிறேன்.

11-30 a.m.

இனி மின்சாரம். எங்கும் உணவுப் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது என்று நாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த மின்சாரத் துறையிலிருந்து கணிசமான அளவுக்கு மின்சாரம் ரயில் ஓட்டுவதற்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதே காலத்தில் விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்காக நீர் இறைக்கும் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் தர முடியாது, ராத்திரி 10 மணிக்கு மேல் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்றெல்லாம் கட்டுப்பாடு வைக்கப்படுகிறது. மின்சாரத்தை உபயோகித்து ரயில் ஓட்டுவது முக்கியமா? அல்லது விவசாயம் முக்கியமா? ரயில் ஓட்டவேண்டுமென்றால் நிலக்கரி எங்கே போயிற்று? அப்படி மின்சாரத்தை உபயோகித்துதான் ரயில் ஓட்டமுடியும் என்றால் இந்தப் பஞ்ச காலத்தில் கொஞ்சம் தள்ளி வைத்தால் என்ன? நிலக்கரி வைத்து ஓட்டினால் என்ன? எலக்ட்ரிக் ரயிலாகத்தான் ஓட்டவேண்டும் என்று இருக்கிறதா? இவ்விதம் விவசாயத்திற்கு மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தாமல் ரயில் ஓட்டுவதற்கு மின்சாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது. இது செம்மையான நெறியா என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும். தண்ணீர் இல்லை, அதனால் பருத்தி போடுங்கள் என்று சொல்லுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். தண்ணீர் இல்லை என்று ஏன் சொல்லுகிறார்கள், மின்சாரத்தைக் கொடுத்தால் தண்ணீர் கிடைக்கும். பம்பிர் வேளாண்மை செய்திருக்கலாம். மின்சாரத்தைத் தடை செய்யாமலிருந்திருந்தால் தண்ணீர் வந்திருக்காதா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: நன்றாக இருந்த நிலத்தில் பருத்தி போடுங்கள் என்று சொல்லவில்லை. சும்மா இருக்கின்ற நிலங்களில் பருத்தியைப் போடலாம் என்றுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சும்மா இருப்பதைக் காட்டிலும் பருத்தியைப்போட்டால் நல்லது என்று தான் சொல்லப்பட்டது.

திரு. சா. கணேசன்: இந்த நிலங்கள் சும்மா இருந்த நிலங்கள் அல்ல. ஏற்கனவே நன்செய்யாக இருந்த நிலங்கள், ஏழாயிரத்துச் சில்லரை ஏக்கர்கள் நன்செய்யாக இருந்தன. சும்மா கிடந்தது

3rd August 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

என்று சொன்னால், நத்தம் புறம்போக்கு, பாடு காணுக் காடு என்ற நிலைமையில் இருந்து இருக்கவேண்டும். அப்படிக் கிடந்த நிலங்கள் எல்லாம் அவை. மாருக அந்த நிலங்களில் எல்லாம் நெல், கேப்பை, முதலியவை விளைந்து கொண்டுதான் இருந்தன. அந்த நிலங்களில் பம்பு செட் போடலாம், மின்சாரம் கொடுத்து பம்பு செட்டுகளை ஏற்படுத்தித் தண்ணீரைக் கொண்டு வந்திருக்கவேண்டும். ஆற்று நீர் இல்லையென்ருர். ஊற்று நீராவது பயன்படுத்தியிருக்க வேண்டும். அதில் தவறிவிட்டார்கள். நான் இதைச் சொல்லும் போது ஆட்சியாளர்கள் மறுக்கலாம். மறுக்க வேண்டியது அவர்களின் நிலை. ஆனல் நான் சொல்வதைச் சற்றுச் சிந்திக்கவேண்டும். விவசாயத்திற்கு மின்சாரத்தைக் கொடுப் பதைக் காட்டிலும் ரயிலே ஓட்டுவது தான் இந்த அரசுக்குப் பெரிதாகத் தோன்றியதோ என்னவோ தெரியவில்லே. இருக்கின்ற நிலைமை இது, வினேவும் இது. நன்மை எதுவும் இதன் மூலம் பயக்கவில்லே. ஆகவே இந்த ஆட்சி, உணவுப் பஞ்சத்தைத் தீர்ப் பதற்கு வழிகள் பல இருந்தும், செம்மையான வழிகள் பல இருந்தும், அதைச் சிந்திக்கத் தவறிவிட்டது என்று இந்த அமைச்சரவையின் மீது குற்றஞ்சாட்டுகிறேன்.

இனிமேல், ஹைக்கோர்ட் நீதிபதியைப்பற்றியது. நான் ஒரு சிறிய தவறு செய்துவிட்டால், சாதாரணத் தண்டனே கிடைக்கும். சட்டத்தைப் படித்தவர்கள் சட்டத்தை எடுத்துச்சொல்லவேண்டி யவர்கள். அதாவது வக்கீல் போன்றவர்கள் ஏதாவது குற்றம் செய்தால், எனக்கு இரண்டு மாதம் தண்டனே என்ருல் அவர் களுக்கு 2 வருடம் தண்டனே கிடைக்கும். அதற்கு மேலாக இருக்கக்கூடிய ஒரு ஜட்ஜ் ஒரு குற்றத்தைச் செய்தால், அதிலும் ரீப்-ஜஸ்டிஸாக இருக்கக்கூடியவர்கள் தவறு செய்தால் என்ன தண்டனே கொடுக்கவேண்டும்? இந்த மாநிலத்தின் ஹைக் கோர்ட்டின் தலேமை நீதிபதியாக இருப்பவர் பொய்யைப் பகிரங் கமாக சொல்லிச் சம்பளத்தைப் பெற்றிருக்கிருர். இதற்கு நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும். இது மத்திய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய விஷயம் என்று பதில் சொல்லக்கூடும். அவ்விதம் மத்திய சர்க்கார் இதில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று இந்த கவர்ன்மெண்ட் ஏதாவது குறிப்பு அல்லது ஆலோசனேயாவது கூறியிருக்கவேண்டும். உயர்நீதிமன்றத் தலேமை நீதிபதி பொய்யைச் சொல்லிச் சம்பளம் பெற்றிருக்கிருர்கள் என்ருல், அதைத் தண்டிக்காமல் விடுவது, வேறும் ராஜிநாமாவை மட்டும் பெற்றுக்கொண்டு சும்மா விட்டுவிடுவது ஒரு ஆட்சியின் திறப்புக்கு, பொலிவுக்கு அழகல்ல. தண்டிக்கவேண்டியது கோல், கோலுக்கு அஞ்சித்தான் மக்கள் வாழ்கிருர்கள். நாட்டில் கோலுக்கு அஞ்சித்தான் 100-க்கு 90 பேர்கள் வாழ்கிருர்கள். ஒன்றிரண்டு பேர்கள் வேண்டுமென்ருல், நீதிக்கும், நெறிக்கும் ஆண்டவனுக்கும் அஞ்சி வாழக்கூடும். ஆகவே, சட்டத்தை மீறுபவர்களின் மீது நடவடிக்கை எடுக்க இந்த ஆட்சி தவறி விட்டது. பகிரங்கமாகச் சட்டத்தை மீறிய தலேமை நீதிபதியின் மீது நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கவில்லே. இது தமிழகத்திற்கே ஒரு பெரிய இழுக்காக அமைந்திருக்கின்றது என்ற குற்றச் சாட்டை நான் அமைச்சரவையின் மேல் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. சா. கணேசன்] [3rd August 1966

அதைப்போலவே, நான்கு வருடமாக நமது அரசாங்கத்தின் இலச்சினை விஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டேயிருக்கிறேன். இதில் காங்கிரஸ்காரன் என்றே, சுதந்திராக்கட்சிக்காரன் என்றே கொள்கை வித்தியாசம் இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. இதில நான் போறுப்பெடுத்துக்கூட கேட்டிருக்கிறேன், என்னிடத்தில் விட்டுவிடுங்கள், ஒரே வாரத்தில் இதற்கு 'மீ டிராயிங்' போட்டுக் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். இருந்தும் இன்னும் அதைச் செம்மைப்படுத்தவில்லை. கவர்னர் அவர்களிடமிருந்து வருகின்ற லெட்டர் ஹெட்டில் ஒரு மாதிரியிருக்கிறது, அரசாங்கத்தில் இருந்து வருகின்ற லெட்டர் ஹெட்டில் ஒரு மாதிரி இருக்கிறது, அமைச்சர்களிடமிருந்து வருகின்ற லெட்டர் ஹெட்டில் வேறொரு மாதிரி இருக்கிறது, சபையில் கொடுக்கப்படுகிற பேப்பர்களில் வேறு ஒரு மாதிரி இருக்கிறது. சபை உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்படும் லெட்டர் ஹெட்டில் ஒரு மாதிரி இருக்கிறது. இப்படி நமக்குள் இருக்கின்ற ஒரு வரம்புக்குள் இருக்கின்ற இந்தச் சிறு காரியத்தை ஒருமைப்படுத்த முடியவில்லை, அப்படியிருக்கும்போது உலகத்தவரை நாம் எப்படி ஒருமைப்படுத்த முடியும்? எதோ இந்தத் துறையில் உள்ள அமைச்சருக்கு இதில் கவனம் செலுத்த நேரம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுக்குப் பல்வேறு ஊர்களில் பணியாற்ற வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏறபடுகிறது என்று நினைக்கிறேன். இத்தனை தவறுகள் இருந்தும், இப்படிப்பட்ட புனிதமான ஒன்றில் கூட ஒழுங்கு ஏற்படுத்தக் கவனம் செலுத்தாமல் இருக்கின்ற நிலைமையைத்தான் இந்த ஆட்சியில் நாம் காண முடிகிறது. இவற்றையெல்லாம் காணுகிற பொழுது இந்த ஆட்சியின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்லாமல் எப்படியிருக்க முடியும்?

கடைசியில் நகராட்சியைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள். நகராட்சிக் கலைப்புகளைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அருப்புக்கோட்டை, திருநெல்வேலி முதலிய இடங்களிலுள்ள நகரசபைகள் கலைக்கப் பட்டதைப்பற்றித் தெரிவித்தார்கள். அருப்புக்கோட்டையில் பார்வர்ட் பிளாக்கைச் சேர்ந்தவர் தலைவராக இருந்தார். அது பற்றிய விஷயம் கோர்ட்டில் இருப்பதால் 'இருந்தார்' என்று சொல்லக்கூடாது. எனவே தலைவர் என்று முடிக்கிறேன். திருநெல்வேலியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர் தலைவர். அதனால் அவை கலைக்கப்பட்டன. ஆனால் பலவிதமான குற்றங்கள், கொடுமைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்ற முனிசிபாலிட்டியைப்பற்றி நான் நேரில் கண்டு சொல்லியும், அதைப்பற்றி எழுதியும் இன்னும் இந்த ஆட்சி அதற்காகத் தலையைக்கூட அசைக்கவில்லை. காரைக்குடி முனிசிபாலிட்டியைப் பற்றித்தான் சொல்லுகிறேன். காரணம், அங்கே காங்கிரஸ்காரர் தலைவராக இருக்கிறார். அங்குள்ள (காங்கிரஸ்காரர்கள்) கம்யூனிஸ்ட்காரர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் ஆகியோர் சேர்ந்த ஒரு எதிர்க்கட்சி தலைவரை எதிர்க்கிறார்கள். சட்ட விரோதமாகச் சில கமிட்டிகளுக்குத் தேர்தல் நடந்ததாகச் சொல்லி முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி அதிகாரிகளுக்கு எழுதினேன். பல மாதங்கள் அதற்குப் பதிலே கிடையாது. பிறகு கோர்ட்டில் கேஸ் போட்டோம். அவர்கள் செய்தது தப்பு என்று சொல்லப்பட்டது.

3rd August 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

அதன் மீது அப்பீல் போட்டார்கள். அந்தக் கமிட்டி இயங்கக் கூடாது என்று ஸ்டே வாங்கியிருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் காரணம் காங்கிரஸ்காரர் தலைவராக இருக்கிறார் என்பது தான். அப்பீல் போடவேண்டும் என்றால் சாதாரணமானவர்களுக்குப் பணத்திற்கு எங்கே போவது, அவர்களுக்கு வேண்டுமென்றால் ஊர் மக்கள் கொடுக்கின்ற பணத்திலிருந்து முனிசிபல் கௌன்ஸிலை வைத்து வழக்காடலாம். இப்போது மறுபடியும் அப்பீலுக்கு வந்திருக்கிறது. அது போக, அங்குள்ள கமிஷனர், சேர்மன் இவர்கள் ஸாங்ஷன் இல்லாமலேயே பல கட்டடங்களைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றியும் கவர்ன்மெண்டுக்கு எழுதியாய்விட்டது. ஒரு கட்டடத்தில் கூரை போடப்பட்டிருக்கிறது, பனங்கூரை போடப்பட்டிருக்கிறது, அதற்கு 6,000 ரூபாய் செலவு செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அனுமதியின்றி ஏன் செய்தீர் என்று ஆட்சி ஏன் கமிஷனரைக் கேட்கவில்லை? அவர் மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? காரணம், தலைவர் காங்கிரஸ்காரர் என்பதுதான். காங்கிரஸ்காரர்கள் மெஜாரிட்டியாக இருப்பதால் பாஸாக்கிவிடலாம் என்று நினைத்துச் செய்தார்கள். ஆனால் இன்னும் பாஸ் செய்யாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கமிஷனர் இதை பாஸ் செய்துவிடுங்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். இவற்றை எல்லாம் மீட்டிங் அஜெண்டா பேசுகிறது. பணம் கொடுத்த செக் பேசுகிறது, பணம் கொடுத்த தேதி பேசுகிறது. அங்கேயுள்ள (முனிசிபாலிட்டி) மினிட் புக் பேசுகிறது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக காண்ட்ராக்டர் போட்டிருக்கிற கேஸ் பேசுகிறது. இவற்றை நான் சொன்னால் குற்றமாகுமா? இவையெல்லாம் அங்கே நடைபெறுகின்ற உண்மை. இங்கு நான் எடுத்துக் காட்டிய குற்றச்சாட்டுகளை நிரூபிப்பதற்கோ அதற்குரிய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதற்கோ நான் தயாராக இருக்கிறேன். அப்படி நிரூபிக்காவிட்டால், விதிக்கப்படுகிற எந்தத் தண்டனையையும் ஏற்றுக்கொள்ள நான் தயாராக இருக்கிறேன். இப்படியெல்லாம் இருக்கிறபொழுது, இந்த அமைச்சவை, பல நல்ல காரியங்கள் பண்ணியிருக்கிறது, தவறே செய்யவில்லை, இந்த அமைச்சவை செம்மையாக நடக்கிறது என்று நான் சொல்வேனால், அது உண்மையான நிலை அல்ல, அது உண்மைக்கு முரணானதாகும். ஆகவே இந்த அமைச்சவை மீது நம்பிக்கையில்லை என்கிற தீர்மானத்தை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து என்னுடைய உரையை நிறைவுபடுத்திக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று எதிர்க்கட்சி சார்பில், இந்த மந்திரிசபை மீது நம்பிக்கையில்லை என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் தீர்மானத்தை எதிர்த்து ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அவர்கள் தீர்மானத்தை ஆதரித்துச் சொல்லிய அடிப்படையில் முக்கியமான மறைத்துக் கூறி, அதன் காரணமாக இந்த மந்திரி சபை மீது நம்பிக்கையில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதாவது விவசாயிகளுக்குச் செய்ய வேண்டுவனவற்றைச் செய்ய இந்த அரசு தவறி இருக்கிறது என்பதுதான் அது. இந்த

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [3rd August 1966

அமைச்சரவையானது பொறுப்பு ஏற்ற பிறகு நாட்டிலே இருக்கிற ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகளுக்கு—ஏன் ஆயிரம் என்று சொல்ல வேண்டும்? லட்சக்கணக்கான விவசாயிகளுக்கு—இந்த நாட்டிலே அன்று செய்யத் தவறியிருந்த பல நல்ல காரியங்களை, விவசாயிகளின் முன்னேற்றத்திற்கான காரியங்களை இன்றைக்கு இருக்க கூடிய அமைச்சரவையானது செய்திருக்கிறது. ஒவ்வொன்றாக எடுத்துப் பார்ப்போமானால், மூன்று விவசாயிகளுக்கு இவ்வளவு தாராளமாகக் கடன் வசதி கொடுக்கப்படவில்லை. இன்றைக்கு ஒரு விவசாயி குறைந்த பட்சம் மூன்று விதத் தலைப்பிலே கடன் வாங்கலாம் என்று இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு இன்றைக்குப் பல்வேறு தலைப்புகளிலே கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த மந்திரி சபையானது பொறுப்பு ஏற்ற பிறகு ஒரு விவசாயிக்கு பம்ப்செட் வாங்கக் கடன், புதிய கிணறு வெட்டக் கடன், பழைய கிணறுகளில் அடிவெட்டு வெட்டக் கடன், விவசாயிகள் மாட்டுத் தொழுவம் கட்டக் கடன், விவசாயிகள் குடி இருக்கும் வீட்டைச் சீர்படுத்தக் கடன், விவசாயிகள் நிலத்தைப் பண்படுத்தக் கடன், விவசாயிகள் பொறுக்கு விதைகள் வாங்கக் கடன், விவசாயிகள் களை எடுப்பதற்குக் கடன், விவசாயிகள் உரம் வாங்குவதற்குக் கடன் என்று அத்தனையும் கொடுத்து, அந்தக் கடனை மூன்று மாதத்திலோ அல்லது 6 மாதத்திலோ திரும்பப் பெறும் முறையில், 6¼ சதவிகிதம் வட்டிக்கும், 8 சதவிகிதம் வட்டிக்கும் கொடுத்து, கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் திரும்பப் பெறும் சூழ்நிலை இன்றைக்கு இருக்கும் மந்திரிசபை அமைந்த பிறகுதான் ஏற்பட்டது என்பதை நாடு முழுவதும் நன்றாக உணரும். அப்படி இருக்கும்போது விவசாயிகளுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகளிலிருந்து தவறி இருக்கிறது என்று உண்மைக்குப் புறம்பான குற்றச்சாட்டைக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்றால், இன்றைக்கு நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பெரும்பாலான மக்கள் விவசாயிகள், ஏதோ விவசாயிகளுக்காகப் பரிந்து அழுவதுபோல் 1967-ம் ஆண்டுத் தேர்தலுக்கு முன்னால் பொய்க் கண்ணீரை வடித்து அவர்களுடைய அனுதாபத்தை பெற முடியுமோ, என்று . . . .

திரு. சா. கணேசன் எழுந்தார்—

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்: அவர்கள் பேசியதிலும் இருந்தது . . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: பொய்க் கண்ணீர் என்று சொல்லியதில் இங்குள்ள உறுப்பினர் யாரையும் குறிப்பிடாதது மட்டுமல்ல, மனிதனையே குறிப்பிடவில்லை. ஆகவே, அதில் ஒன்றும் தவறு இல்லை.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி எழுந்தார்—

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது நீலிக் கண்ணீர் என்று . . .

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், ஸார், கனம் அங்கத்தினர் சொல்லும்போது கடன் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். எத்தனை .

3rd August 1966]

கனம் உதவி சபாநாயகர் : இதில் பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் ஒன்றும் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் உபயோகித்த வார்த்தை, பொய்க் கண்ணீர் என்று சொன்னது, இங்கு உள்ள கனம் அங்கத்தினரைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. கண்ணீரைத்தான் பொய்க் கண்ணீர் என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : 1967-ம் ஆண்டு தேர்தலுக்கு முன்னால் அவர்களுடைய மதிப்பையும், ஆதரவையும் பெற முடியுமோ என்று, அவர்களுக்காக அனுதாபத்தைக் காட்டி அவர்களுடைய மதிப்பைப் பெறுவதற்காகத்தான் அப்படிக் கூறியிருக்கிறார்கள் என்ற எனது கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நாட்டிலே இருக்கிற விவசாயிகள் அப்படி நன்றிகெட்ட தனமாகத் திரும்பமாட்டார்கள் என்ற சவாலைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு மேலும் செய்ததை எடுத்துச் சொல்லுவோமானால், விவசாயிகள் மத்தியில் தலை குனிந்து நிற்கும் கட்டம் எதிர்கட்சியினருக்கு வரும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அமெரிக்காவிலிருந்து விஞ்ஞானக் கூடங்களிலிருந்து வீரிய விதைச் சோளத்தையும், வீரிய விதைக் கம்பையும், வீரிய விதை பருத்தியையும் தருவித்துக் கொடுத்து, கோவை மாவட்டத்தில் இன்றைக்கு ஏக்கருக்கு 40 சலவை சோளத்தையும், ஏக்கருக்கு 40 சலவை கம்பையும் உற்பத்தி செய்து, நம் விவசாயிகளை முன்னுக்குக் கொண்டுவந்து, பொறுக்கு விதைகளை மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து விவசாயிகள் வந்து நம் மாநிலத்தில் உற்பத்தி செய்த பொறுக்கு விதைகளை லட்சக் கணக்கான ரூபாய் அட்வான்ஸ் கொடுத்து வாங்கிச் செல்ல கோவை மாவட்டத்தில் காத்துக் கிடக்கிறார்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம் இன்றைக்கு இருக்கும் மந்திரிசபை என்றால் தலை நிமிர்ந்து சொல்ல முடியும். மைசூர் மாநிலம் என்ன, ஆந்திர மாநிலம் என்ன, வடக்கே இருக்கிற பிற மாநிலங்களென்ன, அங்கிருந்து வரக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு எனது தொகுதியில் உள்ள விவசாயிகள் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்க்கு விதைகளை விற்றிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் செய்யத் தவறி இருக்குமானால் மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து வந்து காத்துக் கிடப்பார்களா, அட்வான்ஸ் கொடுப்பார்களா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இன்றைக்கு சோளம் ஏக்கருக்கு 40 சலவை விளைகிறது. ஒரு சலவை சோளத்தின் விலை என்ன? ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 2,000, ரூபாய் 3,000 லாபம் வரும் அளவுக்கு உணவு தானியத்தைச் சர்க்கார் உற்பத்தி செய்து கொடுக்கிறது என்பது உலகம் அறிந்த உண்மை.

அடுத்தபடியாக, நம் சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு இன்னும் செய்திருக்கும் சலுகைகளை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்குச் சாதாரணமாகக் கடன் கொடுப்பது மட்டுமல்ல. இன்றைக்கு விவசாயிகள் உபயோகிக்கக்கூடிய டிராக்டர்கள் இருக்கின்றன. டிராக்டர்கள் ரஷ்யாவிலிருந்து கொண்டுவரப்படுகின்றன. வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்கிறார்கள். சாதாரணமாக ரூபாய் 5,000 பெற்றுக்கொண்டு, ரூபாய் 30,000 மதிப்புள்ள டிராக்டர்களைக் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு ஜோடி மாட்டின் விலை ரூபாய் 1,500

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [3rd August 1966

ஆகிறது. அறுபது ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்றால் அவர் 10 ஜோடி மாடு வைத்திருக்கவேண்டும். அவற்றின் விலை என்ன, செலவு என்ன என்று பார்த்தால் மந்திரிசபை கொடுத்திருக்கும் சலுகை காரணமாகப் பெரிய விவசாயிகள் டிராக்டர்கள் வைத் திருக்கிறார்கள். பெரிய விவசாயிகளுக்கு டிராக்டர்கள் மட்டுமல்ல, இன்னும் அதிகபட்சமாகப் பார்க்கும்போது கதிர் அடிக்க யந்திரங்கள் கொடுக்கிறார்கள்; கதிர் அறுக்க யந்திரங்கள் கொடுக் கிறார்கள்; கனி பிடுங்க யந்திரங்கள் கொடுக்கிறார்கள். அத்தனை யையும் விவசாயிகள் வாங்கிப் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். விவசாயிகளுடைய அனுதாபத்தைப் பெறவேண்டும் என்ற குறிக் கோளில், தேர்தல் வந்து விட்டதே என்ற அச்சத்தில் பிளந்து கிறார்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். எத்தனை நன்மைகளை இந்த மந்திரிசபை விவசாயிகளுக்குச் செய்திருக்கிறது? விவசாயி களுக்குப் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தது. குத்தகைக் காரர்களை, நிலத்தை உழுக்கூடியவர்களை வெளியேற்ற முடியாது. 6¼ சதவிகிதம் வட்டியில் கடன் கொடுக்கிறார்கள். இல்லை என்று மறுக்க முடியுமா? இத்தனையும் விவசாயிகள் பெற்று வருகிறார்கள். ஏதோ விவசாயிகளுக்குச் செய்யத் தவறி விட்டதாகச் சொல்லு கிறார்களே, இதைவிட என்ன செய்ய முடியும் என்று ஆலோசனை சொன்னார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதற்கு மேல் இந்த மந்திரிசபை இன்னும் பெரிய காரியத்தைச் செய்திருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு ஏராளமான ரசாயன உரம் வேண்டும். ரூபாய் 100 கோடிக்கு மேல் செலவு செய்து நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரியைக் கொண்டு உரத்தை உற்பத்தி செய்து வழங்கு கிறது. மேல் பவானி, அமராவதி, பரம்பிக்குளம், குந்தா மின்சார உற்பத்தித் திட்டம், சாத்தனூர், மணிமுத்தாறு என்று இத்தனை திட்டங்களைப் போட்டு வறண்டு கிடந்த காடுகளை நன்செய் நிலங் களாக ஆக்கியிருக்கிறது. ஆனால், இந்த ஆண்டு மழை பெய்ய வில்லை. இந்த ஆண்டு மட்டுமா பெய்யவில்லை? வரலாற்றை எடுத்துப் பாருங்கள். சீதக்காதி வரோதயன் என்பவன் வாழ்ந்த காலத்தில், ஒரு தட்டிலே பொன்னும், ஒரு தட்டிலே நெல்லும் வைத்து விற்றிருக்கிறார்கள். தாது வருஷப் பஞ்சம் என்று கேள்விப் பட்டிருக்கிறோம். 1948-க்கு முன்னால் பல பொருள்களுக்குப் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. அந்த நிலைமைகளுக்கு மாறாக இந்த மந்திரி சபை ஏற்பட்ட பிறகு ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு அது செய்யவில்லை, இது செய்யவில்லை என்று சொல்லுகிறார்களே, நல்ல முறையில் சிந்தித்துப் பார்த்தால், ஈரோடு, தாராபுரம் தாலுகா களிலே ஒரு விவசாயி உழவு மாட்டுக்குத் தண்ணீர் காட்டவேண்டு மென்று சொன்னால், ஒரு குடத்தில் கொட்டாங்கச்சி வைத்து தண்ணீரை இறைத்து குடத்தில் நிரப்ப நான்கு மணி ஆகும். மாடுகளுக்குத் தனியாகப் பணி ஒலிகள் வெட்டிப் போட் டார்கள். இன்று அந்தப் பகுதியில் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்களில் நெல் விளைகிறது, சோளம் விளைகிறது. விவசாயிகள் வாய்க்காலைத் திறந்தால் தண்ணீர் வருகிறது. இந்த ஆண்டு மழை இல்லாததால் தண்ணீர் இல்லை. 'உங்களால் தான் மழை பெய்யவில்லை' என்று குற்றம் சாட்ட முடியும். மூன்றில் ஒரு பாகம், 50 பேர்கள் அவர்கள் இருக்கிறார்களே,

3rd August 1966] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

மூன்றில் ஒரு பாகம் மழை பெய்யவேண்டுமே, ஏன் பெய்யவில்லே என்று கேட்கிறேன். (குறுக்கீடு). வரலாற்றிலே மழை பெய்யாத காலம் பல உண்டு. மழை இல்லே என்றால் பஞ்சம் வரும். தண்ணீர் இல்லே என்றால் நிலம் வீணாயாது. இது யாரும் மறுக்க முடியாத உண்மை. அதற்காக மத்திய அரசாங்கம் என்ன செய்ய முடியும்? அவர்கள் சொய்யவேண்டியதைச் சீரிய முறையில், செம்மையான முறையில் விரைவாகத்தான் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

சேலம் உருக்காலேபற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டது. சேலம் உருக்காலே அமைப்பது என்பது வெண்டைக்காய், கத்தரிக்காய் கிலோக் கணக்கில் கடையில் வாங்குவது போல என்று எதிர்க்கட்சி அங்கத் தினர்கள் நம்பிவிடக்கூடாது என்று மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல தொழிற்சாலேகள் உள்ள வட்டாரத்திலிருந்து வருகிறவள் நான். ரஷ்யாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட இரும்பு இல்லேயா, இல்லே என்று சொன்னால் பிலாய் தொழிற்சாலே யிலிருந்து வருகிற இரும்பு இல்லேயா, அதுவும் இல்லே என்று சொன்னால், லோகலாக இருக்கக்கூடிய இரும்பை உபயோகப் படுத்துகிறார்கள். இன்றைக்கு கோவை மாவட்டத்தில் ரஷ்யாவி லிருந்து இறக்குமதியாகக்கூடிய இரும்பு ரூ. 540-க்கு இண்டஸ்டி ரியல் எஸ்டேட்டில் குவிந்து கிடக்கிறது. பிலாயிலிருந்து வரக் கூடிய இரும்பு ரூ. 410-ஆக இருக்கிறது. எப்படி நாங்கள் வாங்கு கிறோம் என்றால், 5 டன் இரும்பு ரஷ்யாவிலிருந்து வரக்கூடிய இரும்பு, ஒரு டன் பிலாயிலிருந்து வரக்கூடிய இரும்பு, லோகலாக கிடைக்கக்கூடிய இரும்பு ஸ்கிராப் வாங்கிக் கலந்து அதைக் கொண்டுபோய் பாய்லரில் போட்டுக் காய்ச்சினால், சரக்கு நன்றாக இருக்கும். ஏர் ஹோல்ஸ் இருக்காது. நீங்கள் சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு சேலத்தில் இருக்கக்கூடிய இரும்பு 100-க்கு 33.3 என்ற அளவுக்கு லாபம் வரக்கூடியது. மந்திரிமார்களுக்கு அழகு வரும் பொருள் உரைத்தல் என்பது பழமொழி. ஆகவே, இங்கே ஆராய்ந்து பார்த்தோம், மந்திரிக்கு அழகு வரும்பொருள் உரைத்தல் என்ற முறைப்படி 100-க்கு 78 லாபம் தரக்கூடிய குன்னூர், சத்தியமங்கலம் காடுகளில் கிடைக்கக்கூடிய இரும்புக்கு முதல் இடம் கொடுத்து, ரஷ்யாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்யக் கூடிய இரும்புக்கு அடுத்த இடம் கொடுத்து, அதனேத் திட்டக் கமிஷனுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். கண்டிப்பாக வந்துவிடும்.

எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு ஒரு ஆசை. காலேயிலே 6 மணிக்கு நாள்தோறும் சூரிய உதயம் ஆகிவிடுகிறது. ஆனால் இவர்கள் 5 மணிக்கே எழுந்திருந்து 'சூரியனே, எழுந்திரு, எழுந்திரு' என்று சொல்லிக்கொண்டு இருந்துவிட்டு, 'தாங்கள் ஒரு மணி நேரம் இப்படிக் கூச்சல் போட்டிருக்காமல் போனால் சூரியன் உதயமா காமல் அப்படியே இருந்துவிடுவான்' என்று சொல்லுவார்கள். அதேபோலத்தான் 'சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலே நாங்கள் கேட்டதால்தான் வந்தது. எதிர்க்கட்சியினர் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டிருந்ததினால்தான், அந்த வற்புறுத்தலேத் தவிர்க்க முடியாமல் மத்திய அரசு இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது' என்று 1967-ம் ஆண்டுத் தேர்தலிலே மார்தட்டிக்கொள்வதற்காகத்

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [3rd August 1966

தான் இன்றைக்கு முன் எச்சரிக்கையாக நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தில் இந்தக் கருத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் என்னதான் சொன்னாலும் அவள் பெற்ற பிள்ளை அவள் பெற்ற பிள்ளைதான். நாலடியாரில்

"பல்லாவுள் உய்த்து விடினும் குழக்கன்று
வல்லதாம் தாய்நாடிக் கோடலே . . ."

என்று கூறப்பட்டிருப்பதுபோல், ஆயிரம் கன்றுகளை அவிழ்த்து விட்டு, ஆயிரம் பசுக்களையும் அவிழ்த்துவிட்டாலும், அந்தந்தப் பசுவினுடைய கன்று அந்தந்தத் தாயினிடம் போய்விடும். 'நாங்கல்லாவா இதைக் கொண்டு வந்தோம்' என்றுதான் நீங்கள் சொல்லிக்கொண்டிருந்தாலும், சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலை யாரால் வந்தது என்பது பொதுமக்களாகிய கன்றுக்குட்டி களுக்குத் தெரியாமல் போய்விடாது, மக்கள் இது விஷயத்தில் ஏமாந்துபோய்விட மாட்டார்கள் என்பதை உங்களுக்குப் பணி வோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்லூரியில் தமிழைப் பாட மொழியாக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். நாட்டிலிருக்கிற கிராமவாசிகளுக்கு, நாட்டில் பிறந்திருக்கிற விவசாயிகளுக்கு எதிர்க்கட்சியினர் செய்யும் துரோகச் செயல் இது என்று நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன். படித்தவர்கள், படித்த பரம்பரையிலே வந்தவர்கள், படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள், உத்தியோகஸ்தர்கள் பரம்பரையிலே வந்தவர்கள், ஆங்கிலமும், மற்ற மொழிகளும் படித்துப் பல்வேறு துறைகளிலும் முன்னுக்கு வந்தவர்கள். கிராமப் புறத்திலுள்ள விவசாயிகளின் குழந்தைகள் இப்போது படிக்க வருகிறார்கள். மாடு மேய்க்கிறவர்களுடைய குழந்தைகள், துணி துவைக்கிறவர்களின் குழந்தைகள், கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகளின் குழந்தைகள் இன்று படிக்க முன்வந்திருக் கிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் நீங்கள் கல்லூரிக்குச் சென்று தமிழிலே பாடங்களைப் படிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். தமிழைப்பற்றி எங்களுக்குக் குறை இல்லை. என்னைப் பெற்ற தாய், தமிழ்த் தாய். சிறப்பும், முதலிடமும் அதற்குண்டு என்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால், வடக்கே இருக்கிற டெல்லிக்கும், மேலை நாடுகளுக்கும், பாக்கு லட்சக்கணக்கான ரூபாய்க்கு ஏற்றுமதி செய்கிறோம். ஈரோட்டிலிருந்து வாழைப் பழம், மஞ்சள் ஏற்றுமதி செய்கிறோம். கோவையிலும், சேலத்திலும் உற்பத்தி செய்கிற 100-ம் நம்பர் சேலைகளையும், கரை போட்ட வேஷ்டிகளையும் மேலை நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறோம். அங்கே போய் இவர்கள் என்ன மொழியில் பேசுவது? இந்த நாட்டில் பிறந்த வியாபாரிகளுடைய குழந்தைகளுக்கு அவர்கள் செய்யக்கூடிய நல்ல செயலாக இது எப்படி இருக்க முடியும்? பாஷை தெரியாமல் அவர்களுடைய முன்னேற்றம் தடைப்படுவதற்குச் செய்யும் துரோகச் செயலாகாதா இது என்று நான் கேட்கிறேன்.

பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியில்
பெயர்த்தல் வேண்டும்

இரவாத புகழுடைய புது நூல்கள் தமிழ் மொழியில்
இயற்றல் வேண்டும்.

3rd August 1966] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

என்று பாரதியார் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மூன்று மொழிகள் தெரிந்தால் மட்டும் போதாது. ஆங்கிலமும் தெரியவேண்டும், ரஷ்ய மொழியும் தெரியவேண்டும், ஜெர்மன் மொழியும் தெரிய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் டைரக்டாக மொழி பெயர்க்கக் கூடிய அறிவைப் பெற முடியும். தமிழை மட்டும் படித்துவிட்டு எப்படி முன்னேற முடியும்? கிராமப்புறமக்கள் படிக்க வருகிற காலத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு தடை விதித்தால், அந்தப் பரம்பரைக்கே எதிர்க்கட்சிகள் செய்யக்கூடிய ஒரு துரோகச் செயலாக இது அமையக்கூடும் என்பதை அவர்களுக்கு மிகவும் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அவர்கள் குறிப்பிட்டது, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்துக்கள், நகராட்சி மன்றங்களை கலைத்ததுபற்றி கிராமப்புறங்களிலே ஒரு கதை சொல்வார்கள். ஒரு மாப்பிள்ளையைப் பார்த்தார்கள். மாப்பிள்ளைக்கு எல்லா லட்சணங்களும் இருந்தன. முப்பத்திரெண்டு சாமுத்திரிகா லட்சணங்களில் இரண்டுதான் குறைவு, 30 லட்சணங்கள் இருக்கிறதே, என்ன குறைவு, இரண்டுதான் குறைவு, பரவாயில்லை என்று சொல்லி மாப்பிள்ளையைக் கொண்டுவந்து மணவறையில் உட்கார வைத்து பெண்ணுக்குத் தாலி கட்டு என்று சொன்னால், மாப்பிள்ளை தாலி கட்டலில்லை. கொஞ்சம் பொறுத்துப் பார்த்தார்கள். டைம் ஆகிவிட்டது என்று சொல்லியும்கூட மாப்பிள்ளை தாலி கட்டவில்லை. சுயபுத்தியும் கிடையாது. சொல் புத்தியும் கிடையாது. 30 லட்சணங்கள் இருந்தும், இரண்டு லட்சணங்கள் குறைவு. அதே மாதிரி எந்தத் திட்டமாக இருந்தாலும் சரி, டவுன் பிளானிங்காக இருந்தாலும் சரி, எதுவாக இருந்தாலும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிப் பொறுப்பிலுள்ள நகராட்சி மன்றங்களில் எந்தத் திட்டமும் வந்தது இல்லை. நகராட்சி மன்றங்களில் ஆட்சியில் இருந்தால், மக்களுக்கு வேண்டிய எல்லா காரியங்களையும் செய்ய வேண்டும். ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு முறைகூடிக் கலைந்தால் மட்டும் போதாது. எத்தனை நாட்களுக்குப் பொறுக்க முடியும்? செயலே புரியாமல் நகராட்சி மன்றங்கள் எப்படி நீடித்திருக்க முடியும்? ஆணையர் ஒரு வேலையும் செய்ய முடியாத நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையைத் தவிர்த்து நகராட்சி மன்றங்களைக் கலைக்காவிட்டால், மந்திரிசபை கடமையிலிருந்து தவறியவர்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் செய்தது சொம்ப நல்லது. ஏதோ இரண்டு இடத்தில் இருந்தோம், அதுவும் போய்விட்டதே என்று வருத்தப்படக்கூடிய நிலைக்கு, அந்தக் கருத்துக்கு நாங்கள் அதிகமாக எதிர்ப்புச் சொல்லவில்லை.

மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்கும், என்ஜினியரிங் கல்லூரிகளுக்கும் மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது செம்மையான முறையில் நடைபெறவில்லை என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் எடுத்துக் கொண்டால், மாணவனைக் கூப்பிட்டுக்கொண்டு, அப்பா அல்லது தமையன் சென்னைக்கு வந்து கூடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். வாஸ்தவம்தான். கிராமத்தில் இருக்கிற ஒரு நிலைமையை நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். ஆண்டுதோறும்

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [3rd August 1966

15 நாட்களுக்கு ஒரு முறை கிராமத்தில் ஏதாவது சீர் செய்து கொண்டிருப்பார்கள். பிறந்த நாள் என்றும், காதுகுத்தல் என்றும், இப்படிச் சிறு சிறு நிகழ்ச்சிகளுக்கெல்லாம்கூட, கிராமப்புறங்களில் பணத்தைச் செல்வழித்து சீர்செய்யவேண்டிய கட்டாயம் முன்பு இருந்தது. இப்பொழுது கிராமப்புற குழந்தைகள் படிக்க முன்வந்துள்ளார்கள். கிராமத்திலுள்ள மாணவர்களை அழைத்துக்கொண்டு, ரூ. 100, 200 பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு அவர்கள் சென்னைக்கு வந்தாலும் பரவாயில்லை. அவர்கள் ஒன்றையும் பார்த்ததே கிடையாது. இங்கு வந்து இருந்து எம்.பி.பி.எஸ். அட்மிஷனையும் பார்த்துக்கொண்டு, பிறகு மகாபலிபுரம், காஞ்சிபுரம், திருப்பதி ஆகிய இடங்களைப் பார்த்துவிட்டுப் போவதில் என்ன ஆட்சேபனை இருக்க முடியும்? விவசாயிகள் வேறு ஊரையே பார்த்தது கிடையாது. இப்படி ஆண்டுக்கு ஒரு முறை, இரண்டு முறைகள் வந்து பார்த்துவிட்டு, ரூ. 100, 200 செலவழித்து விட்டுப்போவதில் என்ன குறைந்துவிடுகிறது? 40, 50 வருஷகாலமாகக் கிராமத்தில் எல்லாவற்றிலும் சீர் செய்ய வேண்டிய நிலைமையில் விவசாயிகள் இருந்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அதைவிட்டு, என்ஜினியரிங் காலேஜில் தன்னுடைய பிள்ளைக்கு செலக்ஷனுக்காக இங்கே சென்னைக்கு வந்து சேருகிறார்கள் என்றால், அவர்களுக்கு நீங்களும் ஒத்துழைப்புக் கொடுங்கள், 'சென்னைக்கு வாருங்கள், வாருங்கள், மகாபலிபுரத்தைப் பாருங்கள், திருப்பதியைப் பாருங்கள், மின்சார ரயிலைப் பாருங்கள், சட்டமன்றத்தைப் பாருங்கள், நடவடிக்கையைப் பாருங்கள்' என்று சொல்லுங்கள். விவசாயிகள் கிராமத்தில் சீர் செய்வதை விட்டுவிட்டு, இங்கு வந்து இந்த இடங்களை எல்லாம் பார்த்து விட்டு, ரூ. 200, 300 செலவழித்துவிட்டுப் போனால் என்ன குறைந்து போய்விட்டது? ஆகவே, விவசாயிகள் முன்னேறி வருவதற்கு நீங்கள் ஆதரவு கொடுக்கவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12–00 noon.

அடுத்தபடியாக, கனம் முதலமைச்சர் மீது நம்பிக்கையில்லை என்று சொன்னார்கள். பாவம், அவர்கள் பெருமையை இவர்கள் பாராட்டாவிட்டாலும் மற்ற மாநிலங்களில், அகில இந்தியாவில், அவருடைய அறிவும், வலிவும் பெருமையும் பாராட்டப்படுகின்றன. பிரதம மந்திரி தேர்தல் வந்தபோது அவருடைய திறமையை எல்லோரும் பார்த்தார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு மாச்சரியம் காரணமாக அவருடைய பெருமை தெரிவதில்லை. "ஐயையோ, 1967 தேர்தலில் மறுபடியும் இந்த முதலமைச்சர் வந்து விட்டால், எங்கள் கதி என்ன?" என்ற அச்சம் இவர்களுக்கு. முன்இரவிலே அஞ்சுகிறவன் போல, பாவம், அப்படி அஞ்சுகிறார்கள்! இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் தேர்தலை முன்னிட்டுக் கொண்டு வரப்பட்டது என்றும், நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு நம்பிக்கை குறையாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் விலைவாசி உயர்வைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது உண்மைதான். விவசாயிகளுடைய கையில் இன்றைக்குப் பணம் இருக்கிறது. கூலிக்குச் செல்கிறவர்களுக்கும், ரூ. 2.50 ஆணுக்கும், ரூ. 1.50 பெண்ணுக்கும், ஆக ஒரு குடும்பத்திற்கு ரூ. 4 கிடைக்கிறது.

3rd August 1966] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

எங்கள் ஊரில் மட்டும் மூன்று டிரிங் டாக்கீஸ்கள் இருக்கின்றன. கூலியில் 30, 60 காசு எடுத்து வைத்துவிட்டுத்தான் வேறு வேலை செய்வார்கள். அந்த மாதிரி நிலைமை இருக்கிறது. இப்பொழுது கிராமத்தில் ஒரு பையன் மாடு மேய்க்க வருவதில்லை. அவனவன் பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்ந்து படிக்கிறான். அமாவாசைக்கும், ஆடிப் பதினெட்டுக்கும் அரிசிச் சோறு ஆக்கியவளெல்லாம், கூப்பன் கொடு, அரிசி கொடு என்று கேட்கும் சுதந்திரம் வந்திருக்கிறது. யாரும் ராகிச் சோற்றை விரும்பவில்லை. பரம்பரை பரம்பரையாக 10, 20 முறையே அரிசிச் சோறு தின்றவர்களெல்லாம், 365 முறையும் அரிசிதான் தின்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் மறைக்காமல் எல்லோரும் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு மக்களுக்குச் சர்க்கார் பேரில் நிறைய நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று சொல்லி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய முதல் அமைச்சர் சார்ந்திருக்கும் மந்திரி சபைமீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானத்தை எங்கள் கட்சித் தலைவர் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை ஒட்டி என்னுடைய கருத்துக்களைச்சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானமா ? இந்த மன்றத்திலா ? யார் கொண்டு வருவது ? எதிர்க் கட்சிக் காரர்களா ? அவர்களுடைய எண்ணிக்கை என்ன ? மந்திரி சபை மீது நம்பிக்கை இருக்கிறது ஆளும் கட்சிக்கு, எங்கள் எண்ணிக்கை என்ன ? என்றெல்லாம் கேள்விகள் எழுகின்றன. எங்களுக்குத் தெரியும், காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் 139 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று. எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் 68 பேர்கள் தான் என்கிற உண்மையும் எங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால், உறுப்பினர் எண்ணிக்கையை விட்டுவிட்டு சென்ற தேர்தலின்போது ஆளும் கட்சிக்குக் கிடைத்த வாக்குகள் எவ்வளவு, எதிர்க் கட்சிகளுக்குக் கிடைத்த வாக்குகள் எவ்வளவு என்று பார்த்தால் தெரியும் உண்மை நிலை. ஆளும் கட்சிக்காரர் 139 பேர்களுக்கும் எத்தனை வோட்டுக்கள், எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் 68 பேர்களுக்கும் எத்தனை வோட்டுக்கள் ? அவர்கள் 139 பேர்களுக்கும் கிடைத்த வோட்டுக்கள் 58,48,974; எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் 68 தான் என்றாலும், அவர்களுக்குக் கிடைத்த வோட்டுக்கள் 68,27,372. காங்கிரஸ்காரர்களுக்குக் கிடைத்தது 46 சதவிகிதம். எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்குக் கிடைத்தது 54 சதவிகிதம். ஆக, நாட்டிலே 100-க்கு 54 பேர்கள் சார்பிலே இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும் விலை ஏற்றத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள், இந்த விலை ஏற்றம்பற்றி, விலை ஏறுகிறது என்கிற கருத்தை மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கூறினேன். கூட்டம் போட்டுச் சொன்னேன். உண்ணாவிரதம் இருந்து சொன்னேன். அப்பொழுது மந்திரி சபை என்ன கூறியது ? எங்கே விலை ஏறியிருக்கிறது ? விலை ஏறியிருந்தால் அது பொருளாதார வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது என்றது. உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள் என்றால், அது உடலுக்கு நல்லது என்று கூறும் ஆணவப்

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [3rd August 1966

போக்கைத்தான் பார்த்தோம். போராட்டத்தை நடத்தி, ஆயிரக் கணக்கான தோழர்களை ஈடுபடுத்தி, சிலரை இழந்து எடுத்துச் சொன்னால், "ஆமாம், உணவு விலை ஏறியிருக்கிறது" என்று ஒப்புக் கொள்ளும் அளவுக்கு இந்த அரசு இருக்கிறது. அவ்வளவு பாடுபட்டு உணர்த்தினால்தான் இந்த மந்திரிசபைக்கு ஏறும் என்கிற குற்றச் சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரிசி விலையைக் குறையுங்கள் என்று சொல்லிற்று. இவர்கள் நெல்லுக்குக் கட்டுப்பாடு கொண்டு வந்தால் போதும் என்று செய்தார்கள். வீட்டில் ஒரு ஆள் வந்திருக் கிறான், சோறு போடு என்றால், எந்தத் தாய்மாரும் வெறும் சோற்றைப் போட்டு அனுப்பிவிட மாட்டார். சோறு போட்டு, பருப்பு போட்டு நெய் வார்த்துத்தான் போடுவார்கள். ஆனால், இவர்கள் அரிசி விலையைக் குறைக்கவேண்டும் என்றால், நெல்லுக்குக் கட்டுப்பாடு கொண்டு வந்தால்போதும் என்றார்கள். இவர்களுக்கு மற்றப் பொருள்களைப் பற்றிக் கவலை இல்லை, அக்கறை இல்லை. கடலைப் பருப்பு விலை ஏறிவிட்டது என்றால், அதை இவர் களுக்கு உணர்த்த, ஒரு மாநாடு போட்டு, இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்லி, உண்ணாவிரதம் இருந்து, போராட்டம் நடத்தி, சிறை சென்று, உயிர்களை இழந்தால், இவர்கள் "ஆமாம் கடலைப் பருப்பு விலை ஏறியிருக்கிறது" என்பார்கள். அப்பொழுதுதான் இந்த மந்திரி சபைக்குப் புரியும் என்று எண்ணும் நிலைமைதான் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நெல்லுக்குக் கட்டுப்பாடு கொண்டு வந்தார்கள், பயன் என்ன? சொல்லுவார்கள், "ஓட்டக்கூத்தன் பாட்டுக்கு இரட்டைத் தாழ்ப்பாள்" என்று. இன்றைக்கு நெல் இருக்கும் இடம் தெரிய வில்லை. நிர்வாகத்தின் தவறு காரணமாக என்னென்ன நிலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன? இவர்களுடைய நிர்வாக ஊழல்கள், தவறுகள் காரணமாக, அறுவடை காலத்தில் ரூ. 33 என்று விற்கிற நெல், அடுத்த ஆறு மாதத்தில் ரூ. 56 என்று விற்கிறது. கொள் முதல் விலை 33 தான். ஆனால் அடுத்த இடத்தில் அதுவே ரூ. 56-ஆக இருக்கிறது. காஞ்சீபுரத்தில் ரூ. 33, ஆனால் செய்யாற்றில் ரூ. 56. இந்த நிலைமை ஏன்? இந்த நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகு, விவசாயிகள் உணவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தையே விட்டு விட்டு, நெல்லுக்குப் பதிலாகக் கரும்பை உற்பத்தி செய்யப் புகுகிறார்கள். பருத்தியைப் பயிர் செய்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். எனக்கு முன்னால் அம்மையார் பேசும் போது சொன்னார்கள், விவசாயிகள் பற்றியும், அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடன்கள் பற்றியும் அடுக்கிக்கொண்டே போனார் கள். நிலம் வாங்கக் கடன், பம்பு செட்டு வைக்கக் கடன், உரம் வாங்கக் கடன், பொறுக்கு விதை வாங்கக் கடன், பூச்சி மருந்துக்குக் கடன், இதற்குக் கடன், அதற்குக் கடன், கடன், கடன், என்று அடுக்கிக் கொண்டே போனார்கள். இத்தனை கடன்களையும் வாங்கினால்தான் விவசாயி வாழமுடியும் என்கிற நிலையில் இந்த அரசாங்கம் வைத்திருக்கிறது. இவ்வளவு கடன்களையும் விவசாயி வாங்கவேண்டும் என்றால், 18 ஆண்டுகளில் விவசாயிகள் பெற்றிருக்கும் கடன் தொகை எவ்வளவு என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். விவசாயக் கடன் பெருகியிருக்கிறதா, குறைந்

திருக்கிறதா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்த மந்திரிசபை, விவசாயிகளைக் கடனாளிகளாக்கி விட்டது. கடன் கொடுத்து பெருமைப்படக் கூடியதுதானு என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். . . .

கனம் திரு. வெ. ராமையா : உற்பத்தி என்ன ஆயிற்று?

புலவர் கா. கோவிந்தன் : நெல்லுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்தார்கள். உரத்திற்கு விலை நிர்ணயம் செய்தார்கள். ஆனால், உழவனுக்கு வேண்டிய கருவிகளுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்யவில்லை. விவசாயக் கூலிகளுக்குக் கூலி நிர்ணயம் செய்யவில்லை. உழவு மாடுகளுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்யவில்லை. என்ன உறுதிப்பாடு இருக்கிறது? நிலத்தை உழுதால், உழுதபின் நிலத்திற்குத் தண்ணீர் வேண்டும். அந்தத் தண்ணீருக்கு உறுதிப்பாடு உண்டா என்றால், அந்த உறுதிப்பாடு இல்லை. மின்சாரம் கொடுக்கப்படும் என்ற உறுதிப்பாடு இருக்கிறதா என்றால், அந்த உறுதிப்பாடு இல்லை. உரம் கிடைக்கும் என்பதற்கு உறுதிப்பாடு உண்டா என்றால், அதற்கும் உறுதிப்பாடு இல்லை. பூச்சித் தொல்லையைத் தடுக்க மருந்து கிடைக்கும் என்ற உத்தரவாதம் இருக்கிறதா என்றால், அதற்கும் உத்தரவாதம் இல்லை. உணவுப் பொருள்கள் உரிய விலைக்கு விற்கப்படும் என்பதற்காவது உத்தரவாதம் உண்டா என்றால், அதற்கும் உத்தரவாதம் இல்லை. இந்த நிலையில் விவசாயிகளை வைத்துக் கொண்டு, விவசாயிகளைப்பற்றிப் பாராட்டுகிறார்கள். விவசாயிகள் ஏமாறமாட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். எந்த அளவிற்கு அவர்கள் ஏமாறமாட்டார்கள் என்பதை நாங்களும் 1967-இல் பார்க்கப் போகின்றோம். அப்பொழுது அந்த நிலைமை தெளிவாகிவிடும் என்று நானும் கூற விரும்புகிறேன்.

வள்ளுவர் உருவப் படத்தை இந்த மன்றத்தில் திறந்துவைக்க முதலமைச்சர் அவர்கள் வழிவகுத்தார். அதற்காக அவருக்குப் பாராட்டு. மேல்சபையிலும் வள்ளுவர் படத்தைத் திறந்து வைக்கவும் வழிவகை செய்யப்படுகிறது. அதற்கும் அவருக்குப் பாராட்டு. படத்தைத் திறந்து வைத்துவிட்டால் மட்டும் போதுமா? வள்ளுவர் திருக்குறளைப் படிக்க வேண்டாமா?

வள்ளுவர் திருக்குறளில் "மருந்து" என்னும் அதிகாரம் இருக்கிறது. அதிலே, நோய் எப்படி வருகிறது என்பதற்கான காரணம் சொல்லுகிறார். திருக்குறள் படிக்கிறேன்.

"இழிவறித் துண்பான்கண் இன்பம்போல் நிற்கும்
கழிபேர் இரையான்கண் நோய்"

பசி எடுத்துச் சாப்பிட்டால் உடலிலே ஒட்டும். அதிகமாகச் சாப்பிடுவார்களானால் நோய் வரும்.

"மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய
தற்றது போற்றி உணின்"

சாப்பிட்டது ஜீரணமாகிவிட்டதா என்று தெரிந்துகொண்டு சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு மருந்தே தேவை இல்லை.

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [3rd August 1966

"அற்ருல் அளவறிந்து துண்க அஃதுடம்பு
பெற்ருன் நெடிதுய்க்கும் ஆறு"

அளவறிந்து உண்பவர்களுடைய உடம்பு நெடு நாளைக்கு வாழும்.

"அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
தூய்க்க துவரப் பசித்து"

மிகப் பசித்த பிறகு சாப்பிட வேண்டும்.

"நோயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணின்
நோயள வின்றிப் படும்."

இந்தத் திருக்குறள்களில் எல்லாம் அதிகமாகச் சாப்பிட்டுச் சாப்பிட்டு வந்த நோயைத்தான் வள்ளுவர் சொல்லுகிருரே தவிர, சோறு இல்லாமல் அதை குறைப் பட்டினியாகச் சாப்பிடுகிறவர் களுக்கு நோய் வந்ததைச் சொல்லவில்லே. வள்ளுவர் காலத்திலே தமிழ் நாட்டின் நிலேமை எப்படி இருந்தது? எல்லோரும் நிறையச் சாப்பிடக்கூடிய நிலே இருந்தது.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: வள்ளுவர் அவர்கள்,

'உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்
சேரா தியல்வது நாடு.'—

என்றும் சொல்லியிருக்கிரூர். அதைப் புலவர் அவர்கள் படிக்க மறந்து விட்டாரா? அல்லது ஞாபகம் இல்லேயா?

புலவர் கா. கோவிந்தன்: அம்மையாருக்கே அவசரம் அதிகம். அதிகம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் துணேச் சபாநாயகர் அவர்களே, முதலிலே கனம் உறுப்பினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே நான் ஒன்று அவரைக் கேட்டுக்கொள்ளலாம் என்று நினேத்தேன். நான் எல்லாம் படித்த தில்லே. வள்ளுவரைப்பற்றி ஒரு வகுப்பு வைத்தால் இந்தச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்குச் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொள்ளலாம் என்று நினேத்தேன். ஆனுல், அம்மையார் குறிப்பிட்ட பிறகு, ஒரு கருத்தரங்கே வைத்துவிடலாம் என்று தோன்றியது.

புலவர் கா. கோவிந்தன்: முதலமைச்சர் அவர்களுடைய வேண்டுகோள் அப்படியிருக்குமானுல், என்னல் முடிகிற தொண்டை நான் செய்வேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளு கின்றேன்.

வள்ளுவர் காலத்தில் உணவு மிகுதியாக இருந்தது. மிகுதியாகச் சாப்பிட்டதன் காரணமாக நோய் வந்தது என்று சொன்னேன். நேற்று கேள்வி நேரத்தின்போது, "ஹாஸ்டலில் இருக்கும் பிள்ளே களுக்கு என் சொறி, சிரங்கு ஏற்பட்டது?" என்ற கேள்விக்கு, "சோறு சரியில்லே, மதிய உணவு சரியில்லே" என்று பதில் அளிக்கப் பட்டதை இப்பொழுது நினேவுக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நோயைத் தடுப்பதற்கு மருந்து போடும்போது, ஊசியால் ஏற்றப்படுகிற மருந்தைக் கொண்டு செல்லக்கூடிய அளவிற்கு இரத்தம் உண்டாவதற்குத் தேவையான அளவு சோறு இல்லே. இது இந்த நாட்டின் இன்றைய நிலேமை.

3rd August 1966] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

வள்ளுவர், "நாடு" என்னும் அதிகாரத்தில்,

"உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்
சேரா தியல்வது நாடு"

என்று சொல்லியிருக்கிறார். அவர் கூறியபடியா இன்று நாடு இருக்கிறது? இதுவா அவர் குறிப்பிட்ட நாடு? பசி இருக்கக் கூடாது. பசி இல்லையென்றால், பிணி இல்லை. பிணி இல்லையென்றால் பகை இல்லை. ஆகவே, பசி போக வேண்டும். இந்த ஆட்சியினர் நாட்டில் பசியைப் போக்கியிருக்கிறார்களா? "ஒரு நாள் பட்டினி இரு; திங்கட்கிழமை இரவு பட்டினி இரு; புதன் கிழமை இரவு ஒரு வேளை பட்டினி இரு" என்ற முறையில் சொல்லப்படுகிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள். இட்டிலி விலை ஏறுகிறதே என்றால், இட்டிலியின் விலையை ஏற்ற வேண்டாம். ஆனால், சாம்பாருக்கு விலை போட்டுக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார். சென்னை ஓட்டல் முதலாளிகள் சங்கத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் அவ்வாறு சொன்னார்கள். சாம்பாருக்கு விலை போடச் சொன்ன சர்க்கார் மீது இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்குமா? இதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா?

பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கி, வாழ்வும் வளமும் சிறக்க வேண்டும். அதுதான் நாடு என்று வள்ளுவர் கூறியுள்ளார். பசிப் பிணி நீங்கியிருக்கிறதா என்றால், பசியும் நீங்கவில்லை. பசியைப் போக்குவதுதான் அடிப்படையான காரியம். அணைக்கட்டு கட்டினேம். மின்சாரத்தை உண்டாக்கினேம். பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடம் போகிறார்கள். சினிமாவுக்கு மக்கள் போகிறார்கள் என்றெல்லாம் அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதெல்லாம் சாதாரண நிகழ்ச்சிகள். உதாரணம் சொன்னால், அவர்களுக்குக் கோபம் வரக்கூடும். எந்த புருஷனும் தன்னுடைய மனைவிக்கு சேலை வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறேன். பூ வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறேன், நகை பண்ணிப் போட்டிருக்கிறேன் என்று பக்கத்து வீட்டுக் காரனிடம் சொல்லிக் கொண்டிருக்க மாட்டான். அவன் கட்டின மனைவிக்கு அவன்தான் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். பக்கத்து வீட்டுக்காரனு வாங்கிக் கொடுப்பான்? அது போல, நம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு நாம்தான் எல்லாம் செய்ய வேண்டும். பிள்ளைகளுக்கு உணவு அளிக்க வேண்டும். சட்டை தைத்துக் கொடுக்க வேண்டும், பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்ப வேண்டும், புத்தகம் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். நானே செய்கிறேனே? என்றால், வேறு யார் செய்வார்கள்? "நீ பெற்ற பிள்ளைக்கு வேறு யார் இதையெல்லாம் செய்வார்கள்?" என்றுதானே மற்றவர்கள் கேட்பார்கள். ஆகவே நீங்கள் ஆளுகிறீர்கள். 18 ஆண்டுக்காலம் ஆண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நீங்கள் செய்யக் கடமை பட்டிருக்கிறீர்கள். எங்களுடைய குற்றச்சாட்டெல்லாம் போடுகின்றீர்களே, அதை ஒரு வேளைச் சோறுவது நல்ல சோறுகப் போடக் கூடாதா என்பதுதான். அதுவும் அரை வயிற்றுச் சோறுதானே போடுகிறீர்கள்? சேலை வாங்கிக் கொடுத்தீர்கள். ஆனால், அது எட்டாத முழம்; நிற்காத சாயம். பூ வாங்கிக் கொடுத்தீர்கள். ஆனால் அது மணம் வீசாத காகிதப் பூ. இதுதானே இந்த அரசினிமீது எங்கள் குற்றச்சாட்டு.

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [3rd August 1966

இதைச் செய்கின்ற அரசின் மீது எப்படி நம்பிக்கை இருக்க முடியும்? இந்த நிலைமை எவ்வளவு காலத்திற்குப் பிறகு? இதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா? 18 ஆண்டுக் கால ஆட்சி. மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள். 21,000 கோடி ரூபாய் அளவிற்குப் பாழ் படுத்தி விட்டார்கள். இவர்களிடத்தில் வெள்ளைக்காரர்கள் இந்த நாட்டை ஒப்படைக்கும் நேரத்தில் 1,800 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு அன்னியச் செலாவணி வைத்துப் போயிருந்தார்கள். அது தீர்ந்து விட்டது. வெளிநாட்டில் நான்காயிரம் கோடி ரூபாய் கடன்; உள்நாட்டில் ஆறுயிரம் கோடி ரூபாய் கடன். பத்தாயிரம் கோடி ரூபாய்க்கு இந்த நாட்டைக் கடனுளியாக்கி யிருக்கிறார்கள். இருந்த ரூபாயும் கறைந்தது. பத்தாயிரம் கோடி ரூபாயும் கடன். மத்திய அரசிலே அப்பொழுது போட்ட வரி 700 கோடி ரூபாய்தான். இப்பொழுது 2,500 கோடி ரூபாய் வரி. வெள்ளைக்காரன் போன நேரத்தில் மாநில சர்க்கார் போட்ட வரி 56 கோடி ரூபாய்தான். இப்பொழுது 200 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே வரி போடப்படு கிறது. இவ்வளவும் ஆய்விட்ட பிறகு, நீங்கள் விவசாயத்திற்கு மட்டும் 3,400 கோடி ரூபாய் செலவழித்து இருக்கிறீர்கள். 3,400 கோடி ரூபாய் செலவழித்த பிறகும் நீங்கள் ஆண்டொன்றுக்கு இந்த நாட்டுக்கு வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்கிற உணவுப் பொருள்களின் பெறுமானம் 3,400 கோடி ரூபாய். இதைக் குறித்து வெட்கப்பட வேண்டாமா? உரம் கொடுத்துவிட்டோம், மின்சாரம் கொடுத்திருக்கிறோம், கடன் கொடுத்திருக்கிறோம் என்கிறீர்களே? எங்கே அதெல்லாம்? எங்கே அதன் காரணமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்கள்? வந்தது என்ன, கணக்குச் சொல்ல முடிகிறதா? ஆகையால், இந்த நிலைக்குக் காரணம் யார்?

அம்மையார் அவர்கள் சொல்லும்போது, பொறுக்கு விதைகள் மூலம் உணவு உற்பத்தி செய்துவிட்டோம் என்று சொன்னார்கள். கோவை மாவட்டத்தில் ஒரு விவசாயி பொறுக்கு விதை உற்பத்தி செய்து ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்குக் கொடுத்திருக்கிறார் என்றால், வடார்க்காடு மாவட்டத்திற்கு என்ன ஆயிற்று? நான் வடார்க்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன். எங்கள் மாவட்டத்தில், "எங்கே சோறு?" என்று கேட்கிறார்கள்? என் இந்த நிலை? ஒரு லட்சத் திற்கு ஒரு நபர் பொறுக்கு விதை விற்றார் என்றால், அவர் சிறு விவசாயியாக இருக்க முடியுமா? முப்பது ஏக்கருக்கு மேலே நிலம் வைத்திருக்கக் கூடாது என்று உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறோமே, எங்கே அந்தச் சட்டம்? முப்பது ஏக்கர் விவசாயி ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்குப் பொறுக்கு விதை உற்பத்தி செய்துவிட முடியுமா? அவர் உண்மையிலேயே முப்பது ஏக்கர் நிலம் தான் வைத்திருக்கிறார் என்றால், அது உண்மைக்கு மாறுனதாகத்தானே இருக்க வேண்டும்? ஒன்று அது உண்மைக்கு மாறுனது என்று சொல்லுங்கள். அல்லது இதையாவது உண்மை என்று சொல்லுங்கள். கதிர் அறுக்க இயந்திரம் அங்கே. ஆனால், வடார்க்காடு மாவட்டத்தில், "அப்படியென்றால் என்ன?" என்று எங்கள் விவசாயி கேட்பான். எங்கள் மாவட்ட விவசாயிக்கு அரிவாள் கூடச் சரியாக இருக்காது. யாரோ மேலே இருக்கிற வனைச் சுண்ணும்பு கேட்கும் கதையாகத்தான் இருக்கிறது. கோவை மாவட்டத்தையும் மற்ற மாவட்டத்தையும் சுட்டிக்

3rd August 1966] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

காட்டுவது. கோவை குபேரநாடு. குபேரர்கள் ஆகிய கோயம் புத்தூர் மாவட்ட வாசிகளுக்கு இந்தச் சர்க்கார் மீது நம்பிக்கை இருக்கத்தான் செய்யும். ஆனால், எங்களுக்கு இல்லை. நாட்டு மக்களுக்கு இல்லை. ஏழை எளியவர்களுக்கு இல்லை. அதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதோடு இந்த அரசு எப்படி லீலை வாசிகளைக் கட்டுப்படுத்தி ஒரு நிலையில் வைக்கத் தவறிவிட்டது என்பதை இங்கே எடுத்துக் கூறினேன்.

அடுத்து, ஆட்சி மொழித் திருத்தச் சட்டம். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய திறமையின் மீது எனக்குச் சந்தேகம் கிடையாது. அவருக்குத் திறமை உண்டு. ஆனால் தைரியம் கிடையாது. ஆட்சி மொழித் திருத்தச் சட்டம் வந்தபோதே 'மே' என்பதற்குப் பதிலாக 'ஷல்' என்று போட வேண்டும் என்று சொன்னபோது 'அது தேவையில்லை என்பதற்கு மிகத் திறமை யாக, "அமைச்சர் 'மே' என்றால், செயலாளர் 'மே நாட்' என்று கூறமாட்டார்" என்பதாக வாதாடினார்கள். காரணம், அப்படிப் போட வேண்டும் என்பதாக வடக்கே உள்ளவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லத் தைரியம் இல்லை. அதன் விளைவாக ஒரு போராட்டமே நடந்தது. அதற்கான பழிகளையும் அவர் எதிர்க்கட்சிகளின் மீதே சுமத்துவார். எதிர்க்கட்சிகள்தான் அதைத் தூண்டிவிட்டது என்பார். ஆனால், உண்மையிலேயே அந்தப் போராட்டத்தைத் தூண்டிவிட்டது யார்? முதல் அமைச்சர் தான் தூண்டிவிட்டது. இல்லை என்று மறுக்க முடியுமா? 'மே' என்பதற்குப் பதிலாக 'ஷல்' என்று போட வேண்டும் என்பதற்கான காரணங்களைப் புரிந்து கொண்டு, ஆரம்பத்திலேயே அதை எடுத்து வடக்கே உள்ள வர்களுக்குச் சொல்லியிருந்தால் போராட்டமே வந்திருக்காது. குதர்க்க வாதங்களைச் சொல்லி இங்கேயே மறுத்த காரணத்தினால் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் சேதம், பல உயிர்களை இழக்க வேண்டிய நிலை உண்டாயிற்று. அதை உணர்ந்தார்களா? பிரதமர் கொடுத்த வாக்குறுதியின் அடிப்படையில் திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்படும் என்று சொன்னார்களே, அது ஊருவாயிற்று? எனக்கு முன்னே பேசியவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த மசோதா கூடக் கொண்டுவரப்படுமா, படாதா என்று சந்தேகம் இருக்கிறது என்று நமது முதல் அமைச்சரே சொன்னதாகப் பார்லிமெண்டு உறுப்பினர்கள் சந்தேகப்படுகிறார்கள் என்று. இந்த நிலையில் நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை இந்த அரசு எண்ணிப் பார்த்ததா?

நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தமிழைக் காக்கக் கடமைப் பட்டவர்கள். தமிழைக் காக்கிறாரா என்றால் இல்லை. ஓர் உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். 'இந்தி படிக்க வேண்டும் என்று கட்டாயமே இல்லை, விரும்பினால் படிக்கலாம்' என்று சொன்ன முதல் அமைச்சர் இன்றைக்குக் கட்டாயத்திற்கு ஒப்புக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வில் தாய்மொழியின் மூலம் விடை அளிப்பதை ஒப்புக் கொண்டு அதே நேரத்தில் இந்தியிலும் கட்டாயமாக ஒரு தேர்வு உண்டு என்ற நிலையை ஏற்படுத்தினார்கள். அதற்கு ஒப்புக் கொண்டு வந்திருக் கிறார். 'இந்தியிலும் கட்டாயமாக ஒரு தேர்வு உண்டு' என்ற நிலை

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [3rd August 1966

புகுத்தப்பட்ட பிறகு, இந்தியைப் படித்தாலும் படிக்கலாம், இல்லாவிட்டாலும் இல்லை, கட்டாயமாகப் படிக்க வேண்டும் என்பதில்லை என்ற வாக்குறுதிக்கு இடம் எங்கே இருக்கிறது? கட்டாயம் இல்லை, விரும்பினால் படி, படி என்று சொன்னால் எப்படி முடியும்? மறைமுகமாக, கட்டாயம் இல்லை என்று சொல்கிற முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கட்டாயத்திற்கு ஒப்புக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். கட்டாயமாகப் படித்தாக வேண்டிய சூழ்நிலையை உருவாக்கி விட்டிருக்கிறார் என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன். அவ்வாறு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் அதை அப்படியே ஒப்புக்கொள்கிறீர்களா என்று கேட்டால் நாங்கள் என்ன சொல்ல முடியும்? புலி வருமா, பசு வருமா என்று தெரியவில்லை. பசுத் தோலைப் போர்த்திக் கொண்டு வந்தாலும் உள்ளே புலி இருக்கும். அவர்கள் எப்படி அதை உருவாக்கப் போகிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொண்ட பிறகுதான் அதன்மீது எங்கள் முடிவு இருக்கும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மும்மொழித் திட்டம் என்று உருவானது. நமக்கு மும்மொழித் திட்டத்தினால் பயன் ஒன்றும் இல்லை என்று சொன்னேன். கோதாரி கமிஷனில் வந்த எஜுகேஷன் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை வைத்துக் கொண்டு இந்துப் பத்திரிக்கையில் வந்துள்ள தலையங்கத்தில் உள்ள ஒரு பாராவைச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

'Under the modified formula, pupils in the Non-Hindi regions would be studying (a) their regional language, then (b) English or Hindi and (c) a modern Indian or European language. Since few schools can afford to provide for the teaching of a modern European language other than English or of a modern Indian language other than Hindi, the formula would in effect reduce itself to the study of the mother-tongue under (a), of Hindi under (b) and English under (c), or to English under (b) and Hindi under (c). As for the Hindi regions, if pupils study Hindi under (a) and, say, English under (b), they would have no language to study under (c) for many years to come, as it has been found that the schools (in U.P., Bihar, etc.) could hardly find all the teachers to teach other modern languages, Indian or European.'

ஆகையால் இந்த நிலையில் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறவர்கள் மட்டும்தான் மூன்று மொழிகளைப் படிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறதே தவிர வடக்கே இருக்கிறவர்கள் இரண்டு மொழிகளைப் படித்தால் போதும். இதைத்தான் ஒப்புக் கொள்வதற்கில்லை என்பதாகப் பலமுறை சொல்லி வந்திருக்கிறோம். நிலைமை இப்படி இருந்தால் எப்படி ஆட்சி மொழித் திட்டத்தை வகுத்துக் கொள்ள முடியும்? கனம் அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். 'எங்கள் பகுதியில் உள்ள விவசாயி இந்தி படிக்க ஆரம்பித்துவிட்டான். அங்கிருந்து வடக்கே பஞ்சை அனுப்புகிறான், துணியை அனுப்புகிறான், இந்தியைப் படிக்காமல் எப்படி வடக்கே உள்ளவர்களோடு தொடர்பு கொள்ள முடியும்?' என்றார்கள். நாம் வடக்கே மட்டுமா பஞ்சை அனுப்புகிறோம், சர்க்கரையை அனுப்புகிறோம்? இந்தி

3rd August 1966] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

மட்டும் தெரிந்தால் வடக்கு தவிர மற்ற பாகங்களில் உள்ளவர்களோடு நாம் வர்த்தகத் துறையில் தொடர்பு கொண்டுவிட முடியுமா? விந்திய மலைக்கு அப்பார்ப்பட்ட எல்லாப் பகுதிகளோடும் ஆங்கிலத்தில் தொடர்பு கொள்ள முடிகிறபோது, விந்திய மலைக்கு வடக்கில் உள்ளவர்களோடு ஆங்கிலத்தில் தொடர்பு கொள்ள முடியாதா? இதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்தி தேசிய மொழி என்று ஆரம்பத்தில் ஒரு பிடி பிடித்தார்கள். அது தவறான கொள்கை என்பதைக் காலத்தினுல் உணர ஆரம்பித்த பிற்பாடும் கூட அந்தப் பிடியைவிட மனம் இல்லாது பிடிவாதம் செய்கிறார்கள்.

பாடமொழித் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நானும் பல முறை சொல்லி வந்துள்ளேன். மாணவர்கள் தாய்மொழி மூலம் படிக்க முன் வருவதில்லை என்றால் எப்படி முன் வருவார்கள்? ஆட்சி மொழிக்கும், பயிற்சி மொழிக்கும் ஒரு தொடர்பு இருக்கிறது. பயிற்சி மொழி ஒன்றாக இருக்கிறபோது, ஆட்சி மொழி வேறாக இருந்தால் எப்படி அந்தப் பயிற்சி மொழி பயன்படும்? எந்த மாணவனும் ஆட்சி மொழிக்கு வேறான ஒரு மொழியைப் பயிற்சி மொழியாக எடுத்துக் கொள்ள முன் வரமாட்டான். காரணம் அவன் படிப்பது ஒரு நாளும், ஜீவனம் பாய் உத்தியோகம் கிடைக்காதா என்பதற்காகத்தானே. ஆகவே மாணவ சமுதாயம் ஆட்சி மொழி எதுவோ, அதையே தான் பயிற்சி மொழியாக்கிக் கொள்வர் என்பதை நாம் உணர மறுப்பதும், பயிற்சி மொழியை ஆட்சி மொழியாக ஆக்காமல் தடுத்துக் கொண்டிருப்பதும் தான் காரணம் என்பதை உணர வேண்டும். பயிற்சி மொழியையே ஆட்சிமொழியாக்க நாம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டால் ஏன் தாய்மொழி மூலம் பயிற்சி பெற மாணவர்கள் முன் வரமாட்டார்கள்? இதைச் செய்யத் தவறிய இந்த மந்திரி சபை மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற என் கருத்தைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கூட்டுறவுத் துறையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கூட்டுறவுத் துறையைப் பற்றி இந்த மந்திரி சபையினிடத்தில் எவ்வளவோ சொல்லியாகிவிட்டது. அவர்கள் கேட்பதே இல்லை. காரணம் அவர்கள் கூட்டுறவுக்காரர்கள். ஒருசிலர் வேண்டுமானால் விதிவிலக்காக இருக்கலாம். கூட்டுறவை விட்டுவிட்டுத் தேர்தலுக்கு வந்து பார்க்கட்டும். தர்மபுரித் தேர்தலில் எப்படி வந்தார்கள்? கூட்டுறவுத் துறை ஒன்றை வைத்துத்தான் தர்மபுரித் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். அதற்குள் நுழைந்துவிட்டவர்கள் இன்றைய நிலை எவ்வளவு பெரிய திமிங்கலங்களாக இருக்கிறார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். நாங்கள் இந்த மன்றத்தில் பலமுறை எடுத்துக் கூறினோம். தொடர்ந்து மூன்றாண்டுகள் பதவி வகித்தவர்கள் ஓர் ஆண்டாவது பதவியில் இருந்து விலகி இருக்க வேண்டும் என்பதாகச் சட்டத்தில் திருத்தம் செய்யுங்கள் என்று சொன்னோம். கொள்கை அடிப்படையில் அந்த ஒரு மூன்றாண்டுகளாவது தொலையட்டும் என்று. செய்தார்களா? இன்றையதினம் ஆளும் கட்சியினர் கூட்டுறவுத் துறையில் அடிக்கும் கொள்ளைக்கு அளவேயில்லை. ஒரு முறை பதவிக்கு வந்துவிட்டால்—தொடர்ந்து பதவியைவிட்டு நீங்காமல், நீக்க

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [3rd August 1966

மூடியாமல் கொள்ளை அடிக்கிறார்கள். எரிகிற வீட்டில் பிடுங்கிய வரை லாபம் என்பதைப்போல. இவ்வித்தவகை இருந்தால் பிடித்து வழக்குப் போடுவது, வலுத்தவனுக்கு இருந்தால் அவனுக்கு உறுதுணையாக இருப்பது என்கிற நீதியில் அரசாங்கமும் செயல்பட்டு வருகிறது. கொள்ளைக்காரர்களுக்கு இந்த அரசு துணை போகிறது என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு கூட்டுறவுத் துறையில் நம்பிக்கையே இல்லை. 'நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டேன்' என்றே சொல்லி இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு நாற்பாலை, கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை என்பதாக அரசாங்கப் பணம் அள்ளி வீசப்படுகிறது. அதில் நடக்கிற கொள்ளை கொஞ்சநஞ்சமல்ல. அங்குள்ளவர்கள் 5 லட்சம் ஷேர் போடுகிறார்கள். தங்கள் கைப் பணத்தைப் போடுகிறார்களோ, கள்ளப் பணத்தைப் போடுகிறார்களோ. ஐந்து லட்சம் ஆனவுடன் கோவாப்பரேடிவ் சென்ட்ரல் பாங்க் 20 லட்சம் கடன் கொடுக்கிறது. சென்ட்ரல் மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி 20 லட்சம் கொடுக்கிறது. கவர்ன்மெண்ட் 20 லட்சம் கொடுக்கிறது. இண்டஸ்ட்ரியல் ஸ்பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் 20 லட்சம் கொடுக்கிறது. கிட்டத்தட்ட இப்படி ஒரு கோடி ரூபாய் மூலதனமிடப்பட்ட ஒரு கூட்டுறவு ஆலை ஒரு காங்கிரஸ்காரர் கையில் ஒப்படைக்கப் படுகிறது. இந்தவகையில் மாவட்டத்திற்கு ஒரு காங்கிரஸ்காரர் மண்டலேசுவரர் ஆக்கப்படுகிறார்.

12-30 p.m.

திரு. ர. ஜீவரத்தனம் : எந்தக் கூட்டுறவு நாற்பு ஆலையில் இம்மாதிரி நடந்தது என்பதை விவரமாகக் கூறவேண்டும்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : நம்முடைய திரு. ர. ஜீவரத்தினம் அவர்கள் பகுதியிலேயே நடந்த ஒன்றைப்பற்றிச் சொல்கிறேன். ஒரு கார் 12 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு ஒருவரால் வாங்கப்பட்டது. அப்படி வாங்கப்பட்டு ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு அதே கார் 16 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு நாற்பாலையால் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது மீண்டும் ஆறு மாதங்கள் கழித்து அதே கார் 12 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு விற்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஏன்? ஒரு பானை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பார்கள். ஆயிரம் ஊழல்கள் இருக்கின்றன, அவற்றில் இது ஒன்று. இப்படி பஞ்சிலே பணம், நூலிலே பணம், கட்டடத்திலே பணம், உற்றார் உறவினர்மேல் பணம், இந்தப் பணமெல்லாம் சென்ட்ரல் பாங்கு பணமாக இருக்கட்டும், அல்லது மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி பணமாக இருக்கட்டும், அல்லது இண்டஸ்ட்ரியல் ஸ்பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் பணமாக இருக்கட்டும், அது நாட்டு மக்களுடைய பணம், அந்தப் பணத்தை ஒரு கோடி ரூபாய் வரையில் இப்படிப்பட்டவர்களிடம் ஒப்படைத்திருக்கிற இந்த சர்க்கார் மீது பொது மக்களுக்கு எப்படி நம்பிக்கை இருக்க முடியும்? இப்படி நடந்திருக்கிறது, இல்லை யென்று அவர்கள் சொல்ல முடியுமா?

அடுத்து, நம்முடைய மந்திரிகள் நிர்வாகத்திலே நீடியிடுகின்ற கொடுமை மிக அதிகம். ஊதாரித்தனமான சுற்றுப்பயணம். செய்யாற்றிலே மாவட்டப் பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாடு ஒன்று நடந்தது. மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றுதான். அதற்கு பல லட்சக்

3rd August 1966] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

கணக்கான ரூபாய் அளவிலே மக்கள் நன்கொடை கொடுத்திருக் கிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் இப்பொழுது சொல்லவில்லை. இந்த மன்றத்திலேயிருந்துதான் மூன்று உறுப்பினர்கள் அதைப் பற்றி அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள், வாங்கப்பட்ட பணத் திற்கு கணக்கில்லை என்று திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் தலைமையில் திரு. சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்களும், இன்னொருவர் திரு. கரையாளர் என்று நினைக்கிறேன், இவர்கள் கொண்ட இந்த சட்டசபை கமிட்டிதான் இப்படித் தீர்ப்ப ளித்திருக்கிறது. அந்த மாநாடு செய்யாற்றில் நடைபெற்றது. அதிலே முதலமைச்சர் அவர்கள், மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர்கள், மாநில அமைச்சர்கள், கல்வித் துறை நிபுணர்கள் எல்லோரும் பங்கெடுத்துக்கொள்கிறார்கள். அதே தாலுகாவிலே சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யப் புறப்பட்டிருக்கிறார் நம்முடைய அமைச்சர் திரு. பூவராகன் அவர்கள். நீர் ப்ரோக்ராமைப் படிக்கிறேன்.

Departure 2.00 p.m. Madras by car *via* Poonamallee, Sriperumbudur and Kancheepuram, arrive 4.00 p.m. Palli, 4-30 p.m. Ezahachari, 5-00 p.m. Menaloor, 5-30 p.m. Keeznaickenpalayam, 6-00 p.m. Vadakkalpakkam, 7-00 p.m. Lakshmipuram declare open the Gandhiji Statue, departure 8-00 p.m. Lakshmipuram by car *via* Kancheepuram, Sriperumbudur and Poonamallee, and arrival 10.00 p.m. Madras.

முதலமைச்சர், மாநில அமைச்சர்கள், மத்திய அமைச்சர்கள், கல்வித் துறை நிபுணர்கள் அத்தனைபேரும் கலந்துகொண்டு பெரும் விழாவாக அங்கே அந்த மாநாடு நடைபெறுகின்ற நேரத்தில் ஒரு மந்திரி இந்தச் சுற்றுப் பயணம் செய்கிறார். எனய்யா இதுபோன்ற சுற்றுப் பயணம்? டி. ஏ. வாங்கப்பட்டிருக்கிறதா? இல்லையா? அதுவும் லக்ஷ்மிபுரத்தில் காந்தி சிலையைத் திறந்து வைக்கப் போயிருக்கிறார். அங்கே ரோடு சரியாக இருக்கிறதா என்று எல்லாம் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. அங்கேயிருக்கிற ஆர்.டி.ஓ. சிப் மினிஸ்டரைப் பார்ப்பாரா அல்லது திரு. பூவராகனைப் பார்ப்பாரா? ஏன் இப்படி? இங்கே உள்ள அமைச்சர்களிலே நான் ரொம்ப மதிப்பு வைத்திருப்பது உள்துறை அமைச்சர் அவர் களிடத்தில்தான். சிலர்கூட குற்றம் சொல்வார்கள். அவர் ஜாதிக் காரர். கட்சிப் பற்றைக் காட்டிலும் ஜாதிப்பற்று அவருக்கு அதிகம் என்று சொல்வார்கள். நான் அவ்வளவு குறைத்து மதிப் பிடவில்லை. வேண்டுமானால் அவர் ஜாதிக்காரர்களை கட்சிக்குக் கொண்டுவருவார் என்று சொல்லலாம். அரசாங்கப்பம் காலனி, தேத்துறை சம்பந்தமாக எனக்கும் அங்கேயுள்ள டிடபிள்யூ.ஓ. வுக்கும் தகராறு. அந்த டிஸ்பியூட்டைத் தீர்ப்பதற்காக அவர்கள் அங்கே வரவேண்டுமென்று 1964-ஆம் ஆண்டிலிருந்து அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுப்பார்க்கிறேன். ஒரு முறை தேதி குறிப் பிட்டால், கடைசியில் வரமுடியாது என்று தந்தி வரும். கடை சியாக 30-ஆம் தேதி வந்தார். அவர் 30-ம் தேதி வருகிறார் என்று 20-ம் தேதியிலிருந்து காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருந் தார்கள். அவர் வருகிறார் என்று ஆர்.டி.ஓ. வுக்குத் தெரியாது, கமிஷனருக்குத் தெரியாது, எனக்கும் தெரியாது. ஆனால் அங்கே இருக்கிற காங்கிரஸ்காரர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால் அசனமாப்பேட்டையில் ஒரு காங்கிரஸ் கூட்டம்

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [3rd August 1966

இருந்தது அதற்காக வந்திருக்கிறார், தேர்தல்காலம், அப்படியே கூட்டத்திற்கு வந்துவிட்டு அங்கேயும் வரலாம் என்று வந்திருக்கிறார். நான் பத்து முறைகள் அவருடைய அறைக்குச் சென்று அழைத்தும் வரவில்லை. அவருடைய பி.ஏ. வைக் கேட்டால் அவர் டூர் ப்ரோக்ராமை கொடுப்பார். ஆனால் அவர் கடைசியாக இப்பொழுது வரும்பொழுது நான் 30, 31-ஆம் தேதிகளில் சிவகங்கை மாநாட்டுக்குப் போகவேண்டும், எப்படிப் போவது?

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: கனம் மதிப்புக்குரிய புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் தொகுதிக்கு வரவேண்டுமென்றுதான் வந்தேன். இப்பொழுது ஏண்டா வந்தாய் என்று கேட்கிறார் போலிருக்கிறது. அங்கே ஹரிஜன மக்களுக்கு வேண்டிய விட்டுமனை கொடுப்பது சம்பந்தமாகத்தான் வந்தேன். அதற்கு மட்டும் வந்துவிட்டு திரும்பி வந்துவிடுவேன். அதிலே அரசியல் பண்ணலாம் என்று நினைத்திருப்பார்கள். நான் மற்ற எல்லா வேலைகளையும் பார்த்து விட்டுத்தான் திரும்பி வந்தேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன்: ஆனால், அந்த வேலைகள் எல்லாம் கட்சி வேலைகள். எனக்கு அந்தத் தேதியில் சிவகங்கை மாநாட்டுக்கு போகவேண்டும். வத்தலக்குண்டிற்கு ஆர்.டி.ஓ. போன் மூலம் தேதியை மாற்ற முடியுமா என்று கேட்டார். மாற்ற முடியாது என்று பதில் வந்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். பிறகு நான் வழக்கம்போல் வேண்டுகோள்மூலம் எல்லாவற்றையும் தெரிவித்து விட்டேன். நான் இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் மந்திரிகள் கட்சி வளர்ச்சிக்காக அரசாங்கப் பணத்தை உபயோகிக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்வதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

இதைத்தவிர அதிகாரிகள் தலையீடு வேறு இருக்கிறது. என்னுடைய மாவட்டத்திலே சில பள்ளிகளிலே தவறுகள் நடக்கின்றன என்பதைப்பற்றி நான் பலமுறை சுட்டிக்காட்டினேன். அந்தப் பள்ளிகளிலே இருந்து மாற்றிய ஆசிரியர்களை மறுபடியும் அங்கேயே போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நெறியாளர் அந்த இடத்தைவிட்டுப் போனவுடனே, அந்த டிவிஷனல் இன்ஸ்பெக்டர் அந்த இடத்தைவிட்டுப் போனபிறகு மறுபடியும் அந்தப் பள்ளிகளுக்கு அதே ஆசிரியர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். வடமனப்பாக்கத்தில் புதிதாக ஒரு ஹைஸ்கூல் திறக்கப்பட்டது. அதற்கு செய்யாறு பள்ளியிலே இருக்கின்ற திரு. முத்துகிருஷ்ணன், பி.டி. அவர்களை தலைமையாசிரியராகப் போட்டார்கள். ஆனால் அவரை அங்கே போடவேண்டாமென்று வேலூருக்கு சென்று சொல்லி அவரை சோழவரத்திற்கு மாற்றிவிட்டதாக உத்தரவை மாற்றி வாங்கி விட்டார்கள். அந்த உத்தரவைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தது ஒரு ட்ரில் மாஸ்டர். இப்படி உத்தரவை மாற்றக்கூடிய அளவிற்கு காங்கிரஸ்காரர்களிடம் அவருக்குச் செல்வாக்கு இருக்கிறது. காரணம், அவர் காங்கிரசைச் சேர்ந்தவர் என்பதால், அவருக்கு காங்கிரஸிலே பலம் இருக்கிறது. ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் பலம் கொடுக்கிறார் என்ற காரணம் தவிர வேறு என்ன இருக்க முடியும்? ஒரு சாரார் இப்படி ஒரு அதிகாரியை மாற்ற உத்தரவு பெற முடிகிறது என்றால், இன்றைக்கு

3rd August 1966] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

ஒருவரை இப்படி மாற்றுகிறார்கள் என்றால், நாளைக்கு அதுவே டிவிஷனல் இன்ஸ்பெக்டருக்கும், பிறகு டைரக்டருக்கும் வந்து சேரும் நிலை ஏற்படும். ஆட்சியாளர்கள் அதிகார வர்க்கத் தினருக்கு அநீதி புரிகிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு ஆதாரமாக இதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இவ்வளவும் சொல்லியாகி விட்டது. இந்த அமைச்சரவை மீது முன்பும் நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து பேசினேன்; இப்போதும் சொன்னேன். வள்ளுவர் திருக் குறளிலே—

"சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்"

என்று கூறியிருக்கிறார்.

சொன்னால் பயனுடைய சொற்களைத்தான் கூற வேண்டும். இதிலே இன்னொன்றையும் பார்க்க வேண்டும். எ.டி.டி. 27 என்ற உயர்ந்த ரக நெல்லை எந்த நிலத்திலே போட்டாலும் விளைந்து விடாது. களர் நிலமாக இல்லாமல் பயன்தரத்தக்க நிலத்தில் போட்டால்தான் விளையும். எந்த நெல்லாக இருந்தாலும் களர் நில மாக இல்லாதிருந்தால்தான் விளையும். அதேபோன்றுதான் கேட் கிறவர்கள் நல்லவர்களாக இருந்தால்தான் சொல்வதால் பயன் ஏற்படும்.

"கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியால்
தோட்கப் படாத செவி"

என்றும் கூறியிருக்கிறார். கேள்வியால் துளைக்கப்படாத செவி என்று கூறுகிறார். ஏற்கனவே காதில் இருக்கிற தூசோடு கேள்வி யால் துளைக்கப்படுகிற செவி வேண்டுமென்று கூறுகிறார். இவ் வளவும் சொல்லியாயிற்று. இவை எல்லாம்

"புல்லோர்க்கு நல்லோர் சொன்ன
பொருள் எனப் போயிற்றே"

என்று போய்விடுகிறது.

கதை ஒன்று சொல்வார்கள். ஒருவன் வாழைக்காயைத் திருடி விட்டான். அவ்வாறு வாழைக்காயைத் திருடியவனுக்கு வாழைக் காய் மாலை போட்டு ஊரைச் சுற்றிக் கூட்டிச் செல்கிறார்கள். பல தெருக்களைச் சுற்றிவிட்டு அவன் குடியிருக்கும் தெருவுக்கு வரு கிறார்கள். அங்கே அவன் மனைவி தொலைவில் இருந்து வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள். இவன் அவளிடம் சென்று இரண்டு வாழைக்காயைப் பிய்த்துக் கொடுத்து பொரியல் பண்ணி வைக் கும்படிச் சொல்கிறான். அப்படிப்பட்டவர்களாக இருந்தால் எவ் வளவு சொன்னாலும் பிரயோசனப்படாது. கேள்வி கேட்கின்ற காலத்தில் கேளாக் காதினராக இருந்தால் 1967-ல் பொதுமக்கள் கேட்பார்கள் என்று கூறி இந்த மந்திரி சபையின் மீது நம்பிக்கை இல்லையென்று தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[3rd August 1966

*** திரு. ர. ஜீவரத்தனம்:** மதிப்புக்குரிய துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மந்திரிசபையின் மீது எதிர்க்கட்சியினரால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நான் இன்று காலையிலே நான்கு மணிக்கு எழுந்தவுடனே இசைத்தட்டு ஒன்று என் காதிலே ஒலித்தது. அந்தப் பாட்டு—

"நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே இந்த நிலைகெட்ட
மனிதரை நினைந்து விட்டால்
அஞ்சியஞ்சிச் சாவார், இவர் அஞ்சாத பொருளில்லை
அவனியிலே"

என்ற பாட்டு ஒலித்தது. இன்று சட்டசபையிலே எதிர்க்கட்சியினர் நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவார்கள் என்ற சிந்தனை இந்தப் பாட்டைக் கேட்டவுடன் எழுந்தது. இவர்கள் என்ன குறை சொல்லப்போகிறார்கள் என்று வரும் வழியில் எல்லாம் சிந்தனை செய்து கொண்டு வந்தேன். பாட்டிலே சொன்னபடி "அஞ்சியஞ்சிச் சாவார், இவர் அஞ்சாத பொருளில்லை அவனியிலே" என்றபடி இவர்களுக்கு காங்கிரஸ்காரர்களைக் கண்டாலே ஒரு பயம்; பொது மக்களைக் கண்டாலே ஒரு பயம்.

அடுத்தாற்போல், மதிப்புக்குரிய புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் **என்னைப்** பற்றியே கூட ஒரு வார்த்தை சொல்லிவிட்டார்கள். அதை நான் விளக்குவதற்குக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். வட ஆர்க்காடு ஜில்லா கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைக்காக பழைய கார் ஒன்றை வாங்கி அதை ஆறு மாதத்திற்குப் பிறகு 1½ அல்லது 2 ஆயிரம் ரூபாய் நஷ்டத்திற்கு விற்றதாகக் கூறினார்கள்.

புலவர் கா. கோவிந்தன்: நான் 'கார்' என்றுதான் சொன்னேன். பழைய கார் என்று சொல்லவில்லை.

திரு. ர. ஜீவரத்தனம்: வாங்கியது பழைய கார். புதிய கார் கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக மில் நிர்வாகியால் பழைய கார் 14,000 ரூபாய்க்கு வாங்கப்பட்டது. அதை பிறகு விற்கும்போது பத்திரிகையில் விளம்பரப்படுத்தி யார் அதிக விலை கொடுத்தார்களோ அவர்களுக்குத்தான் விற்கப்பட்டது. கார் வாங்கிய தற்கும், விற்றதற்கும், எனக்கும் சம்பந்தம் எதுவும் கிடையாது. மில் நிர்வாகியின் பொறுப்பு அது.

புலவர் கா. கோவிந்தன்: நான் சொன்ன குற்றச்சாட்டு, 12,000 ரூபாய்க்கு ஒருவர் வாங்கிய காரை, கூட்டுறவு நூற்பாலையில் இருந்து 14,000 ரூபாய்க்கு வாங்கப்பெற்று, பிறகு ஆறு மாதம் கழித்து 12,000 ரூபாய்க்கு விற்கப்பட்டது என்பது.

திரு. ர. ஜீவரத்தனம்: யார் என்ன விலைக்கு வாங்கினார்கள், என்ன விலைக்கு விற்றார்கள் என்பதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது.

(எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் பலர் 'ஷேம், ஷேம்' என்றனர்.)

என்ன விலைக்கு வாங்கினார்கள், என்ன விலைக்கு விற்றார்கள் என்பதிலே எனக்குச் சம்பந்தம் இல்லை.

(எதிர்த் தரப்பிலிருந்து பல அங்கத்தினர்கள் எழுந்தனர்)

3rd August 1966]

திரு. எஸ். முருகையன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அந்தக் குற்றச்சாட்டை ஏற்றுக் கொள்கிறீர்களா ?

(பல குரல்கள்)

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, புலவர் அவர்கள் பேசினார்கள். இப்போது மதிப்புக்குரிய ஜீவரத்தினம் அவர்கள் பேசுகிறார்கள். அவரைப் பேச விடாது கூக்குரல் போடுவது சரியல்ல. கொஞ்சம் மரியாதையாக, கட்டுப்பாடாக நடந்து கொள்வதுதான் நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் பேசும்போது சில கூட்டுறவு நூற்பாலைகளில் மோசடி நடைபெறுகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். நண்பர் ஜீவரத்தினம் அவர்கள் எந்த சொசைட்டியில் மோசடி என்று குறிப்பாகச் சொன்னால் நல்லது என்று கேட்டவுடன் புலவர் **கோவிந்தன்** அவர்கள் சுட்டிக்காட்டிப் பேசினார்கள். அதுபற்றிய விவாதத்தில் புலவர் கோவிந்தன் தரப்பில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட வாதந்தான் வெற்றியடைந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். (ஆரவாரம்)

புலவர் கா. கோவிந்தன் : அந்தக் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலையின் சேர்மனை திரு. ஜீவரத்தினம் அவர்கள் அதுபற்றி ஒன்றும் தெரியாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். கடந்த போரவைக் கூட்டத்தில் இதுபற்றி கேள்வி எழுப்பப்பட்டு பதில் அளிக்க முடியாத நிலைமையில் கூட்டம் முடித்திருக்கிறது. அந்த செக்காரட்டுகள் எல்லாம் அவரிடத்தில்தான் இருக்கின்றன. அவர்கள் அதை இங்கு கொண்டு வந்து காட்டட்டும்.

திரு. ர. ஜீவரத்னம் : கூட்டத்தில் கேள்வி கேட்டார்கள். வாங்கினவிலே சொல்லப்பட்டது. அதற்கு எல்லோரும் ஒட்டளித்தார்கள். அந்த ரிப்போர்ட்டை வேண்டுமானால் வந்து பார்க்கும் படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, "சிப்பாயைக் கண்டு அஞ்சுவார், ஊர் சேவகன் வருதல் கண்டு மனம் பதைப்பார். . ."

(பல எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் எழுந்தனர்.)

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது குறிப்பாக குறுக்கிட்டுப் பேசுவது எனக்கு அனுமதிக்கப்படுகிறது. பல அங்கத்தினர்களும் ஒரே சமயத்தில் பேசுவது நம்முடைய சபையின் சம்பிரதாயத்திற்கு உகந்தது அல்ல.

திரு. ர. ஜீவரத்னம் : அவர்களுக்கும் இவர்களுக்கும் சம்பந்தம் உண்டு. ஆரம்பத்தில் திராவிட நாட்டுப் பிரிவினை வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். பார்லிமெண்டில் சட்டம் வரப் போகிறது என்று தெரிந்தவுடனே கொள்கையைக் கைவிட்டு. . .

புலவர் கா. கோவிந்தன்: மந்திரி சபையின் மீது நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் விவாதத்தில் இருக்கிறது. நம்பிக்கை இருப்பவர்கள் அதற்கான காரணங்களைச் சொல்ல வேண்டுமே தவிர சம்பந்தப்படாத பேச்சுகளைப் பேசுவது முறையல்ல.

கனம் உதவி சபாநாயகர்: அவர்கள் சொல்வதை பொருத்திருந்து கேட்க வேண்டும்.

திரு. ர. ஜீவரத்னம்: நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் உண்டு. ஒருவரை ஒருவர் குறை சொல்வதற்கு முன்னர் தாங்கள் எவ்வளவு யோக்கியமானவர்கள் என்று பார்த்து சொல்லவேண்டும். சட்டம் கொண்டுவரப் போகிறார்கள் என்று தெரிந்தவுடனே திராவிட நாட்டுப் பிரச்னையை கைவிட்டு விட்டார்கள். "சிப்பாயைக் கண்டு அஞ்சுவார், ஊர் சேவகன் வருதல் கண்டு மனம் பதைப்பார்" என்ற பாட்டு என் நினைவிற்கு வருகிறது. அதேபோன்று சட்டம் வரப்போகிறது என்பதை அறிந்து திராவிட நாட்டுக் கொள்கையை கைவிட்டு விட்டார்கள். "சொந்த சகோதரர்கள் துன்பத்தில் சாதல் கண்டும் சிந்தை இரங்காரடி, கிளியே" என்ற ஒரு பாட்டு உண்டு. சுதந்திரா கட்சியினர் இருக்கிறார்கள், அவர்களோடு இப்போது இவர்களுக்கு கூட்டு. சுதந்திரா கட்சியின் கொள்கையே ஏழை ஏழையாக வாழ வேண்டும், வண்ணன் மகன் வண்ணனாக இருக்கவேண்டும், நாவிதன் மகன் நாவிதனாக இருக்கவேண்டும், ஏழையின் மகன் ஏழையாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான். ஏழைகள் இறந்தாலும் அவர்களுக்கு அதைப் பற்றி கவலையில்லை. ஏழை மக்கள் வாழக் கூடாது, பணக்காரர்கள்தான் வாழவேண்டும், அவர்கள்தான் நல்லபடி இருக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையைக் கொண்டவர்கள் சுதந்திரா கட்சியினர்.

திரு. முனு ஆதி: வண்ணன் என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்வது அவர்களை இழிவுபடுத்துவதாகும். அதை வாபஸ் பெறவேண்டும்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: ஜாதியைப் பற்றிக் கூறும்போது ஒரு கண்ணியம் இருக்கவேண்டும் என்பது நம் சபையின் மரபு. அவர்கள் வண்ணன் என்று சொன்னார்கள். அந்த வார்த்தையை மாற்றிச் சொல்லுமாறு அவர்களுக்கு உத்தரவிட வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: காங்கிரஸ்காரன், காங்கிரஸ் காரன் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்களே . . .

திரு. இராம அரங்கண்ணல்: தங்கள் தீர்ப்பு வேண்டும்.

திரு. முனு. ஆதி: வண்ணன் என்று சொல்லக்கூடாது. சலவைத் தொழிலாளி என்று சொல்லவேண்டும்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: முன்பு அவர்கள் பேசிய போது காங்கிரஸ்காரன், காங்கிரஸ்காரன் என்று குறிப்பிட்டதை அவர்கள் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டும்.

3rd August 1966]

கனம் உதவி சபாநாயகர்: வண்ணன் என்று குறிப்பிட்டாரா அல்லது வண்ணர் என்று குறிப்பிட்டாரா, அதை நான் கவனிக்கவில்லை.

திரு. முனு. ஆதி: வண்ணன் என்று சொல்லக்கூடாது. சலவைத் தொழிலாளி என்று சொல்லவேண்டும்.

திரு. ர. ஜீவரத்தனம்: "சிந்தையிற் கள் விரும்பி சிவா, சிவா என்பதுபோல் வந்தேமாதரம் என்பார் கிளியே" என்ற பாட்டு எனக்கு ஞாபகத்தில் வந்தது. தேசத்தைத் துண்டாடுவதற்கு யார் காரணமாக இருந்தார்களோ, ஏராளமான ஆண்களும், பெண்களும் கொலை செய்யப்பட்டு மரணம் அடைவதற்கு யார் காரணமாக இருந்தார்களோ அந்தக் கட்சியினருடன் இந்தக் கட்சிக்காரர்கள் கூட்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களா தேசத்தை ஆளப்போகிறார்கள்? பிரமாதமாகச் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். 1967-ல் பார்ப்போம் என்று கூறுகிறார்கள். அதையும் பார்த்துவிட்டால் பரவாயில்லை. சீக்கிரம் 1967 வரட்டும் என்ற நிலையில் நான் மனத்தைக் கொஞ்சம் திடப்படுத்திக் கொண்டு வந்தேன்.

மதிப்பிற்குரிய எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்து பேசியதைப் பார்த்தேன். அதில் குற்றச்சாட்டு எதுவும் என் கண்களுக்குப் புலப்படவில்லை. இந்தியைப்புகுத்தி விட்டோம் என்று சொன்னார்கள். காந்தி அடிகள் தலைமை ஏற்று காங்கிரஸ் மகாசபை போராட்டம் நடத்திய காலம் முதற்கொண்டு இந்த தேசத்திற்கு ஒரு பொது மொழி வேண்டும், அது இந்தியாக இருக்க வேண்டும் என்று அப்போது முதற்கொண்டே சொல்லி வந்தார்கள். இன்று இந்தி வேண்டாம் என்று சொல்கிறவர்கள் அன்று சுதந்திரப் போராட்டத்தை எதிர்த்து கிளர்ச்சி நடத்தியவர்கள்தான். சுதந்திரமாவது கிடைப்பதாவது என்று அன்று கூறியவர்கள்தான் இன்று இந்தி வேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள். அன்று அதை ஆதரித்தவர்கள் ஒரிருவர் இன்று இப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் தங்கள் சுயநலத்திற்காகவே சொல்கிறார்களே தவிர தேசத்தின் பொது மொழி என்று எதையாவது அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்களா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். சர்வீஸ் கமிஷன் பற்றிச் சொன்னார்கள். 14 மொழிகளிலும் பரீட்சைகள் வைக்க வேண்டுமென்றும், அதற்காக சட்டம் இயற்றவேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். மத்திய அரசாங்க உத்தியோகம்வேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்கள் இந்தியைக் கட்டாயம் படித்தே தீரவேண்டும். தேசத்திற்கு ஒரு பொது மொழி இருக்கவேண்டுமென்றால் அது இந்தி மொழியாகத்தான் இருக்கவேண்டும். அதை மத்திய அரசாங்க வேலைக்குப் போக விரும்புகிறவர்கள் கற்றுத்தான் தீர வேண்டும். அது தமிழுக்கு விரோதி என்று யாரும் சொல்வதற்கில்லை. "2சென்றிடுவீர் எட்டுத் திக்கும் கலைச் செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்" என்ற பாட்டு எனக்கு நினைவிற்கு வருகிறது. நமது மாபெரும் தமிழ்த் தலைவர், நமது மாபெரும் காங்கிரஸ் அக்கிராசனர் திரு. காமராஜ் நாடார் அவர்கள் இன்று எட்டுத் திக்கிற்கும் சென்று தமிழில் தமது புலமையை

எல்லாம் உலகிற்கு எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்யக் கூடியவர் காங்கிரஸ்காரரில்லையா? என்பதைச் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும். இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் என்று அன்று நடந்தது. அது போராட்டமா? பேயாட்டம். மாணவர்களை யார் யாரோ தூண்டி விட்டார்கள். அன்று பஸ்ஸில் செல்ல முடியாது, காரில் செல்லமுடியாது, ரெயிலில் செல்ல முடியாது என்றதொரு நிலை சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. யார் அதற்குத் தலைமை ஏற்று நடத்தினாலும், யார் அதைச் செய்தாலும் அவர்கள் யாரும் அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளவில்லை. இந்தி மீது வெறுப்பிருந்தால் அதைத் தூண்டி விட்டவர்கள் யாராகயிருந்தாலும் 'நாங்கள் தான் தூண்டிவிட்டோம். அதற்குரிய விளைவுகளை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம்' என்றல்லவா சொல்லியிருக்க வேண்டும். யாரோ சொன்னார்கள். அதற்கும் எங்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்போது தான், "சிப்பாயைக் கண்டு அஞ்சுவார், ஹர் சேவகன் வருதல் கண்டு மனம் பதைப்பார்" என்ற பாட்டு என் நினைவிற்கு வந்தது. பல குடும்பங்கள் கஷ்டப்பட்டன பொது மக்கள் கஷ்டப்பட்டார்கள், போலீஸார் உயிருடனே எரிக்கப்பட்டார்கள், இதெல்லாம் நியாயமா, நீதியா? அவர்கள் மனித இனம்தானே, அவர்களும் நம் சகோதரர்கள்தானே என்று சிந்தித்துப்பார்த்தார்களா? கான்பூரில் காந்தி அடிகள் சுதந்திரப் போராட்டத்தை நடத்தியபோது அங்கு ஏற்பட்ட இந்து முஸ்லீம் கலகத்தை தீர்த்து வைக்க கணேஷ் சங்கர் வித்தியார்த்தி என்ற ஒரு காங்கிரஸ்காரர் தம் உயிரைத் தியாகமாக மதித்து உயிர் நீத்தார். இங்கு, இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின்போது திருப்பூரில் கான்ஸ்டேபிள் ஒருவர் கொளுத்தப்பட்டதை யாராவது தடுத்து நிறுத்தினார்களா? இவர்களை நம்பி அரசாங்கத்தை ஒப்படைத்தால் அவர்கள் நிலை என்னவாகும்? 1967-ல் அவர்களே அதைத் தெரிந்து கொள்வார்கள்.

காங்கிரஸ் அரசாங்கம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவில்லை, விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கடன் வசதிகள் செய்து கொடுக்கவில்லை என்று மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். எனது நண்பர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் கடன் வாங்கி இந்த விவசாயிகளைக் கடனாளியாக்கிவிட்டார்கள் என்று சொன்னார். அவர்களுக்குள் இருக்கும் வித்தியாசத்தை இந்த இரண்டு நாட்கள் விவாதத்தில் தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் உருக்காலை பற்றியும் இதில் கூறியிருக்கிறார்கள். சேலம் உருக்காலை அமைவது பற்றி நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், காங்கிரஸ் அக்கிராசனர் அவர்களுக்கும் உள்ளதை விட அதிக அக்கறை உடையவர்கள் யாரும் இல்லை. அவர்களால் நடக்காதது இவர்களால் நடக்கும் என்பது நம்பக் கூடிய சமாசாரமா. திருமதி குழந்தையம்மாள் அவர்கள் கூறியது போன்று சேலம் உருக்காலை வரத்தான் போகிறது. வந்த பிற்பாடு நாங்களும் அதுகுறித்துச் சொன்னோம், எங்களால்தான் வந்தது

3rd August 1966] [திரு. ர. ஜீவரத்னம்]

என்று தேர்தல் சமயத்தில் சொல்வதற்காக இதையும் சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். அவர்கள் வேண்டுமென்றாலும் சரி, வேண்டாமென்றாலும் சரி சேலம் உருக்காலை வந்துதான் தீரும். ஒரு தொழிலை ஆரம்பித்து நடத்தவேண்டும் என்றால் அதற்கு எவ்வளவு மூலதனம் போடவேண்டும், அதற்கு நிர்வாகச் செலவு எவ்வளவு ஆகும், இதற்கு எத்தனை அளவுக்கு ரூபாய் தேவைப்படும், டிவிடென்ட் எந்த அளவுக்குக் கிடைக்கும் என்பதைப் பற்றி யெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டுதான் ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்கவேண்டும். இவற்றைப் பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டியிருப்பதால்தான் இவ்வளவு கால தாமதம் ஆகிறதே தவிர எப்படியும் உருக்காலை வந்தே தீரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உருக்காலை வருகின்ற நேரத்தில் நாங்கள் மட்டு மல்ல, நீங்களும் சந்தோஷப்படத்தான் போகிறீர்கள், எதற்காக நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தோம் என்று அன்றைக்கு நீங்கள் வருத்தப்படத்தான் போகிறீர்கள் என்பதை மட்டும் இப்போதே நான் கூறிக்கொள்கிறேன். 1-00 p.m

நகரசபைக் கலைப்பைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. வேலூர் நகரசபையைப் பற்றிச் சொல்லப்போனால் மிகவும் மோசமாக இருக்கும். இதைப்பற்றி சொல்லவே வேண்டாம் என்று நினைக் கிறேன். அவ்வளவு மோசம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. லஞ்சம் நடக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அங்கே லஞ்சம் என்பது சகஜ மாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்குள்ள ரோட்டை எடுத்துக் கொண்டால், ஒரு கர்ப்ப ஸ்திரி வண்டி வைத்து ஆஸ்பத்ரிக்கு கொண்டு போகப்பட்டால் (குறுக்கீடு) அதாவது வண்டிமாடு போகின்ற போக்கில், வண்டியிலேயே பிரசவித்து விடுவாள். அந்த அளவில் முனிசிபாலிட்டி நிர்வகிக்கின்ற ரோடு இருக்கிறது. நிர்வாகத்தில் இவர்களுடைய தலையீடு தான் அதிகம். ஒழுக்கம் என்பதே சீர்கெட்டுப் போய்விட்டது. அவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக நகரசபைத் தலைவர் தன்னுடைய உறவினர் ஒருவருடைய பெயரில் தான் எல்லா காண்டிராக்ட்டும். அவர்களுடைய வேலையாட்கள் எல்லாம் என்ஜினியரிங் சிப்பந்திகள். சர்க்கார் சிப்பந்திகளை அவர்களே உபயோகித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். (எதிர்க்கட்சிப் பக்கத்திலிருந்து குறுக்கீடு) அங்கே நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பதைத்தான் சொல்லுகிறேன். இன்னும் பல காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன, அதற்குள்ளே நான் போக விரும்பவில்லை. . . (எதிர்க் கட்சிப் பக்கமிருந்து, குறுக்கீடு) மேலும் . . .

புலவர் கா. கோவிந்தன் : நம்முடைய கனம் உறுப்பினர் அவர் கள், வேலூர் நகரசபையைப்பற்றி பேசுகிறார்கள். நகரசபையின் சார்பில் பதில் சொல்வதற்கு இங்கு யாரும் இல்லை. ஆகவே, அவர் சொல்கின்ற குற்றச்சாட்டுகளுக்கு அவர்கள் பொறுப்பேற்க வேண்டும். அவற்றை நிரூபிப்பதற்கு பொறுப்பேற்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு அவர்கள் பேசவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு பாரம்பரியத்தை நாம் கடைப்பிடித்து வருகிறோம். அப்போது வழக்குமன்றத்திற்கு வரும்போது அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள முடியும் . . .

[3rd August 1966

திரு. ர. ஜீவரத்னம்: நான் மிகுந்த பொறுப்போடு தான் பேசுகிறேன், பொறுப்புணர்ச்சி இல்லாமல் பேசவில்லை. பொறுப்போடு தான் நான் இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை சொல்கிறேன். அதற்கான பொறுப்பையும் நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன் . . . (எதிர்க்கட்சி வரிசையிலிருந்து: என்ன குற்றச்சாட்டுகள்? . . .) என்ன குற்றச்சாட்டுகள் என்பதை எல்லாம் பின்னால் பார்த்துக்கொள்ளலாம், மேடையில் அவற்றைப் பேசிக் கொள்ளலாம். ஆகவே, நிர்வாகத்தை நல்லமுறையில் நடத்தாத நகரசபைகள் பல கலைக்கப்பட்டு விடுமோ என்ற பயத்தினால் தான் இப்போதே, ஒரு அணை போடுவது மாதிரி அந்த நகரசபையைக் கலைத்துவிட்டார்கள். இந்த நகரசபையை கலைத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எங்கே இன்னும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கீழ் இருக்கும் நகரசபை என்ன வாகுமோ என்ற பயம் அவர்களுக்கு . . அங்கேயுள்ள குறைகள் எல்லாம் இவர்களுக்குத் தெரியும், இந்த இடத்தில் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ள தயாராக இல்லை, அவ்வளவு தான்.

இன்னும் கொஞ்ச தூரத்தில் வரும்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நடத்திய தூத்துக்குடி, கல்லக்குடி போராட்டம் பற்றியும் எழுதப் பட்டிருந்தது. அதில் பிராமணர்களை என்ன செய்யவேண்டும், பிராமணக் குழந்தைகளை என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் சொல்லியிருந்த வார்த்தை களையும் பார்த்தேன். அதற்குக் கீழே ராஜாஜி அவர்களின் பக்தர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் என்பதைச் சொல்வது போன்று ராம பக்தர்கள் என்றும் போட்டிருந்தது. ராமபக்தர்கள் என்றால் என்ன பொருள் என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். அதாவது இராமாயணத்தில் ராமன் வானர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டது போல், காங்கிரஸை எதிர்ப்பதற்கு ராஜாஜி இவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற பொருளில் தான் எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி: மதிப்பிற்குரிய நண்பர் ஜீவரத்னம் அவர்கள் நாமம் போட்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் என்ன பக்தர் என்பதை அறிந்து கொள்ளலாமா? . . .

திரு. ர. ஜீவரத்னம்: எனக்கு பாதகம் வரக்கூடிய வகையில் இன்னும் கொஞ்ச தூரத்தில் வரும்போது, எழுதப்பட்டிருந்தது. அதாவது 'நாமத்தைக் கண்டால் நாவினால் நக்கு' என்று எழுதப் பட்டிருந்தது . . .

திரு. மு. கருணாநிதி: லார், ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர், கனம் உறுப்பினர் அவர்கள், உண்மைக்கு மாறான விஷயத்தை தான் நேரில் கண்டதாக சட்டசபையில் வந்து சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 'நாமத்தைக் கண்டால் நாவினால் நக்கு' என்று, இன்றைக்கு காங்கிரஸ்காரர்களை அழைத்துக்கொண்டு போரும் பெரியார் ராமசாமி அவர்களின் அட்கள் வேண்டு மென்றால் எழுதியிருக்கக்கூடும். இவ்விதம் எழுதியவர்கள் நிச்சய மாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்களாக இருக்க முடியாது என்பதைக் கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கண்ணைத் திறந்து பார்த்து தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

3rd August 1966]

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்: மதிப்பிற்குரிய நண்பர் ஜீவரத்னம் அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். அவர்கள் நெற்றியில் நாமம் இட்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரராக இருந்தாலும் சரி, நண்பர் அவர்கள் நாமமிட்டிருப்பதால் சற்று ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் . . .

திரு. மு. கருணாநிதி: நண்பர் ஜீவரத்னம் அவர்கள் இதற்காக பயப்படவேண்டியதில்லை, நண்பர் சுவாமிநாதன் அவர்கள் அவ்விதம் ஒன்றும் செய்துவிட மாட்டார் . . .

திரு. ர. ஜீவரத்னம்: இதையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு வந்தேன். ஏற்கனவே பல கொள்கைகளை வைத்திருக்கக்கூடிய இவர்கள் சட்டசபையில் வந்து இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கையில்லை என்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வர மாட்டார்கள், இவர்கள் அடிக்கடி கொள்கைகளை மாற்றிக்கொள்வது போல், இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் விஷயத்திலும் தங்கள் முடிவை மாற்றிக்கொள்வார்கள், அல்லது வாபஸ் பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்று என் மனத்திற்கு அப்போது பட்டது, அதையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மெடிகல் காலேஜைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை 2, 3, கல்லூரிகள் இருந்தன, இப்போது ஏழு கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. இதில் தேறிய மாணவர்கள் எப்படியாவது இடம் கிடைத்துவிடாதா என்று மெடிக்கல் காலேஜுக்கு அப்ளிகேஷன் போடுகிறார்கள். அப்ளிகேஷன் போடுவதோடு, சென்னைக்கு வரலாம், சென்னையையும் வந்து பார்த்துவிட்டு போகலாம் என்று வருகிறார்கள். அப்படி அட்மிஷன் கிடைத்துவிட்டால், எப்படியாவது டாக்டர்களாக நாமும் வந்துவிடக்கூடாதா என்ற நினைப்பில் அப்ளிகேஷன் போடுகிறார்கள். வைத்தியக் கல்லூரியைப் பொறுத்தவரில் 4,000 பேர்களில் 1,000 பேர்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் அதிகமான பேர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்றால், இன்னும் அதிகமான கல்லூரிகளை ஏற்படுத்தவேண்டும். அதிகமான கல்லூரிகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் இன்னும் பணம் வேண்டும், அதற்காக வரிகள்போடவேண்டும். புதிய வரிகளை போட்டால், இவர்களே எதிர்க்க ஆரம்பித்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே, இருக்கின்ற இடங்களை ஓரளவுக்கு பரிசீலனை செய்து பார்த்து, எந்தெந்த அளவுக்கு தேர்ந்தெடுக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அதிகமான அளவில் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டுமென்றால் அதிகக் கல்லூரிகள் வேண்டும். அதற்கு வரிகளைத்தான் இன்னும் அதிகமாகப் போட வேண்டும், அல்லது கடன் வாங்கவேண்டும். இதற்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்களா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, நம்முடைய நேரத்திலேயே நம்முடைய ராஜ்யத்தின் நிர்வாகம் தான் திறமையாக நடை பெறுகிறது என்பது இந்தியாவிலுள்ள எல்லோருடைய

[திரு. ர. ஜீவரத்னம்] [3rd August 1966

அபிப்பிராயம். காரணம், நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் கண்ணியமானவர், நேர்மையானவர், இதை எதிர்க் கட்சியினரே தாராளமாகத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் சட்டசபை அங்கத்தினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள், முதலமைச்சர் அவர்களின் திறமையைப் பற்றி அவர்கள் சந்தேகிக்கவில்லை என்று. திறமையானவர் தான் ஆனால் போதிய தைரியம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். நமது முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு வேண்டிய தைரியம் இருக்கிறது, ஆனால் இவர்களை நம்பக் கூடிய தைரியம் இல்லை; காரணம் இவர்களை நம்பினால் காலை வாரி விட்டுவிடுவார்கள். நமது முதலமைச்சர் அவர்களுக்குப் பொதுமக்களுடைய நம்பிக்கை இருக்கிறது, பொது மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு இருக்கிறது. அதைத் துணையாகக் கொண்டு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தைரியத்தோடு இந்த தேசத்திற்கும், குறிப்பாக, இந்த மாநிலத்திற்கும் சிறந்த காரியங்களைச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அதிலும் முக்கிய மாக எதிர்கட்சியினருக்கு அவர்கள் அளிக்கக் கூடிய சலுகைகள் மிகவும் அதிகம். என்னைப்பொறுத்தவரையில் எந்த விதமான சலுகைகளையும் அளிக்கவில்லை. நான் கேட்டது ஒரு லைஸ்கூல். அதைக் கூட அவர்கள் கொடுக்கவில்லை. எதிர்க் கட்சியினரை எடுத்துக்கொண்டால் எத்தனையோ லைஸ்கூல்களைக் கொடுத்திருக் கிறார்கள். இதுவே மிகவும் பாராட்டப்பட வேண்டிய தைரியம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில், விஞ்ஞான முறை களை அமைக்க வேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி பல விஞ்ஞான முறைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் நிலங்களுக்கு உச்ச வரம்பு போடவேண்டும். அப்படி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்வதை ஏற்றுக் கொண்டால், சுதந்திராக் கட்சி தலைவர் அவர்கள் அதை ஒத்துக் கொள்வார்களா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். மேலும், விஞ்ஞான முறையைப் புகுத்தினால் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் எந்த அளவுக்குப் பரவும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். ஏற்கனவேயே வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு நவீன முறைகளையும் புகுத்தினால் இந்த தேசத்திலுள்ள மக்களில்—45 கோடி மக்களில் 22½ கோடி மக்கள் அவதிப் படுவார்கள். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1½ கோடி மக்கள் விவசாயத் துறையில் இருக்கிறார்கள். நவீன முறைகளைப் புகுத்தினால் இவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்குமா என்பதை யும் பார்க்கவேண்டும். ஏதோ கணக்குக்குச் சொல்லலாமே தவிர உண்மையில் அது சரியான கருத்து அல்ல என்பதைத் தெரியப் படுத்திக்கொள்கிறேன்.

பிறகு வீலைவாசி ஏராளமாக உயர்ந்துவிட்டது என்று அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். வீலைகள் எப்படி உயர்ந்து விட்டது? அன்றைக்கு 45 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கியவன் இன்றைக்கு 200 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறான்; அன்றைக்கு ரூ. 30 சம்பளம் வாங்கியவன் இன்றைக்கு ரூ. 130 சம்பளம் வாங்கு கிறான்; அன்றைக்கு 8 அணா கூலி வாங்கியவன் இன்றைக்கு ரூ. 3,

3rd August 1966] [திரு. ர. ஜீவரத்னம்]

ரூ. 3-50, ரூ. 4 கூலி வாங்குகிறான். கோயம்பத்தூரில் ரூ. 5-க்குக் குறைவாக யாருக்கும் கூலி கிடையாது என்று சொன்னார்கள். என்னுடைய நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ரூ. 3, ரூ. 4 தினக் கூலி பெறுகிறார்கள். விவசாயக் கூலி ரூ. 2-50க்குக் குறைவாகக் கிடையாது. பெண்களுக்கு 8 அணு கூலியாக இருந்தது. இன்றைக்கு ரூ. 1-50-க்குக் குறைவாகக் கிடையாது. கொல்லத்துக் காரர்களுக்குக் கூலி கூடியிருக்கிறது. தச்சு வேலைக்காரர்களுக்குக் கூலி கூடியிருக்கிறது. எல்லோருக்கும் கூலி கூடியிருக்கிறது. அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் ஏராளமாக உயர்ந்திருக்கிறது. வாழ்க்கைத்தரம் ஏராளமாக உயர்ந்திருக்கும் நிலையில் எந்த விலை கொடுத்தாலும் வாங்கிச் சாப்பிடவேண்டுமென்ற நிலையில் அவர்களே வாங்கிச் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்த என்னென்ன முறைகளைக் கையாள வேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் செய்துகொண்டிருக் கிறது. ஏராளமான கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. எங்கள் நகரத்தில் கூட ஒரு கூட்டுறவு சொஸைட்டி இருக்கிறது. கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் மூலமாக ஓரளவுக்கு விலைகள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுத் தான் இருக்கிறது. நெல் விலை வட ஆற்காட்டில் கூடிவிட்டது, காஞ்சிபுரத்தில் கூடி விட்டது என்று பேசினார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் அதிகமாகக் கூடியதாக என்னைப் பொறுத்த வரையில் தெரியவில்லை. வேலூர் தான் விலை ஏற்றத்திற்கும், வீழ்ச்சிக்கும் காரணமாக இருக்கிறது. அங்குகூட விலை கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. விலையைக் குறைக்கவேண்டு மென்றால் தூரதிருஷ்டவசமாக இந்த வருஷம் மழை இல்லாமல் போய்விட்டது. மழை பெய்திருந்தால் ரூ. 1 அல்லது ரூ. 1-10-க்கு வந்திருக்கும். இயற்கையின் சோதனையின் காரணமாக கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று அவரைப் பாராட்ட வேண்டும். அடிக்கு ஒரு தடவை நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து, ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு தடவை, ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருவது என்ற முறையை வகுக்கவேண்டாம் என்று எதிர்க்கட்சியினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சோ. ஆறுமுகம்: களம் சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மந்திரிசபை மீது எங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்று கூறி, இந்த மந்திரி சபை ராஜினமா செய்யவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தீர்மானத்தை வலியுறுத்தி என்னுடைய கருத்துக் களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் சில போஸ்டர்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இப்படியெல்லாம் பிரசாரம் செய்தது என்று குறிப்பிட்டு இங்கே பேசினார்கள். நாம் சில சந்தைக்கடைகளிலும் பார்த்திருக்கிறோம். சிலர் பிக்-பாக்கெட் அடித்துவிட்டு, பிக்-பாக்கெட் அடித்தவர்களே, 'அதோ பார்! திருடன் போகிறான்!' என்று கூச்சல் போடு

வார்கள். அதே போலத் தான் சில போஸ்டர்களில் அப்படிப் பட்டவர்களே சிலர் எழுதிவிட்டு, 'திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் திற்கும் சுதந்திராக் கட்சிக்கும் பார்த்தாயா தொடர்பு!' என்று பேசுவது போல இருக்கிறது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். . .

திரு. ர. ஜீவரத்னம்: திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தினுடைய கொள்கை 10 வருஷங்களுக்கு முன்னே அம்மாதிரி இருந்ததா இல்லையா, அப்போது எழுதினார்களா இல்லையா என்று கேட்கிறேன். அப்படி எழுதவில்லை என்று மறுக்க முடியுமா?

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து என்றைக்கும் அத்தகைய கொள்கையைக் கடைபிடித்ததில்லை என்று அழுத்தம் திருத்த மாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ர. ஜீவரத்னம்: கொள்கை இல்லை என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எங்கள் ஊருக்கு வந்தால் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன் தாரில் எழுதியதைக் காட்டுகிறேன்.

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: அந்த அடிப்படையில்தான் அந்தத் தரப்பிலிருந்து பேசப்படக் கூடிய வாதங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நான் மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த நாட்டிலே ஆண்டுகொண்டிருக்கிற காங்கிரஸ் சர்க்கார் தங்கள் அதிகாரத்தை எந்த வகையில் பயன் படுத்துகிறது என்பதைப் பற்றி இரண்டொரு பிரச்னைகளை மட்டும் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். நேற்றைய தினம் கூட இந்தச் சட்டமன்றத்தில் கனம் அங்கத்தினர் கலியாண சுந்தரம் அவர்கள் ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தப் பிரச்னை சங்கரி, ஓமலூர் வட்டத்தைச் சேர்ந்த வனவாசிபக்காடு கிராமப் பகுதிகளில் வாழக்கூடிய 750 குடும்பங்கள், கிட்டத்தட்ட 2,000-க்கு மேற்பட்ட மக்கள், 20 ஆண்டுகளாக அங்கு தர்காஸ்து நிலங்களைப் பிடித்து உழுது வருகிறார்கள். அந்த நிலங்களிலிருந்து அவர்களை அகற்ற வேண்டுமென்று அந்த வட்டாரத்தினுடைய சட்ட மன்ற உறுப்பினர், காங்கிரஸ் உறுப்பினர், திரு. அர்த்தநாரீஸ்வர கவுண்டர் அவர்கள், பல வகைகளில் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், 1946-வது ஆண்டிலிருந்து எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி தொடர்ந்து இருந்து வந்தது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது அங்கத்தினர் குறிப்பிடுகிற விஷயத்தைப் பற்றி நானும் விடை அளிக்கவேண்டுமென்றால், இப்போது வழக்கு கோர்ட்டில் இருக்கிற காரணத்தினால் விடை அளிக்கக் கூடாத நிலையில் இருக்கிறேன். ஆகையால் தங்கள் கவனத்திற்கு இதைக் கொண்டுவருகிறேன்.

கனம் உதவி சபாநாயகர்: இது சம்பந்தமாக வழக்கு இருப்ப தாகச் சொல்லப்படுவதால், இது பற்றிக் கனம் அங்கத்தினரும் குறிப்பிடக் கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

3rd August 1966]

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : இந்தப் பிரச்னையைப் பற்றிச் சொல்லுவதிலே அமைச்சர் அவர்கள் தன் பதிலே எல்லா விதத்திலும் அளிக்காவிட்டாலும்கூட, தற்போது மக்கள் அவதிப்படுவதை எடுத்துக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது. கோர்ட்டில் ஸ்டே வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. 1958-ம் ஆண்டு சர்க்காரும் அங்குள்ள மக்களும் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டார்கள். சர்க்காரில் வரும் செய்யும் தீர்வையைச் செலுத்தி வரவேண்டியது என்று.

SRIMATHI T. N. ANADANAYAKI : Sir, on a point of order. Since the matter is *sub-judice*, the hon. Member should not express any opinion on it.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : வழக்கைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டாம், வேறு சொல்லுங்கள்.

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : வழக்கு எந்த வகையில் முடிவு அடையப் போகிறது என்று குறிப்பிடவில்லே. மக்கள் அவதிப் படுவதை எடுத்துச் சொல்லும் வகையில்தான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இரண்டாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட மக்களே போலீஸ்காரர்கள் லாரிகளில் ஏற்றி 150 மைல்களுக்கு அப்பால் விட்டுவிட்டு வருகிறார்கள். போலீஸ்காரர்கள் தலையிடு இருக்கிறது; அதற்கு அமைச்சர்களும் உறு துணையாக இருக்கிறார்கள். காரணம் காங்கிரஸ் உறுப்பினர் சொல்லுகிறார் என்பதால். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட கேடான நிலைமையைச் செய்யலாமா, அப்படிச் செய்தால் இந்த மந்திரி சபையின் மீது மக்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்குமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றையதினம் காங்கிரலில் இருப்பவர்கள் பலர் நீதி மன்றங்களில்கூட தலையிடுகிறார்கள். சில வழக்கறிஞர்களே அரசாங்கத் தரப்பு வக்கீல்களாக நியமிப்பதில்கூட தலையிடுகிறார்கள் என்பதற்கு ஆதாரத்தை என்னுல் குறிப்பிட்டுக் காட்ட முடியும். தர்மபுரி மாவட்டம் பிரிக்கப்பட்டபிறகு அதற்கு ஒரு பப்ளிக் பிராலிக்யூட்டர் தலியாக நியமனம் செய்தார்கள். அதற்குப் பல வழக்கறிஞர்கள் தங்கள் மனுக்களேச் செய்து கொண்டார்கள். ஆனுல் அத்தனே பேர்களிலும் திறமையானவர் என்று குணசேகர நாயுடு என்பவரை பப்ளிக் பிராலிக்யூட்டராக தர்மபுரி கோர்ட்டுக்கு நியமித்தார்கள். நியமிக்கப்பட்டு இரண்டு மாதங்கள்தான் ஆகியது. உடனே, சேலம் செஷன்ஸ் கோர்ட்டுக்கு அடிஷனல் பப்ளிக் பிராலிக்யூட்டர் நியமிக்கவேண்டுமென்று ஏற்பட்டது. இவர் உத்தியோகத்தில் இருந்துகொண்டு சேலம் அடிஷனல் பப்ளிக் பிராலிக்யூட்டராக இருப்பதற்கு மனுச் செய்து கொண்டார். அவருடைய மனுவைச் சர்க்கார் நிராகரித்தார்கள். ஒரு இடத்தில் இருந்து கொண்டு மனுச் செய்துகொள்ளக் கூடாது என்று அதே மனுவில் எழுதி மனுவைத் திருப்பி அனுப்பினர்கள். ஆகவே, அவர் அதைப் பெற்றுக்கொண்டு, உடனே ராஜிநாமா செய்துவிடுகிறேன் என்று சொன்னர். அவரை சேலத்தில் அடிஷனல் பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டராகத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்று மீண்டும் மனு செய்துகொண்டார். அந்த மனுவை

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்] [3rd August 1966

பரிசிலனை செய்து அவர் சேலம் அடிஷனல் பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டராக நியமனம் செய்யப்பட்டார். அந்த குணசேகர நாயுடு என்பவர் ஒரு சிறந்த வழக்கறிஞர் என்று சர்க்கார் கருதினார்களோ என்னவோ, எங்களைப் பொறுத்தவரையில், ஒன்று தெரிய வருகிறது. தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் திரு. கிருஷ்ண சுவாமி நாயுடுக்கும் அவர்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. ஆகவே, தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் அவர்களின் தலையீட்டின் பேரில்தான் அவர்களுக்கு சேலத்தில் இப்படிப்பட்ட பொறுப்பைக் கொடுத்தார்கள் . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. கிருஷ்ணசுவாமி நாயுடு அவர்களுக்கும் திரு. குணசேகர நாயுடு அவர்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு என்று சொன்னார்கள். தொடர்பு என்றால் என்ன, அதற்குப் பொருள் புரியவில்லை.

திரு. சோ. ஆறுமுகம்: வருப்பு அடிப்படையில் உண்டு. அதே நோக்கத்தில் அந்த உத்தியோகத்தைப் பெற்றுத்தருவதற்கு அவர் உறுதுணையாக இருந்தார் என்பதற்குக் குறிப்புகள் இருக்கின்றன. தங்களுக்கு யார் தேவை என்பதைப் பார்த்து, அவர்களுக்குத் தான் நாட்டிலே உத்தியோகம் கிடைக்கும் என்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களாக இருந்தால்தான், அந்தப் பக்கத்தில்தான் அபிவிருத்தி வேலைகள் நடைபெறும் என்ற நிலைமை நாட்டில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் இந்த மந்திரி சபையின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு மட்டுமல்ல, மக்களுக்கும் எப்படி நம்பிக்கை இருக்கும் என்பதைத்தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, சேலம் மாவட்டத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலையைப் பற்றி இங்கு பல அங்கத்தினர்களும் பேசினார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலை என்னுடைய தொகுதியில் ஏற்பட இருக்கிறது. ஆகவே, அதைப்பற்றி நான் பேசுவது, அங்குள்ள மக்களுடைய நிலைகளை நான் எடுத்துச் சொல்வது நியாயம் என்ற அடிப்படையிலே நான் இந்தப் பிரச்னைக்கு வருகிறேன். 1964-ம் ஆண்டுக்கு முன்பாக 22,000 ஏக்கர் நிலங்களை நாங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறோம் என்று சர்க்கார் கெசெட்டில் விளம்பரம் செய்தார்கள். 1962-63-லிருந்து நிலத்தை சர்வே செய்த காலத்திற்கு முன்பாகவே பொது மக்களுக்கு ஒரு பீதி ஏற்பட்டது. சர்க்கார் தங்களுடைய நிலத்தை எப்பொழுது எடுத்துக் கொள்ளப்போகிறார்களோ, நம்முடைய நிலத்தில் எந்தவிதமான அபிவிருத்தி வேலையும் செய்வதற்கில்லை என்ற அச்சத்தில் இருந்தார்கள். ஆனால் 1964-ம் ஆண்டில் விளம்பரம் செய்தார்கள், நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறோம் என்று. 1964-ம் ஆண்டுக்கு முன்பாக மின்சாரம் கோரியும், மின்சாரம் தருவதற்கு மின்சார போர்டு அங்கீகாரம் கொடுத்தும், அந்தப் பகுதியிலே மின்சார இணைப்புக் கொடுப்பதை தடை செய்திருக்கிறார்கள். இருபத்திரண்டாயிரம் ஏக்கர் நிலங்களில் உணவு உற்பத்தி செய்வதை, அந்த நிலங்களை உணவு உற்பத்திக்குப் பயன்படுத்துவதைத் தடை செய்து நிறுத்துகிற

3rd August 1966] [திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

அந்த நிலையில்தான் இந்தச் சர்க்காரின் போக்கு இருக்கிறதே தவிர, அந்த இடத்தில் திட்டங்கள் ஏற்படக்கூடிய வழிவகை காணப்படுகிறதா என்றால், நிச்சயம் இல்லை. இந்த இலாகாவை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற தொழில் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்ட ராமன் அவர்கள் எப்பொழுது பார்த்தாலும் விடாப்பிடியாக, ஆமைப் பிடியாக பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறார். நிச்சயம் இந்தத் தொழிற்சாலை உண்டு என்று இந்த சட்டமன்றத்திலும் சொல்லி யிருக்கிறார், மேல் சபையிலும் சொல்லியிருக்கிறார். சேலம் கனி கனிந்து விட்டது, நாம் எல்லாம் அருந்தலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தோம். பயன் என்ன? இன்றைய தினம் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது. திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் பேச்சு வெண்டைக்காய் சூழம்பு போல் வழ வழ என்று இருக்கிறது என்பதைத்தான் எடுத்துக்காட்டுகிறது. மத்திய சர்க்கார் அந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட்டுவிடுவார்கள் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டதும், தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பிரச்னையில் தன்னுடைய கருத்தைச் சொல்வதற்குத் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த வாதத்தை எடுத்துக்கொண்டு பேசினார்கள், நிச்சயம் இந்தத் தொழிற்சாலை உண்டு, இதை நம்பலாம் என்று பல முறை பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் பேசியதற்குப் பின் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையைப் பார்த்தால், சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலை வரக்கூடியதாக இருக்கிறதா என்றால், நிச்சயம் இல்லை. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் வாதத்திலும், பேச்சிலும் நம்பிக்கை இருந்தாலும், அவர்களுக்கு ஒரு பயம் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரிடம் அவர் எதையோ எதிர்பார்ப்பது போல் அவருடைய நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். நமது மாநிலத்தில் முன்பு கவர்னராக இருந்த திரு. விஷ்ணுராம் மேதி அவர்கள் அஸ்ஸாம் மாநிலத்தில் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலை வேண்டும் என்று கேட்டபொழுது, மத்திய சர்க்கார் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொன்னாலும், 'நீங்கள் இதற்கு ஒத்துக் கொள்ளாவிட்டால் நான் இந்தப் பதவியிலிருந்து ராஜினாமா செய்வேன்' என்று சொல்லி, எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலையைப் பெற்றார். அந்தமாதிரி துணிவு நம்முடைய தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு வராததற்குக் காரணம் என்ன? ஒரு வேளை அவர் கூட மிரட்டி பயமுறுத்தினால், அவர்கள் அதற்கு காது கொடுக்கா விட்டால், ராஜினாமாவை எழுதி அனுப்பினால், அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டால் என்ன செய்வது என்ற அச்சத்தின் காரணமாகவா என்று தெரியவில்லை. நமது முதலமைச்சருக்கு பதவியின் மீது ஆசை இருக்கிறது, பதவி ஆசை போகவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலையைப் பொறுத்த வரையில், மத்திய சர்க்காரிடம் வாதாடி, அதைப் பெறும் ஆற்றலும், திறமையும் அவருக்கு இல்லை. ஆகவே, தொழில் துறையில் பின்தங்கியிருக்கிற தமிழகத்திற்கு மத்திய அரசிடம் வாதாடி இந்தத் தொழிற்சாலையை பெற்றுத் தாமுடியாத இந்த சர்க்காரின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு எப்படி நம்பிக்கை இருக்க முடியும்? நாட்டி

இவர்களுக்கு வேறு என்ன வழி இருக்க முடியும்?

விவசாய உற்பத்தியில்கூட அப்படித்தான். சர்க்கார் போடக் கூடிய திட்டங்களின் பலன் அனைத்தும் விவசாயிகளுக்கு நேரடியாகப் போய்ச் சேருவதில்லை. இடையிலே இருக்கக்கூடிய திமிங்கிலங்கள் இதை விழுங்கிவிடுகின்றன. ஏழை விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேரக்கூடிய உதவிகள் அனைத்தும் செல்லாத காசாகத்தான் இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. விவசாயத்தில் முன்னேறியிருக்கக்கூடிய தஞ்சை போன்ற மாவட்டங்களை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு பேசுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. சேலம் மாவட்டத்தில் பார்த்தால் அங்குள்ள விவசாயிகளின் நிலைமை மிகவும் பரிதாபகரமானதாக உள்ளது. அவர்கள் எந்த வகையில் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு உரம் காலாகாலத்தில் கிடைக்கிறதா என்றால், அவர்களுக்குத் தேவையான கடன் வசதிகள் செய்து தரப்படுகிறதா என்றால், நிச்சயம் இல்லை. சர்க்கார் விவசாயத் திட்டங்கள் ஏட்டளவில் இருக்கின்றனவே தவிர, விவசாய இலாகா ஒன்று இருப்பதை நாம் பார்க்கிறபொழுது, அது பேப்பர் அளவில் இருக்கிறதே தவிர, செயல்படக்கூடிய அளவில் இல்லை. விவசாயிகளை முன்னேற்றப் பாதைக்கு அழைத்துச் செல்லக்கூடிய நிலையில், விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் பலன் அளிக்கக்கூடிய வகையில், வட்டார அளவுக்கு விவசாய திட்டங்கள் பரவலாக அமைந்திருக்கின்றனவா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை. விவசாயிகள் வாழ வழி செய்யப்படவில்லை, உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு வழி செய்யப்படவில்லை. அப்படியிருக்கும் பொழுது இந்த சர்க்கார் பேரில் நாட்டிலுள்ள மக்கள் யார்தான் நம்பிக்கை வைக்க முடியும்? பத்தொன்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின் சோஷலிஸம் பேசுகிற இந்த சர்க்கார், சோஷலிஸம் பேசுவதற்கு முன்பு இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு சரியாக சோறு கிடைக்க வழி செய்திருக்கிறதா? மக்களுக்கு சோற்றுக்கு வழி உண்டா? கிராமப்புறங்களில் ஒரு சிறிய படி சோளம் ஒரு ரூபாய் விற்கிறது, ராகி ஒரு ரூபாய் விற்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1-30 p.m. MR. DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VIII—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

Nil.